

ግምገማ የይግዣ

መንፈስ ቅዱስና ጸጋው

ከሰራክ ገብረክርስቶስ

መንፈስ ቅዱስ ከሚሰጣቸው ሀብታት (ስጦታዎች) መካከል እምነት አንደኛው ዘርፍ መኾኑ ባለፈው ጽሑፍ ተመልክቷል። ከመንፈስ ቅዱስ በተሰጣቸው የግመን ጸጋ ቅዱሳን እጅግ አስደናቂ ነገሮች ለማድረግ እንደሚችሉ በአርአያነት ሦስቱን ያህል ማስታወሻችን ይታወቃል ካለፈው ክታብ በመቀጠል የተቀሩትንም አንድ በአንድ ለአብነት እንጠቅሳቸዋለን። በቅዱስ መጽሐፍ መሪነት ይልቅንም በቅዱስ ወንጌል ጌታ በምሳሌ የተናገረውን ብናጤን እምነት እንደ ስንዴ ቅንጣት በገበሬ በተመሰሉት መምህራን ቤተክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ በልባቸው እጅ (በእደ ልቡናቸው) በማኖር በለም እርሻ በተመሰሉት ምዕመናን ልብ የሚዘፍኑት የጽድቅ ቅንጣት ነው። (ማቴ ፲፫፡፳፫-፳፬) አማኞች (ምዕመናን) በስንዴ ቅንጣት የተመሰለችውን እምነት (ሃይማኖት) በቅንነት ተቀበለው በማሠሩት ትሩፋት በጸጋ ላይ ጸጋ እየተወሰደላቸው ከወጣኒነት ወደ ማዕከላዊነት ከዚያም ወደ ፍጹም አማኒነት ይደርሳሉ። እምነታቸው ከጥርጥር የነጻነት ከግብዝነት የተለየች እንደሆነ መቶ በመቶ ፍጹም የሆነ የእምነት ጸጋን በመጎናጸፍ የፈቀዱትን ለማድረግ የማይሳናቸው ይኾናሉ። የእምነታቸው ስንዴነት ሳይለወጥ በአጠቃቀም ላይ በልዩ ልዩ ዘርፍ የእምነታቸው ውጤት ለነፍስ ሕይወት ምግብ በመኾን ያገለግላል። ባለሙያ ሴት የያዘችው ስንዴ አንድ ዓይነት ሆኖ ባለ በተለያዩ መልኩ እንጀራ፣ ዳቦ፣ ንፍሮ፣ ቆሎ፣ ቂጣ፣ አምባሻ፣ አዋግትና ሌላም እንደ አነባበሮ፣ ገንፎ፣ ቅንጭና የመሳሰሉት የምግብ ዓይነቶችን መሥራት እንደምትገለገልበት፤ የእምነት ሀብት የተሰጣቸው ቅዱሳንም የእምነቱ መሠረት ወይም ደዘት ሳይለወጥ በተለያዩ ተዋልወተ ገድል ሲጠቀሙበት ይገኛሉ። እንግዲህ ከላይ እንደተጠቀሰው የተሰጣቸውን

የእምነት ሀብት ቅዱሳን እንዴት እንደተጠቀሙበት የማመን ጸጋ በሕይወታቸው እንዴት እንደሠራ እንደሚከተለው እናቀርባለን። አስተዋይ አእምሮን፣ ቅን ሕሊናን የምሥጢር ባለቤት ናህዚ ከሣቲ መንፈስ ቅዱስ ይመጽውተን። አሜን።

፩. የሰማዕቲ የቅዱስ ጊዮርጊስ እምነት። ከክርስቶስ ልደት በኋላ በሁለተኛው ምዕት ዓመት መጨረሻ አካባቢ የነበረው የልዳው ሰማዕት ቅዱስ ጊዮርጊስ በ፪ ነገሥታት ፊት በፋርስ ባቢሎን ስለ ተዋሕዶ ሃይማኖቱ ዓላውያንን ሳይፈራ እስከ ደም ጠብታ ድረስ የመሰከረ ሰማዕት ነው። ብቻውን ከጣዖት አምላኪዎች ጋር የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን የባሕርይ አምላክነትና ቤላነት ሲመሰክር ለ፯ ዓመታት ልዩ ልዩ ፀዋት መከራዎች ደርሰውበታል። እሱ ግን ስለ ተቀደሰችው ሃይማኖት ተጋድሎ ሲያደርግ በሙሉ እምነትና ቆራጥነት ነበር። በራእዩ የሐንስ ቆራጥ እምነት ያላቸው ልብ ሙሉ ክርስቲያኖች ምን ዓይነት ጸጋ እንደሚሰጣቸው ተገልጧል። ለምሳሌ " ወኩን መሃይምን እስከ ለሞት፤ ወአሁብክ አክሊሊ ሕይወት። " ይላል። (ራእይ ፪፡፲) " እስከ ሞት ድረስም የታመንክ ሁን የሕይወት አክሊልንም እስጥሃለሁ። " ማለት ነው። ቅዱስ ጊዮርጊስ በተሰጠው የእምነት ጸጋ ዓላውያን ነገሥታትን አሳፍሯል። እሱ ግን ነቢዩ ዳዊት እንደተናገረው "በነገሥታት ፊት ምስክርህን እናገራለሁ አላፍርምም።" (መዝ ፲፯፡፵፯) ለማለት በቅቷል። ቅዱስ ጊዮርጊስ በእምነቱ በልዳ ከሚኖሩ ቅዱሳን ይልቅ እንደ አጥቢያ ኮከብ ደምቆ በመገኘቱ የተሰጠው የእምነት ሀብት ከዕድሜው ወጣትነት አንጻር ሲታይ እጅግ የሚያስደንቅ ነበር። ከዚህም የተነሣ በቤተክርስቲያን ሊቃውንት "ሰአል ለ፪ ጊዮርጊስ ሰማዕተ ኢየሱስ ክርስቶስ

ጊዮርጊስ ኮከብ ልዳ።" በማለት ሲወደስ ይኖራል። ትርጉሙም "የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር ጊዮርጊስ ለምንልን። የልዳው ኮከብ ጊዮርጊስ ለምንልን።" ማለት ነው። (ሰዓታት ዘጊዮርጊስ) ቅዱስ ጊዮርጊስ በተሰጠው የእምነት ጸጋ የወንጌልን ብርሃን እንደ ኮከብ አንጸባርቆ በመገኘቱ በትንቢተ ዳንኤል ፲፪፡፫ ከተነገረላቸው መንፈሳውያን ከዋክብት አንዱ እንደኾነ አስመስክሯል። ትንቢቱም እነሆ "ጥበባችሁን እንደ ሰማይ ጸዳል፣ ብዙ ሰዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደከዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ።" የሚል እውነት ነው። ቅዱስ ጊዮርጊስ ኮከብ ዘልዳ (የልዳው ኮከብ) እየተባለ ለዘላለም በመንግሥተ ሰማይ ደምቆ አሸብርቆ የሚኖር ነው። ልዳ የቅዱስ ጊዮርጊስ እናት የትውልድ ቦታ (ሀገር) ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ በዚህ ሥፍራ ኤንያ የተባለውን በሽተኛ ፈውሶበታል በልዳ ብዙ ቅዱሳን ክርስቲያኖች ይኖሩበት ነበር (የሐዋ ሥራ ፱፡፱፩-፱፩)። ቅዱስ ጊዮርጊስም በዚህ ሥፍራ ስለተወለደ የልዳው ጊዮርጊስ ይባላል። "የሚገልጽ ነገር ቢጠጡ አይገዳቸውም።" (ማር ፲፯፡፲፮) ብሎ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያትን ወደ ዓለም ሲልክ በተናገረው መሠረት ቅዱስ ጊዮርጊስም ከሐዋርያት ጀምሮ ተያይዞ ስለመጣው አርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ሃይማኖቱ ሲመሰክር በተሰጠው የእምነት ሀብት ይኾን የወንጌል ቃል በተግባር አላይቷል። በገደለ ቅዱስ ጊዮርጊስ ምዕ ፱፡፳፯-፳፮ ያለውን ብናጤን በቅዱስ ጊዮርጊስ ሰውነት የእምነት ጸጋ እንዴት እንደሠራ እንደሚከተለው ማየት እንችላለን በፋርስ ባቢሎን በዱድያኖስና በ፪ው ነገሥታት ፊት ቅዱስ ጊዮርጊስ ቀርቦ እንዲህ አለ "ፈጣሪ ፈጣሪ እየኛ ለምን ተውከኛ።" ቀጥሎም ዱድያኖስን"የፍርድ ባለ ሥልጣን ሆይ አንተ ሰነፍ ነህ። አጽሎንም ደንጊያ

ነው እነሆ በፈጣሪዬ በክርስቲስ ጋደል ተነስቼ ልትፈርድብኝ መጣሁ " ብሎ አሰምቶ ተናገረ። ከሀድያንም በአዩት ጊዜ ጊዮርጊስ ሆይ፤ እንዴት ከመከራው ሁሉ ምንም አላገኘኸም። ያዳነህስ ማነው አሉት። ቅዱስ ጊዮርጊስም ከሀዲያኖች ወንጀለኞች ሆይ! እናንተ በደነቆረኛው ገርሎቶሁ የፈወሰኝን የፈጣሪዬን ስም ልትሰሙ የሚገባችሁ አይደለም። ያን ጊዜም ርኩሳን ነገሥታት ጽኑ ቁጣ ተቆጥተው በአራት ረጃጅም ካስማዎች እጁን እግሩን ሰበው እንዲያስሩትና በጀርባው ጅራፍ፤ እንዲገርፉት አዘዙ። ጭፍሮችም ሥጋው እስከበጣጠስና ጥቂት በጥቂት በምድር እስከወድቅ ድረስ ደሙም እንደ ውሃ እስከፈሰ ድረስ ግርፍቱን ፈጸሙበት። ዳግመኛም ሰዎች ሊያጠፉት የማይቻላቸው ግንኙል አምጥተው በላዩ እንዲያፈሱበት መጣጣ ዲንም እንዲጨምሩበት አዘዙ፤ ሥጋው ሁሉ ተቃጠለ፤ እጅግ በጣም ደክመ ከዚህም በኋላ ንጉሡ ስምንት ወታደሮች እሥር ቤት እንዲወስዱትና አምስት ሽማግሌዎች እስከ ማግስቱ እንዲጣብቁት አዘዙ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መከራውን ፈጽሞ መንቀሳቀስ የማይቻለው መሆኑን ባዩ ጊዜ ከሉዓላዊ ዘፋኑ ላይ ወርዶ ወዳጅ ጊዮርጊስ ሆይ! ከድካምም ሁሉ በርታ፤ እኔም ካንተ ጋራ ነኝ ሲል አነጋገረው። ጻድቅም ተነሣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እጁን ዘርግቶ ሰውነቱን ሁሉ ዳሰሰው። ከሕማሙም ፈወሰው ከዚህ በኋላ ሰላምን ሰጥቶት በፍጹም ምስጋና ወደ ሰማይ ዐረገ። ቅዱስ ጊዮርጊስም ፀሐይ እስክትወጣ ድረስ መላ ሌሊቱን በእሥር ቤቱ ውስጥ ያመሰግን ነበር። ይጥብቁት የነበሩ ወታደሮች ግን ከመፈወሱ የተነሣ አደነቁ። ለንጉሡም ነገሩት።

ዱድያኖስም ይህን በሰማ ጊዜ በዓለሙ ሁሉ የክርስቲያንን ሥራዬ መፍታት የሚችለው ዓዋቂ ባለ መድኃኒት በእናንተ ዘንድ እንዳለ ወደ እኔ ይምጣ እኔም መቶ ምዝምዘ ወርቅ ሁለት መቶ ምዝምዘ ብር ከዚህም ሌላ የተመኘውን ሁሉ እስጠዋለሁ በመንግሥቱም ሁለተኛው ባለ መዓረግ ይሆናል የምትል ደብዳቤ ጽፎ ሰደደ። ዱድያኖስም ይህንን ደብዳቤ በየሀገሩ በሰደደ ጊዜ አትናስዩሰ የሚባል ታላቅ የሥራዬ መምህር መጣለት፤ ንጉሡንም ጌታዬ ሺህ ዓመት ያንግስህ፤ ይህን ጊዮርጊስ

የተባለውን ሰው እዘዘው፤ በፊቱ የሚያደርገውን ያድርግ፤ የእርሱን መድኃኒት እኔ እፈታለሁ አለው። ንጉሡም በሰማ ጊዜ ደስ ብሎት ሥራዬን እስክትፈታ ድረስ ምን ማድረግ ትችላለህ ? አለው አስማተኛውም ንጉሡን ላም እንዲያመጡ እዘዘ አለው። አመጡለት በጆሮዎም ሹክ አለባት ተሰነጠቀች ሁለት ክፍልም ሆነች ። ዱድያኖስም ስቆ በእውነት አንተ የክርስቲያኖችን ሥራዬ ለመፍታት ትችላለህ አለው። አስማተኛው አትናስዩሰም የሚበልጥ እስክታይ ድረስ ጥቂት ታገሥ አለው፤ ሚዛን እንዲያመጡ እዘዘ አለው። ሚዛንም አምጥተው ግማትን በአንድ ወገን ግማትን በአንድ ወገን አድርገው ሁለቱን ክፍል መዘኑት፤ እርስ በርሳቸው ትክክል ሆኑ ንጉሡና ክርሱ ጋራ የነበሩት አደነቁ።

ንጉሡም ቅዱስ ጊዮርጊስን ወደ ፍርድ አደባባይ እንዲያመጡት አዘዘ፤ ቅዱስ ጊዮርጊስም ወደ ፍርድ አደባባይ በመጣ ጊዜ እኛ ይህንን ሰው ያንተን ሥራዬ እንዲፈታ አስመጥተናልና አንተ ለራስህ ዕውቅ፤ ወይም አንተ የርሱን ሥራዬ ትፈታው ይሆናል አለው። ጋያሉ ቅዱስ ጊዮርጊስም ንጉሡን አንተ ከሐዲ በክርስቶስ የተቆጠሩ ክርስቲያን ሥራዬ ሊያደርጉ አይገባቸውም አለው። ከዚህም በኋላ ጋያሉ ቅዱስ ጊዮርጊስ አስማተኛውን፤ ልጅ ሆይ በል የምታደርገውን ፈጥነህ አድርግ የእግዚአብሔር ጸጋ በፈትህ መልተህህ እያለሁና አለው።

አትናስዩሰም ጽዋ አንስቶ በውስጡ ልዩ ልዩ ቅመማት ሞልቶ ሥራዬን ቀምሞ የርኩሳን አጋንንትን ስም ከደገመበት በኋላ እንዲጠጣው ለቅዱስ ጊዮርጊስ ሰጠው ቅዱስ ጊዮርጊስም ከአስማተኛው እጅ ጽዋውን ተቀብሎ በቅዱስ መስቀል ምልክት አማትቦ ጠጣው፤ ፈጽሞ ክፉ ነገር አላገኘውም።

አስማተኛው አትናስዩሰም ቅዱስ ጊዮርጊስን እኔ አንደገና ሌላ መርዘ እቀምጣለሁ፤ እርሱን ጠጥተህ ክፉ ነገር ካላገኘህ እኔ በፀፀ መስቀል ላይ በተሰቀለው በእምላክህ በኢየሱስ ክርስቶስ አምናለሁ አለው፤ እንደገና ሌላ ጽዋ አንሥቶ መርዘ መልቶ ከላ ጽዋውን የክፉ የሚበልጡ አጋንንት ስም እየጠራ ከደገመበት በኋላ ለቅዱስ ጊዮርጊስ ሰጠው። ቅዱስ ጊዮርጊስም ለመስቀል አማትቦ ጠጣው። ፈጽሞ ሕማም አላገኘውም፤ አትናስዩሰም

ከቅዱስ ጊዮርጊስ እግር በታች ወደቀና ሰገደለት። ነፍሴን ታድን ዘንድ የመንግሥተ ሰማያትም በር እንዲከፈትልኝ አንተ በምታመልከው በክርስቶስ የምትሰጥ ማዕተበ ጥምቀትን ትሰጠኝ ዘንድ ጋጥአንን ሁሉ ሊያድን ወደ ዓለም በመጣው በኢየሱስ ክርስቶስ አምልኮለሁ አለው። ቅዱስ ጊዮርጊስም እምነቱን ባዩ ጊዜ ምድርን በእግሩ ረገጠ፤ ያን ጊዜም መዓዛው እጅግ የሚያስደንቅ የውኃ ምንጭ ፈለቀ። ቅዱስ ጊዮርጊስም በለሆሳስ ጸለየ። ያን ጊዜም ሐዋርያው ቶማስ መጣና አትናስዩሰን አንድ አምላክ በሚሆን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠመቀው።

አትናስዩሰ የጋጠአቱን ሥርዓት አገኘ። ከዚህ በኋላ ሐዋርያው በገቡዕ ሰላምታ ሰጥቷቸው ከእነርሱ ተሠወረ ። የውኃው ምንጭም ወደ ነበረበት ተመለሰ። ንጉሡም ክርሱ ጋራ የነበሩ ሁሉ ይህንን ባዩ ጊዜ እጅግ ተደነቁ ። አትናስዩሰም በንጉሡ ራት እኔ ክርስቲያኖዊ ነኝ፤ ከአገልጋዮቹ ቆጥሮኛልና፤ ድንቅ ሥራውንም ሠርተልኛል። ቅዱስ ጊዮርጊስ አገልጋዩ የሆነለት እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ። በአሥራ አንድ ሰዓት ወደ ወይት ቦታ መጥቻለሁ። ንጹሕ ምስክር በሚሆን በጋያሉ በቅዱስ ጊዮርጊስ አማላጅነትም ጥርነቱ እንድትደረግልኝ ተሰብሎ አደርጋለሁ አለ። ከሐድያን ነገሥታትም ተቆጥተው አትናስዩሰን ከሀገር ውጭ አውጥተው በሰይፍ እንዲቆርጡት አዘዙ። እንዲሁ ጥር ሻያ ሦስት ቀን ቅዳሜ በስድስት ሰዓት ሰማዕትነቱን ፈጸመ። መላእክትም ነፍሱን ተቀብለው በፍጹም ክብር ወደ ተደላ ገነት አገቧት። ንጹሕት በረከቱ ከፀላቸን ጋር ትሁን ለዘለዓለም አሚን።

እንግዲህ በማመን ጸጋ ሰማዕቱ ቅዱስ ጊዮርጊስ የተደረገለትን ድንቅ ሥራ ተመልክተናል። በእምነት ጸጋ ውሀ ከምድር ማፍለቅ ፣ የመርዘን ጋደል አልጫ ማድረግ ፣ ሞትን በጥብዓት መጋፈጥ፣ በአፀደ ነፍስ ካሉ ቅዱሳን ጋር መነጋገር መቻሉን ከሰማዕቱ ገድል ተረድተናል። ለቀደሙት አርድእት ጌታችን ስለ እምነታቸው የሰጣቸው ጸጋ ቀጣይ ሆኖ ሲሠራ እንደነበር በቅዱስ ጊዮርጊስ ተጋድሎ ሲረጋገጥ ማየት ተቻለ። ቅዱስ ጊዮርጊስ በተሰጠው የማመን ጸጋ እንደ ፎ አርድእት እባቡን (ደራሳንን)፣ ጊንጡን ለመርገጥ

በጠላት ሁሉ ላይ ሥልጣን ማግኘት? የሚጎዳውም እንዳት ነገር ምንም እንዳይኖር የእምነት ባለጸጋ መሆንን ገንዘብ ለማድረግ በቅጽል። በተሰጠውም ጸጋ በክርስቶስ ፍቅር ከአሸናፊዎች በልጦ መገኘቱን እናስተውል። (ሉቃ 1: 1፤ ሮሜ 8: 35፤ ወይን።)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ "ጋይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን አቸላለሁ። ስለ ክርስቶስ በድካም በመንገሳታትም? በቸግርም? በስደትም? በሞትም? ደስ ይለኛል ስደክም ያን ጊዜ ጋይለኛ ነኝና።" ፊልጵ 1: 1፤ 1፤ 1፤ 1፤ 1፤ 1፤) እንዳለው ቅዱስ ጊዮርጊስም በተሰጠው የእምነት ጸጋ ለጌ ዓመታት ያደረሱበትን ሥቃያት በመታገስ በመከራው ሁሉ ጋያል ሆኖ ስለተገኘ ጋያሉ ጊዮርጊስ እየተባለ በቤተክርስቲያን ሲደነቅ ይኖራል። በረከቱ "ጸሎቱ ይደርብን አሜን። የቅዱስ ጊዮርጊስ አምላክ በተዋሕዶ ሃይማኖታችን ያጽናን።"

፩ኛ) የሶርያው ቅዱስ ኤፍሬም፡ ስላቅ የእምነት ጸጋ የተሰጠው ቅዱስ አባት ነበር። በሦስተኛው ምዕተ ዓመት በዘመነ ክርስትና የነበረ የጌቱን ዕለታት የእመቤታችንን የቅድስት ድንግል ማርያምን ምስጋና የሚናገር ውዳሴ ማርያም የተባለውን በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የደረሰ ሊቅ ነው። ቅዱስ ኤፍሬም መንፈሳዊ ጉምህርቱን የቀጸለው ከሠለስቱ ምዕት እንዲ ከነበረው ከያዕቆብ ዘንጽቢን ነው። የትምህርት ቤት ጓደኛው ስምምን ቅዱስ ኤፍሬም ሊጠይቀው ሲመጣ " ሰላም ለኪ አ እግዚአብሔር ቅድስት ድንግል ። እመቤቱ ቅድስት ድንግል ሆይ ሰላም ላንቼ ይሁን። " እያለ ሲያስተምር ሰማው። ወዲያው እያደዘ ስምምን ይጠይቀዋል። ወንድሚ አ እግዚአብሔርን ከማን አገኘኸው መምህራችን አልነገረን አለው። ኤፍሬምም መልሶ ነግሮናል አለው። ስምምንም ግን መቸ ነገረን አልነገረንም እኮ አለው። በዚህን ጊዜ ቅዱስ ኤፍሬም በተሰጠው የእምነት ጸጋ ተዋልቶ ይመሰክር አለው። ስምምንም ሻረ ! አልነገረንም ይመሰክር አለው። ይኸን ከተባባሉ በኋላ ተያይዘው ከያዕቆብ ዘንጽቢን መቃብር ይሄዳሉ። ወዲያው በተለምዶት ያዕቆብ ዘንጽቢን ተነሥቶ

አሥሩ ጣቶቹ እንደ ፋና እያበሩ "በሕይወትዬ እብላኪ ሰላም ለኪ አ ቅድስት ድንግል ከመ ስምምን ዘግምድ ወድገረ ሞትየሰ ኩሎሙ አዕፅምትዬ ይሰሉኪ ወይዌድሱኪ ሰላም ለኪ አ እግዚአብሔር ቅድስት ድንግል ከመ ኤፍሬም ሶርያዊ" ብሎ መስከርለታል። (ትርጓሜ ውዳሴ ማርያም) ትርጉሙም "በሕይወተ ሥጋ ላለሁ እንደ ስምምን ዘግምድ ቅድስት ድንግል ሆይ ሰላም ላንቼ ይሁን እል ነበር ከሞትኩ በኋላ ግን አጥንቶቼ ሁሉ እንደ ሶርያዊው ኤፍሬም እመቤቱ ቅድስት ድንግል ሆይ ሰላምታ ላንቼ ይሁን እያሉ ያመሰግኑኛል ያወድሱኛል።" ማለት ነው።

ከዚህ ላይ ማስተዋል የሚገባን ነገር አለ። ይኸውም ቅዱስ ኤፍሬም በተሰጠው የማመን ሀብት መምህሩን ከመቃብር ቀስቅሶ ለማናገርና ስለ እምነቱም ትክክለኝነት እንዲመሰክር ማድረግ ነው። በልበ ሐዋርያት በልበ ሊቃውንት ተሠውሮ የነበረውን ምሥጢር በእምነት ጸጋ ፈልፍሎ ማወቅ መቻልና በተለምዶት ማስመስከር የሚቻለው እንደ ቅዱስ ኤፍሬም ያለ የበቃ ሰው በእውነት ንዑድ ከቡር ሊባል ይገባዋል። የቅዱሱ ሊቅ የኤፍሬም በረከቱ ረድኤቱ ከሁላችን ጋር ይሁን አሜን።

፪. የጻድቁ አባታችን የተክለሃይማኖት እምነት

ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖት ሁሉን ትተው እንደ ሐዋርያት ወንጌልን ለማስተማር በምናኔ ከወጡ በኋላ በኢትዮጵያ ባሉ አውራጃዎች በመዘዋወር ሐዋርያዊ ግዳጃቸውን በመፈጸም ላይ ሳሉ ግብራቸው እንደ እንስሳ የሆኑ እግዚአብሔርን የማያውቁ ለጣዖት የሚሰግዱ ሰዎች ገጠጧቸው።

እነዚህንም ሰዎች ከብዙ ዘመን ጀምሮ በዛፍ ላይ ሆኖ ራሱን በመሰወር ሰይጣን አምላካችሁ ነኝ እያለ ሲያሰግዳቸው ይኖር ነበር። ቅዱስ ተክለሃይማኖት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ነገር በማስተማር ሰዎቹን በመገሰጽ ሲመክሩ የሀገሩ ሰዎች በጠላትነት ተነሥተው እንደ አንበሳ ሊውጡአቸው ወድደው ነበር። አባታችን ግን ልበ ሰፊ ነገር ጋላፊ በመኾን እያለዘዘቡ ማስተማራቸውን ቀጠሉ። ጣዖት አምላኪዎቹን በፈሊጥ ምን ታመልካላችሁ ብለው ተክለሃይማኖት ጠየቋቸው ሰዎቹም

የምናመልከው የምንሰግድለት ታላቅ ዛፍ አለ አሉ።

አባታችን መልሰው በሰገዳቸሁለት ጊዜ ምን ይመልሰላችኋል አሏቸው። ሰዎቹም እኔ ፈጠርኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ ነኝ ብሎ ከዛፋ ላይ ቃል ይናገረናል። ስለዚህ ነገር እኛም እንሰግድለታለን። የወደደውን እንሠዋለታለን አሉ። አባታችን ተክለሃይማኖትም እሰግድለት ዘንድ እኔንም ከኛንተ ጋራ ውሰዱኝ አሏቸው ሰዎቹም እሺ ነገ እንወስድሃለን አሉ። ሲነጋ አባታችንን ለጣዖት የሚሰግዱ ስለመሰላቸው ከእነርሱ ጋራ ወሰዷቸው። ከዛፋ ዘንድ በደረሱ ጊዜ በላይዋ ያደረ ሰይጣን ጮኹ። እላንተ የዚች ሀገር ሰዎች ከእኔ ሥራ ልዩ የሚሆን ምን አመጣችሁብኝ በመካከላችሁ የሚሄድ ተክለሃይማኖት የተባለው ነው ለምን መጣብኝ እያለ ጮኹ። በዚህን ጊዜ ሰዎቹ አባታችን ፈጣሪያችን ጠልጥላልና ከሩቅ አይቶ አንተን ወደ እኔ አታምጡብኝ አለ። ዘወትር እንደዚሁ ጋጠአት ያለበትን እያወቀ ወደሱ ሊመጣ አይወድም አንተም ዛሬ ቆይ ሂደን እስከንለምነው ድረስ፤ ከለመነው በኋላ ትመጣለህ አሉ።

ቅዱስ ተክለሃይማኖትም መልሰው የሚጠላው እኔን አይደለም ጌትነቱ በኔ ይገለጽ ዘንድ ልሰግድለት በመጣሁ ጊዜ ደስ ባለው ነበር እንጂ እኔ ከሩቅ አገር መጥቻለሁና ነገር ግን ከኛንተ የሚጠላው ሰው እንዳለ ፈልጉ አላቸው። ከዚህ በኋላ ወደዛፋ ቀረቡ። ይህ ከመካከላችሁ ያለ ከኔ ሥራ ልዩ የሚሆን ሰውን አታምጡብኝ አላልኳችሁምን እያለ ዳግመኛ ጮኹ። ያገሩም ሰዎች በሀገራችን በዚህ ስም የሚጠራ የለም። ተክለሃይማኖት አንተነህን ስምህ እንግዳ ነው ከሆነ ጅምር እንደዚህ ያለ ስም አልሰማንም ፈጣሪያችን እንዳይቆጠን አትምጣ አሉ። ይህን ብለው ተክለሃይማኖትን ሦስት ምዕራፍ ያህል ነጻና ሲቀር ትተዋቸው ሊሰግዱ ወደ ዛፋ ሄዱ።

አባታችን ተክለሃይማኖትም የተናቀ ሥራቸውን አይተው ፈታቸውን ወደ ምሥራቅ ሕልሰው ወደ አምላክ (ፈጣሪ) አመለከቱ እንዲህ እያሉ ጸለዩ። "እቤቱ በፍጥረትህ ላይ የሚሠራውን የሰይጣንን ተንኮል ተመልክት ። ሥነ ፍጥረትክን ያጠፋ ዘንድ ይህን ተከራካሪያችንን ለምን አሰለጠንከው! ይህን ትዕቢተኛ ሰይጣን በእኔ እጅ ታዋርድ ዘንድ እቤቱ እለምንሃለሁ። በሥራህ ሁሉ ይረዳሃል።"

ብለህ እንደነገርሽኝ ዛሬም ደረዳኝ ዘንድ ፈቃድህን የሚፈጽም ሚካኤልን ላክልኝ። ይህንም ሰይጣን ያስታቸው በነበረ ሕዝብ ሁሉ ፊት ኃፍረቱ እስኪገለጽ ድረስ ከዚች ከዛፍ እንዳይሄድ አድርገው። ይህችም ዛፍ ከሥራ ተነቅላ ወደ እኔ ትምጣ። "የሰናፍጭ ቅንጣት ያህል ሃይማኖት በኖራችሁ ይችሏኝ ዛፍ ከሥርሽ ተነቅለሽ ሂደሽ ከባሕር ተተክይ ትላታላችሁ እንዳላችሁ ይደረግላችኋል።" (ሉቃ 11:13-14) ብለህ እንደተናገርክኔ ጌታይ ኢየሱስ ክርስቶስ ሃይማኖቱም ምግባሬም አንተነህና ዛሬ በተሰበሰቡ ሰዎች ፊት የሥራዬን ጽናት የሃይማኖቱን ደግነት ግለጽ" በማለት ከጸለዩ በኋላ ፈቃዳችሁን ወደ ዛፍ መለስ አድርገው ሰይጣን ባንቺ አድርጎ እየተናገረ ሕዝቡን የሚያስትብሽ አንቺ ዛፍ እኔ በምሰግድለት በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አዘሻለሁ። ሰዎቹ ሁሉ የፈጣሪዬን ኃይል ያዩ ዘንድ ከሥርሽ ተነቅለሽ ወደ እኔ ነይ ብለው በታላቅ ደምፅ አሰምተው ተናገሩ። የእምነት ጸጋ ያላቸው ስለሆኑ በተሰጣቸው የማመን ሀብት እንዳሉት ተደረገላቸው። ሰይጣኑ እየጮሽ ቅዱስ ሚካኤል ይዘት እየገረፈው ዛሬቱ ተነቅላ ተከትላ ከተክለሃይማኖት ኋላ ኋላ እየተወናጨፈች ትሄድ ጀመር በሥራም መወናጨፍ እየተመቱ የሞቱም ሰዎች አሉ። ቁጥራቸውም ሻያ አራት ነው ዛሬቱ እየፈጠነች ተክለሃይማኖትን ስትከተል ሰይጣኑም ሚካኤልን ልቀቀኝ እያለ ሲጮሽ መልክቱም ተክለሃይማኖት ሳይቆም አለቅህም ሲል ይህ ሁሉ ድንቅ በጸድቁ ተክለሃይማኖት እምነት ተደረገ።

በመጨረሻም ሰይጣኑ እጅግ ተጨነቅሁ በምታመልከው በፈጣሪህ እለምንሃለሁ ቁምልኝ እያለ ጮሽ። አባታችንም ቆሙለት የምትከተላቸውንም ዛፍ ባለችበት ቁማ አሏት ቀጥ ብላ ቆመች። አባታችን ተክለሃይማኖት ሰይጣኑን እኔ ፈጠርኳችሁ እያልክ ሰውን ለምን ታስታለህ አሉት

ሰይጣንም እኔ ሐሰተኛ እንደሆንኩ ለሐሰትም ነቁ እኔ እንደሆንኩ አታውቅምን? በኔ ለሚያምነውም ሁሉ እንደለመድሁ ሐሰት እናገረዋለሁ አሁንም ተወኝ ልሂድ ወደዚች ሀገር ዳግመኛ እንዳልመለስ እለምንሃለሁ። አንተም ካለህበት ቦታ ፈጽሜ አልደርስም አለ።

ቅዱስ ተክለሃይማኖትም አንተ ቀድሞ እንዳላትካቸው ዛሬም ጉስቁልናህን ያዩ ዘንድ የዚችን ሀገር ሰዎች እንዲህ በላቸው አሉት ቀድሞ እኔ በሐሰት አስቻቸኋለሁና እንግዲህስ ከባሕርይ አባቱ ከአብ ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ ጋራ ለኢየሱስ ክርስቶስ ስገዱ በላቸው አሉት። ሰይጣንም እሊህን ሦስቱን ስም መጥራት አይቻለኝም አለ። ክቡር ተክለሃይማኖትም የሦስቱን ስም መጥራት የማይቻልህ ከሆነ እናንተንም እኔንም ለፈጠረ ለሰማይና ለምድር ፈጣሪ ስገዱ ተገዙ በላቸው አሉት በዚህን ጊዜ ያ ሰይጣን እናንተ የዚች ሀገር ሰዎች ቀድሞ እኔን በመሰላችሁኝ ጊዜ በሐሰት ሳስታችሁ ኖርኩ እንግዲህስ ሀገራችሁን ትጽላችሁ ሄድኩ ምድረ በዳ ይሁን ሰማይና ምድርን እኔንና እናንተን ለፈጠረ ስገዱ ተገዙ የኔን ሥራ የሚሠራ ግን ከኔ ጋራ በገሃም ይኖራል። ይህን ብሎ ከዚህ ከሰው ወዴት እሸሻለሁ እያለ ሰይጣን አለቀሰ። ስንኳን ድል ላደርገው ልከራከረው የማይቻለኝ አርበኛ ተነስቶብኛልና።

ከዚህ በላይ እንደተገለጠው ቅዱስ ተክለሃይማኖት በተሰጣቸው የማመን ጸጋ (ሀብተ አማኝ) እንደ ጣዖት ሆኖ ለሰይጣን ማደሪያ የሆነቸውን ዛፍ ከሥራ ሲነቅሉ በሰው ልብ ጣዖታዊ አምልኮን የተከለውንና ሲያስፋፋ የነበረውን ሰይጣን ከሥራ ነቅለው ሊያባርሩት ችለዋል።

መንፈስ ቅዱስ ጥርጥርን ላለወገዱ አማኞች ከሚሰጣቸው ስጦታዎች እምነት አንዱ መኾኑንና ጥቅሙን በዚህ ተምሳሌት ሳንረዳ የቀረን አይመስለንም የተሰወረም ነገር ካለ የጸድቁ አምላክ በጸሎታቸው ይግለጽልን አሜን። (ይቀጥላል)

ምክንያት አናብዛ

በበጎ ግብዣ ላይ ድግስ ተደግሶ ነጭ የሠርግ ልብስ ለሁሉም ተዳርሶ በደስታ በሐሴት በጥሩ ምስጋና በሰፊው ቦታ ላይ በጽድቁ ጎዳና፤ ታዳሚ ሊያደርገን ጌታ ኑ ሲለን መገናኘት ስንችል ጥሪን አክብረን፤ የዓለምን ስንክሳር ደስታን በመውደጋ ለመባል እርጉማን ሲክል ለመውረድ መጓዙ ይቅርና በእነ ደማስ ፋና በማታዋጣዋ በዓለም ጎዳና፤ ኑ ዛሬ እንመለስ እንስማ ጥሪን ምክንያት አናብዛ በቀኝ ለመሆን።

ምልጃዎ የፀና

ለዓለም የተሰፉ ምንጭ የድንገት ማስገኛ ለሕመማን ሁሉ የሆነች መዳኛ፤ በመልአኩ ገብርኤል የተመሰገነች ከሴቶች መካከል ልዩ የተባለች፤ ጌታን የወለደች በመንፈስ ቅዱስ ክብሯን የገለፀው ዮሐንስ በዕንስ፤ የመንፈስ ሀብታትን ከአምላክ የታደለች በነፍሱ ሰይፍ ያልፋል ደግሞ የተባለች፤ እግዚአብሔር በፍቅር ሁሉን የሰገት ምንም ዓይነት እንከን የማይወጣላት፤ ሠርግ ቤት ተገኝታ አማላጅ የሆነች በአደራ እናትነት ለዓለም የተሰጠች፤ ልዕልት ብዕዕት ናት ድንግል ማርያም ምልጃዎ የፀና እስከ ዘለዓለም።

መኩንን አባይ ምሥራቅ ወለጋ (ፊንጫኦ)

መንፈስ ቅዱስና ጸጋው

ከሴኔካ ገብረክርስቶስ

መንፈስ ቅዱስ ከሚሰጣቸው ሀብታት አንደኛው እምነት መኾኑ ተገልጿል። ለአብነት ያህል የማመን ጸጋ የተሰጣቸውን ጥቂት የእምነት ሰዎች መጥቀሳችን ይታወሳል። በይቀጥላል ካቆየነው በኋላ ለዛሬ ከብሉይ ኪዳን ነቢያት ወይም ቅዱሳን መካከል ጥቂቶቹን እናስታውሳለን። የማመን ጸጋ የተሰጣቸው ሰዎች በጸጋው ተጠቅመው ምን ዓይነት ኃይል እንደረጸገው በማስተዋል በእምነት ለበብ የሚገኘው ጸጋ ምን ያህል ከፍተኛ ግምትና ከበሬታ ያለው መኾኑን በማጤን ግንዛቤ ልንወስድ ይገባል። የእምነት ነቀዝ ወይም እምነትን እንዳይሠራ ሽባ የሚያደርገው የልብ ጥርጥሮች መኾን ነው።

ከጥርጥር ፍርሃት ይወለዳል። የሚፈራም ሰው እምነቱ ፍጹም አይደለም። ጎደሎ እምነት አለው ማለት ነው። በነቀዝ የተበላ የእህል ዓይነት መልኩ እንጂ ውስጡ የእህልነት ጣዕም የለውም ባዶ ነው። በዚህ አንጻር ካየነው፣ አንድ ክርስቲያን በውጫዊ መልኩ እግን ሊመስል ይችላል። ምናልባት በውስጡ ጥርጥር ካለ እምነቱ ጎደሎ ይኾንበታል። ጎደሎ እምነት ያለው ሰው የማመን ጸጋ ከእርሱ የተቀነሰ ይሆናል። ስለዚህም እምነቱ ኃይል አይኖረውም የእህልነት ጣዕም እንደተለየው፣ በነቀዝ እንደተበላው ቅንጣት ወይም የእህል ዘር ይሆናል።

ቅዱስ ጳጳርስ የሃይማኖት ሰው ቢሆንም መንፈስ ቅዱስ በጽርፍ ጽዮን፣ በበዓሉ ሃምሳ እስኪሰጠው ድረስና የእምነት ጸጋ ሙሉ በሙሉ እስኪሚያደርስት ይወላውል፣ ይፈራ፣ ይደነግጥ እንደነበር መጽሐፍ ይመሰክራል። ለምሳሌ ከሌሊት በአራተኛው ሰዓት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በባሕር ላይ ሲሄድ የተመለከተው ቅዱስ ጳጳርስ፣ ጌታ መኾኑን ካረጋገጠ በኋላ "ጌታ ሆይ አንተስ

ከሆንክ በውጋው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘን" አለው ጌታችንም ና! ብሎ ፈቀደለት፣ ቅዱስ ጳጳርስም ከታንኳይቱ ወርዶ ወደ ጌታ ለመቅረብ በባሕር ላይ እየተራመደ ጥቂት ከተጓዘ በኋላ፣ የነፋሱን ኃይል በማየቱ ጸለጥም ይሆን ወይ የማለት ጥርጥር ሲያደርስት ፈራ፣ ደነገጠ ወዲያው ሲፈራ መስጠም ጀመረ። ጨርሶ ሰጥሞ እንዳይምት ወደ እምነቱ ተመልሶ "ጌታ ሆይ አድነኝ" ብሎ ጮኸ ጌታችንም እጁን ዘርግቶ ያዘውና "አንተ እምነት የገደለህ ስለምን ተጠራጠርህ?" አለው (ማቴ 18:28-30)። የቅዱስ ጳጳርስን እምነት ያገደለው፣ የነፋሱን ግርማ በማየቱ እንዲፈራ እንዲደነግጥ ወደ ሰጥመትም እንዲያመራ የገፋፋው፣ ለመንፈሳዊ ሕይወት፣ ለእምነት እንደ ነቀዝ የኾነው ጥርጥር ነበር።

ስለዚህ ጥርጥር የማመንን ጸጋ ከማራቁም በላይ ሰውን በማደጠቅም ፍርሃትና ድንጋጤ እንዲዋጥ ያደርገዋል። የእምነት ጸጋ ለፍጹም እምነታቸው የተሰጣቸው ቅዱሳን ግን ምንም ነገር አያስደነግጣቸውም። በተሰጣቸውም የማመን ጸጋ ሁሉን ማሸነፍ ይችላሉ። ስለዚህ ሲመሰክር ቅዱስ ጳውሎስ "በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን" ብሏል (ሮሜ 8:37) ዳግመኛም የሐንስ ፍቁረ እግዚአ እንዲህ አለ "ዓለምንም የሚያሸንፈው እምነታችን ነው" (ጳጳስ ዮሐ 6:29) ከላይ እንደተገለጠው በማመን ጸጋ የተጠቀሙትን ሦስት የብሉይ ኪዳን ቅዱሳን እንደሚከተለው እናቀርባለን። በጥሞና ለማስተዋል እንቶል ዘንድ የቅዱሳን ለምሳክ በቅዱስ መንፈሱ ይግለጻልን አሚን።

ከ) ስለ ክቡር ዳዊት የእምነት ጸጋ :- ዳዊት ከእሴይ

በይሁዳ በቤተሉዊም አገር የተወለደ ከወንድሞቹ ሁሉ ታናሽ የነበረና የአባቱን በጎች በመጠበቅ በእረንጌነት የልጅነት ዘመኑን ያሳለፈ ሰው ነበር። በገና እየደረደረም ፈጣሪውን ያመለግን ነበር። (ጳጳስ ሳሙ 17:1-18:1) ጳጳስ ከእርሱ ይልቅ በዕድሜ ብሉጫ ካላቸው ወንድሞቹ መካከል ለንጉሥነት ታጭቶ የተቀበሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የልብ ቅንነትና ለምልኮቱ ተመዘኛ ነው። ይኸንንም ሁኔታ ዳዊት ሰጸለየው ጸሎት እንዲህ ሲል ይገልጻል። "ንኡስ እነ እምላገውየ ወወራዛ በቤተ አቡየ። ወእርዒ አባግዐ አቡየ። እደውየ ይገብራ መሰንቆ ወአጸብለየ ያስተዋድዳ መዘመረ መኑ ነገር ለእግዚአብሔር ወውላቱ ሰምዐኒ ወውላቱ ረነወ መልአኮ ወአድነነኒ ወነሥአኒ እምላባግዐ አቡየ ወቀብዐኒ ትብዐ ትዱስ።" ብሏል። (ከእግዚአብሔር የዳዊት መዘመር የመጨረሻው ክፍል)።

ትርጉሙም "ከወንድሞቹ እኔ ታናሽ ነኝ፣ በአባቱም ቤት ወጣት ነኝ፣ የአባቴን በጎች እጠብቅ ነበር፣ እጅ መሰንቆን ይሠራል፣ ጣቶቼም በገናውን አስማምተው ይመታሉ፣ ይቃኛሉ። ለጌታይ የነገረው ማነው? ማን ይነግረዋል! እሱ ራሱ እግዚአብሔር ነው እርሱም ሰማኝ መልአክተኛውን ልኮ ያዳኝ እሱ ነው። የአባቴን በጎች ከመጠበቅ ወስዶ ቅዱስ ትብዓትን ቀባኝ (አነገሠኝ)" ማለት ነው። ዳዊት ተቀብቶም ባለ እስኪነግሥ ድረስ ከላኦል ቤተመንግሥት እየተመላለሰ የአባቴን በጎች ይጠብቅ ነበር። በገናውን ከመደርደር ለፈጣሪው ከመዘመር አላጸረጠም። በትብዓቱ አማካይነት በተሰጠው ሀብት ይበለጥ እምነቱ ተጠናክሮለት ስለነበር በዳይ ሆኖ በጎቹን ሲጠብቅ ከአንበሳና ከድብ አፍ በጎቹን ያስጥላቸው ነበር።

ጳጳስ ዳመት ቁጥር 1

ሚያዝያ ወር 1977 ዓ.ም.

ይኸንንም ለንጉሥ ሳኦል ሲገልጥለት ዳዊት ራሱ መስከራራ ። ዳዊትም ሳኦልን አለው እኔ ባርያህ የአባቴን በጎጥ ሰጠብኝ አንበሳና ድብ ይመጣ ነበር? ከመንጋውም ጠቦት ይወስድ ነበር? በኋላውም እከተለውም እመታውም ነበር። ከአፋም አስጥለው ነበር፤ በተነሣብኝም ጊዜ ጉርሮውን ይገር እመታውና እገድለው ነበር ብሏል። (ጴጥ. ሳሙ. 12:፱፬-፱፭)

ከዚህ ላይ የምናስተውለው ነገር ቢኖር በማመን ጸጋ የአራዊትን ኃይል ማድከም እንደተቻለና ፍርሃትና ድንጋጤ ቦታ እንደሌላቸው ነው፤ ከዚህም በማያያዝ ዳዊት ፍልስጥኤማዊ ጎልያድን በእምነቱ ድል ማድረግ እንደሚችል ሙሉ እምነቱን በመተማመን ሲገልጽ ሳኦልን በትሕትና ቃል "እኔ ባርያህ አንበሳና ድብ መታሁ፤ ይህም ያልተገረዘው ፍልስጥኤማዊ የሕያውን አምላክ ጭፍሮች ተገዳድሮአልና ከእነዚህ እንዳንዱ ይሆናል። ከአንበሳና ከድብ እጅ ያስጣለኝ እግዚአብሔር ከዚህ ከፍልስጥኤማዊ እጅ ያስጥለኛል አለ።" ይኸ የእምነት ቃል ሲገኝ የቻለው ከተሰጠው የማመን ጸጋ የተነሣ እንደገና እናስተውል ሳኦል ዳዊትን የእምነቱን ፍጹምነት ካረጋገጠ በኋላ "ሂድ እግዚአብሔር ካንተ ጋር ይሆናል" አለው።

የእምነት ጸጋን የተሞላ ጀግናው ዳዊት ከባድ የሆነ የጦር ትጥቅ ላይሻ፣ ከወንዝ የለቀማቸውን አምስት ድቡልቡል ደንጊያዎችን በኮርጆው አኑሮ፣ በትርና ወንጭፍ ይዞ፣ በቁመትና በሥጋዊ ጠንቻ፣ በጦርመሣሪያም ድርጅት ገና ከሚታየው አረማዊ ጎልያድ ጋር ሊፋለም ቀረበ። ፍልስጥኤማዊው ጎልያድ ዳዊትን ትኩር ብሎ አየው። ቀይ ብላቴና መልኩም የማረ ነበረና ናቀው። ቅጥሎም ዳዊትን "በትር ይዘህ የምትመጣብኝ እኔ ውሻ ነኝን?" ብሎ በጣጥታቱ ስም ዳዊትን ይረግመው ጀመር። በማያያዝም "እስቲ ወደ እኔ ና! ሥጋህንም

ለሰማይ ወፎቸና ለምድር አራዊት እሰጣለሁ" አለው። ዳዊት ግን በትዕግሥት ፋከራውን ካዳመጠ በኋላ በተሰጠው የእምነት ጸጋ ልበ ሙሉ ሆኖ በቆራጥነት መንፈስ የሚቀጥለውን ቃል ተናገረ። "አንተ ሰይፍና ጦር ጭራም ይዘህ ትመጣብኛለህ፤ እኔ ግን ዛሬ በተገዳደርኸው በእስራኤል ጭፍሮች አምላክ ስም፣ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ስም፣ እመጣብሃለሁ። እግዚአብሔር ዛሬ አንተን በእጅ አሳልፎ ይሰጣል፣ እመታህማለሁ። ራስህንም ከአንተ አነሣዋለሁ፤ የፍልስጥኤማውያንን ም ሠራዊት ራሶች ለሰማይ ወፎቸና ለምድር አራዊት ዛሬ እሰጣለሁ። ይኸውም ምድር ሁሉ በእስራኤል ዘንድ አምላክ እንዳለ ታውቅ ዘንድ፣ ይህም ጉባኤ ሁሉ እግዚአብሔር በሰይፍና በጦር የሚደድን እንዳይደለ ያውቅ ዘንድ ነው። ስልፋ ለእግዚአብሔር ነውና እናንተንም በእጃችን አሳልፎ ይሰጣል።"

ይኸን ካለ በኋላ ወደ ፍልስጥኤማዊው እየሮጠ ሄዶ፣ ከኮረጆው አንድ ደንጊያ ወሰዶ፣ ወንጨፈበት፤ ግንባሩን መታው፣ ደንጋዩም በግንባሩ ተቀረቀረ፣ ጎልያድም በምድር ላይ በፊቱ ተደረ። ዳዊት በሰይፍ ሳይሆን በወንጭፍ ባለሰይፍን ድል ሊመታ የቻለው በተሰጠው የማመን ጸጋ ነው። የጎልያድ ቁመና ከዳዊት ጋር ሲተያይ በዳዊት እጅ ድል ይመታል ማለት ለማያምን ተጠራጣሪ፣ ከቶ የማይታሰብ የማይደረግ ነው፤ ዳሩ ግን የማመን ጸጋ በተሰጣቸው ቅዱሳን ይኸ የሚቻል ከመጤፍ የማይቆጠር ሆኖ መታሰቡን ከዚህ ላይ ይገነዘባል።

የጌት ሰው ፍልስጥኤማዊው ጎልያድ ቁመቱ ስድስት ክንድ ከስንዝር ሲሆን በራሱ ላይ የራሱ ቁር ደፍቶ፣ አምስት ሺህ ሰቅል ናስ ዋሩር ለብሶ፣ በእግሮቹም ላይ የናስ ገምባሌ የነበረው፣ በትከሻውም የናስ ጭራ ያለው፣ የጦሩም የሶ እንደ ሸማኔ መጠቅለያ የነበረ፣ የጦሩም ሚዛን ስድስት መቶ ሰቅል ብረት የነበረ፣ በዚህ ሁሉ ትጥቅና ቁመና ለግ ቀናት በእስራኤል ላይ ግጠመኝ እያለ

ሲያስፈራራ የከረመ ሰው ነበር። እምነታቸው የጎደለ ሲፈሩ ሲንቀጠቀጡ ተገኝተዋል። ይኸም ለጎልያድ የልብ ልብ ሰጥቶት ይዘናናባቸው ይፎከርባቸው ነበር። ዳሩ ግን የማመን ጸጋን በተቀዳጀ በትሑቱ ጀግና በዳዊት ወንጭፍ ጎልያድና ሠራዊቱ ድል ሊካሄድ ችለዋል። (ጴጥ. ሳሙ. 12:፳-፱፬)

የእምነት ጀግናት በጥቂት ሠራዊትና መሣሪያ በእግዚአብሔር ኃይል ሊያሸንፉ እንደሚችሉ ሲያረጋግጥ ዳዊት በመዝሙሩ እንዲህ ብሏል። "ንጉሥ በሠራዊቱ ብዛት አይድንም ኃያልም በኃይሉ ብዛት አያመልጥም። ፈረስም ከንቱ ነው አያድንም፤ በኃይሉም ብዛት አያመልጥም እነሆ የእግዚአብሔር ዓይኖች ወደ ሚፈሩት ናቸው፤ በምሕረቱም ወደሚታመኑ።" (መዝ. ፱፪:12-13)

የእምነት ጸጋ ያላቸው ከሰይፍ ስለት ያመልጣሉ፣ ከድካማቸው ይበረታሉ፣ በጦርነት ኃይለኞች ይሆናሉ፣ የባዕድን ጭፍሮች ያባርራሉ። የእምነት ጸጋ ታላቅ ኃይል የሚሠራ ለያዙት ሁሉ ከፍተኛ ድልን የሚያቀዳጁቸው ነው። (ዕብ. 12:፱፬) ስለጥንታዊ በጥርጥር ልቡናችን የፍርሃትና የመንቀጥቀጥ ደዌ እንዳያደርስት እምነትን ይዘን በሚሰጠን የማመን ጸጋ ለመጠበቅ ያብቃን። የዳዊት በረከት የቅዱሳን ሁሉ የእምነታቸው ረድኤት ይደርብን አሚን።

፩) የነቢዩ ኤልያስ እምነት ፦ ቴስብያዊው ኤልያስ በብሕትውና በድንግልናዊ ሕይወት የሚኖር፣ ለፈጣሪው አምልኮ ቀናተኛ፣ በሰው መካከል አድሎ ሳያደርግ ሁሉንም በትክክል የሚገሥጽ፤ መምህር ወመገሥጽ ዘኢያደሉ ለገጽ ነበር። የእስራኤል ንጉሥ አካባብ ከሚሰቱ ከኤልሃቤል ጋር በመጥጥን፣ እግዚአብሔርን ትቶ በእል የተባለውን ጣጥት በማምለክ፣ ለእስራኤል ሕዝብ የሰሕተት አብነት ሆኖ በመገኘቱ፣ ነቢዩ ኤልያስ በመንፈሳዊ ቅንዓት ተነሣሥቶ ተው! ጣጥት አታምልኩ እያለ ይመክራቸው ይገሥጻቸው

፩ኛ ዓመት ቁጥር 1

ሚያዝያ ወር 1፱፻፲ ዓ. ም.

ሲሰግድ፤ ሦስቱ ወጣቶች ግን በእምነታቸው ጸንተው ያሉ በመጥናቸው ለጣምት አልተንበረ ከኩም። ተከሰው፤ ንጉሠ ፊት ቀርበው "ከእኔ የሚያስጠግኑ ማን ነው" ብሎ ሊያስፈራራቸው ሞክሮ ነበር። እነርሱ ግን የማመን ሀብት ያደረገባቸው፤ እምነታቸው ፍጹም ስለነበረ የሚከተለውን ኃይል ቃል በተቀደሰ ድፍረት ተናግረዋል። "ናቡከደነጾር ሆይ በዚህ ነገር እንመልሳለን ዘንድ እስራኢያቸን አይደለም፤ የምናመልከው አምላካችን ከሚነድደው ከእሳቱ እቶን ያድነን ዘንድ ይቸላል። ከእኛም ያድነናል ንጉሥ ሆይ! ዳሩ ግን ባያድነንም እንኳ አማልክትህን እንዳናመልክ፤ ላቆምኸውም ለወርቁ ምስል እንዳንሰግድለት እውቅ" አሉት። ንጉሡም በንዴት እሳቱን ከፊት ይልቅ ሰባት ፊት አድርገው እንዲያነዱትና ከእሳብሳቸው ሦስቱን ወጣቶች አስረው በእቶነ እንዲጠግኑ አዘዘ። ጭፍሮች እንደታዘዙት አደረጉ፤ የተጣሉት ሳይቃጠሉ የጣሉዋቸው ሰዎች በወላፊት ተቃጥለው ሞቱ።

ሦስቱ ወጣቶች ግን በማመን ጸጋ ድነው መልአክ ወርዶ ፣ ሰንሰለታቸው ተፈትተ፤ እግር ብረታቸው ተሰብሮ፤ ከመልአኩ ጋር ሆነው በእሳቱ መካከል እየተመላለሱ ፈሳሪያቸውን አመስግነዋል። ይኸን ታምሮ በማየቱ ናቡከደነጾር ዐዋቅን በዐዋቅ መልሶታል። በግዛቶቹ ሁሉ ላሉት እንዲህ ሲል ማዘዣ በትኗል፤ አስተላልፏል። "መልአኩን የላከ ከእምላካቸውም በቀር ማንንም አምላክ እንዳያመልኩ፤ ለእርሱም እንዳይሰግዱ ሰውነታቸውን አሳልፈው የሰጡትን? የንጉሡንም ቃል የተላለፉትን? በእርሱ የታመኑትን ባሪያዎቹን ያዳኝ፤ የሲድራትና የሚላቅ የአብደናጎም አምላክ ይባረክ። እኔም እንደዚህ የሚያድን ሌላ አምላክ የለምና በሲድራትና በሚላቅ በአብደናጎም አምላክ ላይ የሰድብን ነገር የሚናገር ወገንና ሕዝብ፤ በልዩ ልዩ ቋንቋ የሚናገሩ ይቆረጣሉ፤ ቤተቻቸውም የጉድፍ መጣዳ ይደረጋሉ ብዬ አዝዣለሁ" የሚል ነበር (ዳን. ፫:፩-፳፱)

በእሳቱ ውስጥ ሳሉም ሦስቱ ወጣቶች የጸለዩት ጸሎት ያመሰገኑት ምስጋና በሰማቸው ጸሎተ ሠለስቱ ደቂቅ ተብሎ ከነቢያት ጸሎት ጋር ተቆጥሯል። ቤተክርስቲያናችን በዚህ ጸሎት ትጠቀምበታለች። ከእሎቱ

ውስጥ "ይባርክም እሳት ወላህብ ለእግዚአብሔር በቡሕኒ ውእቱ ወልዑልኒ ውእቱ ለዓለም" የሚል ይገኛል። ትርጉሙም "እሳትና ሙቀት እግዚአብሔርን ያክብሩታል፤ ያመሰግኑታል፤ ለዘላለም እርሱ የተመሰገነኝ ከፍከፍ ያለ ነው እያሉ ያመሰግኑታል" ማለት ነው። በእምነት ጸጋ ሠለስቱ ደቂቅ የንጉሥ ዐዋቅ፤ የእሳቱ ነበልባል ሊያስፈራቸው አልቻለም። በእምነት ጸጋ የእሳትን ኃይል አጥፍተዋል። (ዕብ ፲፩:፳፱) እኛም የፈተናን እሳት ለማጥፋት እንድንችል የእምነታቸው ጸጋ ይደርብን አሜን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር።

ባልንጅራዩ . . .

ከገጽ ፳፭ የዘረ መፍትሔ የሚያሻው ከሆነ እንደ ባለቤቱ አብሮ ይቸገራል። ይኸ ሲጠፋ ባልንጅርነትም አብሮ ይጠፋል። የጓደኛን የሥራ ውጤት በመኮረጅ እኔ ለታወቅበት እኔ ለሸለምበት ማለትም ምሥጢር ማባከን ነው። ይህ ቸግር በተለይ በተመራግሪዎች፣ በደራሲዎች፣ በሠላጊዎች በዲዛይን (ጥድል) አውጭዎች፣ በተማሪዎች አካባቢ በተደጋጋሚ ይከሰታል ባልሠፍት ሥራ ለመመስገን መጣር ያስጸይፋል። በዚህም መንስዔ ፍትህ ይቀርባል። ጓደኝነት ይቀራል። ሰዎችንም ራሳቸው እስኪያጠፉ ይደርሳቸዋል።

፲. በሃይማኖት መለያየት

:- ብዙ ሰዎች በሃይማኖት ከማይመስሉን ሰዎች ጋር ጓደኝነት መመሥረት አንችልም? የሚል ጥያቄ አላቸው። ይሁን እንጂ እነዚያን ሰዎች መውደድ ቢቻልም ጓደኛ ማድረግ ግን የማይቀከር ነው። ጓደኛ አለማድረግ ማለት እነርሱን መጥላት ማለት አይደለም። አለመጥላታችንም የሚታወቀው ከእነርሱ ጋር በመዋል በማይራቸን እንዳልሆነ መረዳት ያስፈልጋል።

በእንዲታ የክርስትና እምነት አብረው ይጓዙ ከነበሩ ጓደኞቻቸው መካከል አያድርስና አንደኛቸው ሃይማኖታቸውን በተወና የማይመለሱ ከሆነ መለየት ያስፈልጋል። አንድ ሰው የግድ መናፍቅ ስለሆነ ብቻ ሳይሆን ሰው አርቶዶክሳዊ ሆኖ ምግባረ ሃይማኖት የለለው ከሆነ እርሱም ሃይማኖቱን የተወ ነውና የቅርብ ጓደኛ ሊያደርጉት አይገባም። ንዋየ ጎሩይ ትዳሰ ጳውሎስ "ከፋ ባልንጅርነት መልካሙን አመል ያጠፋል" እንዳለው። (፩ቆይ ፲፭:፳፫) እርሱም ከተጠራ በኋላ ትዳሰ እስጢፋኖስ ሰወገር ልብላቸውን ይዘላቸው የነበሩትን ወጋሪዎች (አሳዳጆች) ጓደኞቹን ከእነዚህ ጋር ጓደኝነት

አያስፈልግም ብሎ ትቷቸዋል። ደግሞም "ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ" ሲል አስተምሯል። (፪ቆይ ፯:፲፬) የማያምኑ የተባሉ ከእንዲታ ከተዋሀደ ሃይማኖት የተለዩ ሁሉ ናቸው እንጂ እምነት አለኝ ብሎ ለጣምት የሚሰግደው ሁሉ ያምናል ማለት አይደለም።

ሰብአዊነትና ጓደኝነት ሁለት የተለያዩ ጉዳዮች ናቸው። ማንኛውም ሰው በሰውነቱ አይጠላም። ስለማይጠላ ግን ጓደኛ ይሁን ማለት አይደለም። ብዙ ሰዎች ከእነልዩነታችን አንድ እንሁን የሚል ሐሳብ አላቸው። በሃይማኖት ተለያይቶ ጓደኝነት የለም።

ከመናፍቃን ጋር ጎረቤት መሆን? አብሮ መሥራትና መማር ማለት ጓደኛ መሆን ማለት አይደለም። ጓደኛ የእግዚአብሔር መልአክተኛ ነው። አምላካችን በጓደኞቻችን ላይ አድሮ ያስተምረናል፤ ይመክረናል፤ ይገስጸናል፤ ይመራናል። ስለዚህ ጓደኛ የእግዚአብሔርን ድምጽ የምንለማበት መሰንቅ ነው ማለት እንችላለን። ይህን መልአክት የሚያመጣ ሰው ደግሞ በቀናቸው በተዋሀደ ሃይማኖት የሚጓዝ የሆነ እንደሆነ ነው። ከዚያ ውጭ ያለ ሰው የእግዚአብሔርን ድምጽ እንኳን ለሌላው ሊያስተጋባ ለራሱም ያልሰማ በመሆኑ አይረባገንም። እሳትና ጭድ፣ አህያና ጅብ፣ በግና ተኩላ እንዴት ባልንጅሮቹ ይሆናሉ?

ፈያታዊ ዘየማን ካመነ በኋላ የወንጀል ጓደኛውን ትቶት ወደ ገነት እንደተጓዘ እኛም እንዲሁ የምናደርግበትን ኃይል እግዚአብሔር ይሰጠን።

ማጠቃለያ :- እስካሁን ባልንጅራ ማለት ምን እንደሆነ እንደገና እንደሚመሠረትና እንደገና እንደሚፈረስ በመጠኑ ለማየት ሞክረናል። በዚህች አነስተኛ ጽሑፍ ራሳችንን እንመዝንና ማንነታችንን ፈልገን እናግኛ። ነገር ግን ጓደኝነት ማለት አለመፈተን ጓደኛም ማለት የማይላሳት ማለት አይደለምና እንደ ሰወድቅ ሌላው እያነሳው ፤ ሰደክም እያበረታው መንዘ የሰፈራጋል። የጓደኝነት መሰናክሎች እንዳያደናቅፈን በማስተዋል እንጉር። በተሳሳተ ዓላማ ሰዎችን ጓደኛ ያደረግን ወይም የምናስብ ሁሉ ከከፋ ሐሳባችን እንመለስ። የተጣሳን እንታረቅ። የተራራቅን ልዩነታችንን እናጥፋ። የፍቅር ባለቤት እግዚአብሔር ፍቅር ይሰጠን አሜን።

መንግሥት ቁዱስና ደንብ

(የመፈወስ ሀብት) /ካለፈው የቀጠለ/

ሀብተ ፈውስ /የመፈወስ ጸጋ/ ከተሰማቸው ቅዱሳን አባቶች መካከል ቅዱስ ጴጥሮስንና ቅዱስ ዮሐንስን በጥላቸው ማለትም በጸላሎተ ረድኤታቸው ማንኛውንም ዓይነት ደዌ ለማራት ፈውስ ይሰጡ እንደነበር ባለፈው ጽሑፍ መግለጻችን ይታወቃል። ከዚያው በመቀጠል የመፈወስ ጸጋ ከመንፈስ ቅዱስ የተሰማቸው አበው ምስክርነት እንጠቅሳለን።

በመጀመሪያ ካለፈው የቀ ረውን ቅዱስ ጴጥሮስና ዮሐንስ እንዴት አድርገው በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ይፈውሱ እንደነበር በግብረ ሐዋርያት ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ የጻፈለንን በዋቢነት ጠቅሰን ልናስገነዝብ እንወዳለን።

በሐዋርያት ሥራ ምዕ. ፫ ከቁጥር ፩ እስከ ፫ በተመዘገበው ቃለ እግዚአብሔር ከላይ ስማቸው የተጠቀሰው ሐዋርያት በተሰማቸው ሀብተ ፈውስ ከእናቱ ማኅፀን እንስቶ አንካሳ (ልምጃ) ሁና የተወለደውን ሰው እንደፈወሱት ይናገራል።

ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ ዮሐንስ በዘጠኝ ሰዓት ለጸልዮ ወደ ምክራብ ይገባሉ ከጌቱ ጊዜያት ዘጠኝ ሰዓት አንዱ ስለሆነ ለሰው አብነት የሚሆኑበትን ተገልጻው ይጻፉ ስለነበር ለጸሎት ወደ ምክራብ ወይም ቤተ መቅደስ ይሄዱ ነበር።

ለምን ወደ ምክራብ ሄዱ? ጌታ በተሰቀለ ጊዜ አድርገው የነበረ መንፈስ ቅዱስ በነጭ ርግብ አምሳል ተለይቶ ወጥቶ ሲሄድ ታይቶ አልነበረም? የሚል ጠያቂ ቢኖር አዎን ይኸ ሁሉ ተደርጓል። ሐዋርያት ወደ ምክራብ (ቤተ መቅደስ) መውጣታቸው ይህን ዘንግተው ምክራብ አሪት ናት በማለት ሳይሆን ወንጌል ብለው ይጻፉባት ስለነበር ነው።

ለጸሎት ሲሄዱ አርያ በምትባል በምክራብ ደጅ ዕለት ዕለት እየተሸከሙ ወስደው ያኖሩት የነበር ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ ልምሾ የሆነ አንድ በሽተኛ ሰው ወድቆ ምጽዋት ሲለምን ያገኘታል። በሽተኛው ባያቸው ጊዜ ምጽዋት ምጽዋት ብሎ ለመናቸው። "ተመየጥ

መንጌለን" ይሉታል። ወደእኛ ተመልከት ሲሉት ፊቱን መልሶ ወርቅ ብር የያዙ መስሎት ዙር አየ። እነርሱ ግን ወደ እኛ ፊትህን አዙረህ ተመልከት ማለታቸው የምስጢር አነጋገር ነው። ወደእኛ ሃይማኖት ተመለስ ሲሉት ነው። "ወይሌሎ ጴጥሮስ ወርቅስ ወብሩር አልብዩ" ጴጥሮስም አውቆበት ወርቅና ብር የለኝም "ወእምዘ ብየሰ እሁበክ ናሁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ናዝራዊ ተንስእ ወሁር" አለው። ትርጉሙ ከያዝኩት እስጥሃለሁ፤ እነሆ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነስና ተመላለስ። ማለት ነው። በቀኝ እጁም የበሽተኛውን እጅ ይዞ አስነሳው። ከሽባነቱ የተፈወሰው ሰውም እግሩ እንቶለት ወገቡ ቀንቶለት ጥግ መቋሚያ ሳይሻ ተነስቶ ቅዱስ ጴጥሮስንና ቅዱስ ዮሐንስን ተከተለ።

"ወቦአ ምክራብ ወእእኩተ እግዚአብሔርሃ" ከምክራብ ገብቶ ከዚህ ያደረሰከኝ ከደዌዩ የፈወሰከኝ ብሎ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ሲሄዱ ባዩት ጊዜ፤ እሪያ በምትባል ምክራብ ደጅ ተቀምጦ ምጽዋት ሲለምን የነበረው ሰው እንደሆነ አውቀው ለርሱ ስለተደረገው ነገር አደነቁ። እንዲህ ያለ አስደናቂ ሥራ ለሠራ የቻለውም ሀብተ ፈውስ በተሰማቸው በቀና ሃይማኖት በበጎ ምግባር ፍፃሜን በሆኑ በሐዋርያት አማካኝነት፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል መሆኑን ያስተውሏል። ሕዝቡም ሊያደንቁ የቻሉት ክቡር ዳዊት በትንቢት አስቀድሞ እንደተናገረው "መንክር እግዚአብሔር በሳዕል ቅዱሳኒሁ" /መዝ. ፳፯፡ ፴፭ / እግዚአብሔር በቅዱሳኑ ላይ ድንቅ ነው። ባለው መሠረት የተፈጸመ ስለሆነ ነው። ዳግመኛም ነብዩ ኢሳይያስ ክርስቶስ ወደ ዓለም ከመጣ በኋላ ቤተክርስቲያን ስለሚኖራት ጸጋ ትንቢት ተናግሯል። /ሊ.ባ. ፴፭ ፡ ፳፻ / በዚያን ጊዜም የእውሮጅ ዓይን ይገለጣል፤ የደንቆሮዎችም ጆሮ

ከሲራክ ገብረክርስቶስ ይከፈታል። "በዚያን ጊዜ አንካሳ እንደ ሚዳቋ ይዘላል። የድዳ ምላስ ይዘምራል በምድረ በዳ ውሃ በበረሃም ፈሳሽ ይፈልቃል።" ተብሎ የተነገረው ይኸንኑ የሚያስረዳ ነው። "በዚያን ጊዜም" ሲል ዘመኑ ዘመነ ሥጋዊ ነው። ጌታችን ሰውን ሁሉ ለማዳን ሥጋን ነፍስን ከድንግል ማርያም ነስቶ በተዋሕዶ ገንዘብ አድርጎ የተገለጸበት ጊዜ ዘመነ ሥጋዊ ወይም ዓመተ ምህረት ይባላል። ካረገም በኋላ ዘመኑ ዘመነ ወንጌል ወይም ዘመነ ሐዲስ ስለሆነ ከዘመነ ሥጋዊ ውጭ አይደለም።

ጌታችን ለሐዋርያትና ለተከታዮቻቸው የመንፈስ ቅዱስን ሀብት (ጸጋ) አድሏል፤ ናኝቷል። ቅዱሳኑም በተሰማቸው ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ልዩ ልዩ ተግባራትን አከናውኑዋል። ከዚያ መካከል አንዱ የመፈወስ ሥራ ነው። በዚህ የመፈወስ አገልግሎት ሰሥጋ የታወሩት በተለምዶት በነፍስ የታወሩት በትምህርት ተፈውሰዋል። ግዙፉን ብርሃን ረቂቁን ፀዳል አይተዋል። የሥጋቸው ጆሮዎቻቸው ከመስማት የተከለከሉ ሀሙማን በተለምዶት እንዲሰሙ ተደርገዋል። የነፍስ ጆሮቸው የደነቆረ በትምህርተ ወንጌል ተከፍተላቸው ድህነት ነፍስ አግኝተው ምሥጢር የሚሰሙ ሆነዋል። ለምሳሌ ቅዱስ ጳውሎስ ሲያስተምር ታስተውሏ ዘንድ እዝነ ልቦናዎ (የልብ ጆሮዎቿ) የተከፈቱላት ልድያ የተባለች ሐር ሻጭ ለአብነት ልትጠቀስ ትችላለች። /ግብረ ሐዋር. ፲፮፡፲፱-፲፭ / በሥጋቸው ልምሾ (አንካሳ) የሆኑት በተለምዶት እንደ ሚዳቋ ዘለዋል። በጥርጥርና በኃጢአት ሐንካሳነ ነፍስ የሆኑትም በትምህርት ድካም በፍናተ ወንጌል በተዋሕዶ ምግባርና ሃይማኖት እንደ ልባቸው እየተራመዱ ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚያመሩ የሚገሰግሱ ሆነዋል። "የላሉትን እጆች የሰለሉትንም ጉልበቶች አቅኑ፤ ያነከሰውም እንዲፈወስ እንጂ እንዳይናጋ ለእግራቸው ቅን መንገድ አድርጉ።" /ዕብ. ፲፪ ፡ ፲፫-፲፫ / ጌታም በወንጌል "በጠበበው ደጅ ግቡ ወደ ጥፋት የሚወስደው

ደጅ ሰፊ መንገዱም ትልቅ ነው ወደርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው። ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ መንገዱም የቀጠነ ነውና የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው" /ማቴ.፯:፲፫-፲፱/ ማለቱ በሰፊው ነጻና በፈቃድ ሥጋ ሳይሆን ሕይወት የሚገኘው በቀጭኗ መንገድ በተዋሀደ መስመር በፈቃድ ነፍስ በምግባር በትሩፋት በሃይማኖት መሆኑን አስገንዝቧል። በዚህ መስመር ለመንገድ እግረ ልቦናቸው ከልምዎች ከአንካሳነት የረታላቸው የቀናላቸው እንደ ልባቸው ሊራሙዱ ይችላሉ። ይህም ለከፍተኛ የሚቻለው የመንፈስቅዱስ ጸጋ ባደረገቸው የመፈወስ ጸጋ በተሰጣቸው ሐዋርያትና በጻድቃን በሰማዕታት ነው።

በበሽታ ምክንያት በሥጋቸው ድዳ የሆኑ በቅዱሳን ጸሎት በተሰጣቸው የመፈወስ ሥልጣን ሲድኑ በደስታ ይዘምራሉ ያመሰግናሉ። የነፍሳቸው አንደበት እግዚአብሔን ከማመስገን በደዌ ጋጠኤት በጥርጥር በክህደት ድዳ የሆኑ ተፈውሰው በተመስጦ ያመሰግናሉ።

"በምድረ በዳ ውኃ በበረሃ ፈላሽ ይፈልቃልና" ተብሎ በምሳሌያዊ አገላለጥ የተነገረው ትንቢት ሲተረጎም ከጋጠኤት ከክህደት ከጣዖት አምልኮት የተነሣ የሰው ልቦና የሃይማኖት ልምላሜ የገድል የትሩፋት ጽጌ (አበባ) የጸጋ ፍሬ ሳያገኝ በዓመተ ፍዳ በዓመተ ኩነኔ ከኖረ በኋላ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በፈላሽ ውሃ የተመሰለውን የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ ባይለ ገዜ ሃሰው ልጅ ልቦና የመንፈስ ቅዱስ ገዳም ማደሪያ ሆኖ ልጅነትን ተነጻጽሮ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ በዙፍ እንደሚሰጠው የሚናገር ሃይለ ቃል ነው። ለዚህም ምስክር እንዲሆን ከመጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ጥቅሶችን እንዘግባለን።

ሀ) "ወዘጸማአኒ ለይምጸእ ወዘይፈቅድ ለይንሣእ ማየ ሕይወት በከንቱ።" /ራዕ. ፳፮:፲፯/ "የተጠማ ይምጣ ለወደደም የሕይወት ውሃ እዲያው ይውሰድ" ማለት ነው። የሻም የወደደም ያለዋጋ ማየ ሕይወትን ይውሰድ የሻ የፈለገ በኔ ይመን ሳይጥር ሳይግር ልጅነትን ያግኝ ማለት ነው።

ለ) ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቆሞ ማንም የተጠማ በኖር ወደኔ ይምጣና ይጠጣ። በኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውኃ

ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ አስምቶ ተናገረ። ይህን ግን በርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ቅዱስ ተናገረ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ስላልተሰቀለ መንፈስ ቅዱስ ገና አልወረደም ነበርና። /ዮሐ.፯:፱፯-፱፱/ ሁለተኛም "በምድረ በዳ ውኃ በበረሃም ፈላሽ ይፈልቃልና" የተባለውን በሌላ መልኩ ስናየው መንፈስ ቅዱስ በቅዱሳን አድሮ ጠበቆችን በበረሃ (በገዳማትና በአድባራት) እንዲፈልቁ በማድረግ ሕሙማንን ከተለያዩ ደዌያት የሚፈውሳቸው መሆኑን የሚያበስር ሲሆን ቅዱሳንም በጠበቁ እያጠቀቁ እንደሚያደኑ የሚገልጥ ትንቢት ነው።

ለምሳሌ በኤልሳዕ ጸሎት የሰርዖው ቢትወደድ ንዕማን በየርዳኖስ ተጠምቆ ድኗል። በቤተሳይዳ በፈለቀች ጸበል መልእክት እየወረደ ስለሚባርከው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ሲያርፍበት ፍልቅልቅ ብሎ ሲፈላ ቀድሞ ገብቶ የሚታጠብ ይፈወስ ነበር። ጌታችንም ይኸንኑ በተግባር ሲያሳዩ ዕውር ሆኖ የተወለደውን በምራቁ ለውሶ ጭቃ ከቀባው በኋላ ይኸውም (እምነት) የምንለው ነው በሰሊሆም ውኃ በጸበል ማለት ነው እንዲጠመቅና እንዲፈወስ በማድረጉ ምንም ያዳኑው ራሱ ክርስቶስ ቢሆንም ምክንያተ ድኅን የመዳኛ ምክንያት አድርጎ እምነቱንና ጸበሉን አክብሮታል። ወደ ጸበል መሄድ በእምነት መቀባባት የተፈቀደ እንጂ ሃይማኖትን የሚያቃውስ የባዕድ አምልኮ ሥርዓት አለመሆኑን ገልጿልና። "ትንቢት ይቀድሞ ለነገር" እንደተባለው ስለ ጸበሎች መፍለቅ አስቀድሞ በነቢያት ሲነገር እንደነበር ከላይ የተጠቀሰው የነቢይ ቃል ያስረዳናል። (ነገ ካልዕ. ፭:፲-፲፱ ፕዮሐ. ፭:፱ ፕዮሐ. ፱:፩-፲፪)

፪. ቀዳማ ሰማዕት ቅዱስ እስጢፋኖስ የመፈወስ ሀብት ነበረው ፡- የሐዋርያዊት ቤተ ክርስቲያንን የምዕመናንን አንድነት እንዲመሩ በሕዝብ ክርስቲያን ውስጥ ከተመረጡት ዲያቆናት መካከል አንዱ ሊቀ ዲያቆናት ቅዱስ እስጢፋኖስ ነበር። (ዮሐ ሥራ. ፳:፩-፳) ቅዱስ እስጢፋኖስ ከተመረጠ በኋላ በአባቶች በሐዋርያት እጅ መጫን (በአንብሮተ እድ) ተባርኮ የዲያቆናን ማዕረግ ተቀብሏል። ይኸውም ይህ መንፈሳዊ ለመት ቤተ ክርስቲያንን

ሊቀ እርድእት በመሆን የሚያገለግልበት ሲመተ ዲያቆና ነው። ቅዱስ እስጢፋኖስ የሐዋርያት ሲኖዶስ ላወጣው ቀኖና ሕገ ቤተ ክርስቲያን መስፈርቱን ያሟላ እውነተኛ ክርስቲያን ነበር። ይኸውም በመልካም ሥነ ምግባር በውስጥ በአፍኦ የተመሰከረበት በሃይማኖቱ በምግባር ያልተናወጠ፤ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላበት እምነት ጠንካራ ሰው ነበር ማለት ነው። የተመረጠላትን ቤተ ክርስቲያንን የማስተዳደር ተግባርን በቅንነት ከማከናወን ጋር በተሰጠው የመፈወስ ጸጋና ኃይል ተመልቶ በሕዝብ መካከል ድንቅና ታላቅ ምልክት በማድረግ የክርስትናን እውነትነት የክርስቶስን የባሕርይ እምላክነት አስታውቋል እስመስክሯል። በግብረ ሐዋርያት ፮:፮ "ወእስጢፋኖስ ምሉዕ ጸጋ እግዚአብሔር ወኃይል ወደገብር ዓቢየ ተአምረ ወመንክረ በውስተ ሕዝብ" የሚል ኃይል ቃል እናገኛለን። ትርጉሙም እስጢፋኖስ ግን ጸጋ እግዚአብሔር የእግዚአብሔር ኃይል ያደረበት ሰው ነበር። በሕዝቡም ዘንድ ደጋግ ተአምራት ያደርግ ነበር። ቅዱስ እስጢፋኖስ ያደረጋቸውን ታላላቅ አስደናቂ ተአምራት ገድሎን በሚናገሩ መጽሐፍ ተጽፎ ይገኛል። ከዚያም ውስጥ ለአብነት እንዱን እናቀርባለንና በማስተዋል ተመልከቱ።

ናዖስ የሚባል አንድ መሀርይ (አስማተኛ ጠንቋይ) ነበር። ይኸውም ሙሴን ይቃወሙ እንደነበሩት ኤያኒስና ኢያንበሬስ ተብለው እንደሚጠሩት የግብፅ አስማተኞች ወይም እንደ ሲሞን መሀርይ ያለ ሰው ነበር። (ጠ.ሞ. ካልዕ. ፫:፳፫ የሐ. ሥራ. ፮:፱-፲፩)

ቅዱስ እስጢፋኖስ ዲያ ደንቆሮ አግኝቶ በልቡናው ጸሎት ካደረገለት በኋላ እንዲፈወስ እፍ በለው ዲያ የነበረው ተናገረ፤ ደንቆሮ የነበረው ሰማ። ሕዝቡም ይኸን ታምር ባዩ ገዜ ተአምራትን ይኸ ነው ብለው አድንቀዋል። ከጠንቋዩ ተለይተው የእስጢፋኖስን ሃይማኖት ለመቀበል ተመልሰዋል። ጠንቋዩ ናዖስ ግን ሕዝቡ ወደ ክርስትና ሃይማኖት ማዘንበላቸው አላሰቡት በሰይጣናዊ ተአምራት በአስማቱ ተቃዋሚውን ቀጠሏ። አንድ በሬ አስመጥቶ ሕዝቡ ሁሉ ሲያየው ወደ ጆሮው ተጠግቶ ሹክ በለው በሬው ከሁለት ተከፈሏ።

ሚዛን ቢያገቡት ተካክለ የሕዝቡም ልቡና ወደ ነፈሰበት የሚያዘነብል ገና ተጠራጣሪ በመሆኑ ታምራትስ የናገሰ ነው ብለው ተገልጠው ወደ ጠንቋዩ አዘነበሉ። በዚህን ጊዜ ቅዱስ እስጢፋኖስ ወደ ክርስቶስ ጸሎት አድርሶ በሬውን በተሰጠው ጸጋ አስነስቶ ናገሰን ጠርተህ አምጣው አለው።

በቃል ሰብአዊ በሰው ልሳን በሰው ቋንቋ በሬው ናገሰን ጠርቶ አመጣው ይኸውም የበለጸገው አሁን በሰው ቃል እንደገሰጸችው እንደዘለፈችው ያለ ተአምራት ነው (ጴጥ. ፪:፲፭-፲፮) ሕዝቡም እንደ ገበታ ውኃ፣ እንደ መስኖ ወደ እስጢፋኖስ ተቀልብለው ተመልሰዋል። ይህ ናገሰ ሕዝቡን ሰብስቦ ይህ እስጢፋኖስ የተባለው ሰው ስሕተቱን ሳይገልጥብኝ አልቀረም ብሎ የዕገሌ ሀብቱ ይህ ነው የዕገሌም ሀብቱ ይኸ ነው እያለ ማዕርግ የሰጠ መስሎ አጋንንትን በምስሐብ ጠርቶ ወደ ላይ ይዛችሁኝ ውጡ አላቸው ይዘውት ሲወጡ ከምድር ከፍ ሲል አይቶ ቅዱስ እስጢፋኖስ ቢያማትብባቸው አጋንንት ጥለውት ሸሹ ወርዶ ተንቀጫቁጮ መቷል።

የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ የተሰጠው ሰው ሕሙማንን ከመፈወስ ጋር ሌላም ተአምራት ማድረግ መቻሉን በቅዱስ እስጢፋኖስ ድርጊት ማገናዘብ ይቻላል። ከዚህ ውስጥ ሀብተ ፈውስ የምንለው የዲዳውን መናገር የደንቆሮውን መስማት የመሳሰለው ፈውስ ነው። መንፈስ ቅዱስ የመፈወስን ሀብት ለሰው የሚያደለው ሰዎች ከደዌ ሥጋቸው ብቻ ተፈውሰው እንዲቀሩ ሳይሆን ከነፍሳቸው በሽታም ድካም ፍጹም ድካም ነፍስ እንዲያገኙ ጭምር መሆኑን መገንዘብ ታላቅ ብልገነት ነው።

፫. ቅዱስ ፊልጶስ ከ፲፮ ዲያቆናት አንዱ ሀብተ ፈውስ ነበረው ፡- ቅዱስ ፊልጶስ በመልካም ከተመሰከረላቸው መንፈስ ቅዱስና ጥበብም ከሞላባቸው ከ፲፮ ዲያቆናት አንዱ ነበር። እርሱም እንደ ቅዱስ እስጢፋኖስ የመፈወስ ሀብት (ጸጋ) ነበረው። ቅዱስ እስጢፋኖስ በሰማዕትነት ካረፈ በኋላ በኢየሩሳሌም ባለቸ ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ስደት ሆነ። ከሐዋርያት በቀር ሁሉም ወደ ደሁዳ ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ።

ስደተኞቹ ክርስቲያኖች ፰ሺህ ማኅበረ እስጢፋኖስ በየሄዱበት ቃለ ወንጌልን በማሰማት የክርስትናን ሃይማኖት ያስፋፉ ነበር። በዚህን ጊዜ ቅዱስ ፊልጶስ ከኢየሩሳሌም ወደ ሰማርያ ወርዶ ወንጌልን ይሰብክላቸው ጀመር። ከትምህርቱ ጎን ተአምራት ፈውስ ያደርግ ነበር። ሕዝቡም በትምህርቱም በተአምራቱም እየተሳቡ በአንድ ልብ ክርስትናን ለማወቅ ችለዋል። ቅዱስ ፊልጶስ በተሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ብዙ ሽባዎችን እንካሳችን ፈውሷል። ከዚህም የተነሣ በዚያች ከተማ የነበሩ ሰዎች ታላቅ መንፈሳዊ ደስታ አድርገዋል። ይኸም ሁኔታ በግብረ ሐዋርያት ፰፻ ላይ "ውብዙኃን ፅውሳን ወሐንካሳን የሐይው" (ብዙ ልምሾ የሆኑ እንካሳችም ይደኑ ነበር።) ተብሎ ተጽፏል።

ይኸ ፊልጶስ በ፴፬ ዓ.ም የኢትዮጵያ ንግሥት አዛዥና ጳንደረባ የነበረ በገንዘባም ሁሉ የሠለጠነውን የኢትዮጵያ ሰው ትንቢተ አሳይደሰን ተርጉሞላት ተሰፋ እንደደረሰ አካላዊ ቃል ወልድ ከድንግል ማርያም ተወልዶ ሰው እንደኾነ በመስቀል ድካም ግልምን እንደፈጸመ ሕማሙን፣ ሞቱን፣ ትንሣኤውን፣ ዕርገቱንና ዳግም ምጽአቱን ከመጻሕፍት እየጠቀሰ በማስረዳት አሳምኖ ያጠመቀ የሃይማኖት አባታችን ነው። (የሐ. ሥራ. ፩:፳፯-፵)

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን እንደሌሎቹ የእምነት ድርጅቶች በቢጽ ሐሳውያን ስብከት የተመሠረተች ሳትሆን በፊቃዲ ያለ ጥርምር ወንጌልን አምና በሐዋርያት ሃይማኖት በተዋሕዶ ሥርዓት ጸንታ እስከ ዛሬ ተጠብቃ ያለች ሐዋርያዊት ጥንታዊት ታሪካዊት ቤተ ክርስቲያን መኾኗን ዐውቀን እንደ አሸን በየጊዜው በሚነሱ መናፍቃን ልጆቿ ሳንነዋወጽ በሃይማኖታችን ጸንተን ልንኖር ይገባናል። ለዚሁም አጽናኝ መንፈስ ጳራቅሊሳስ በቅዱሳኑ ጸሎት ይርዳን አሚን።

፪. ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በተሰጠው የመፈወስ ጸጋ ብዙዎችን አድናቋል ፡-

ሀ) ሐዋርያው ለትምህርተ ወንጌል ሲፋጠን ልስጥራን ከተባለች ከተማ ይደርሳል። ከተማይቱም በትንሹ እስያ በሊቃኦንያ አገር የነበረች ናት በዚያች ከተማ እግሩ የሰለለ ከእናቱም ማኅፀን ጀምሮ

አንካሳ የሆነ ከቶም ሄዶ የማያውቅ እንደ ሰው ተቀምጦ ያገኘዋል። ይህ ሰው ቅዱስ ጳውሎስ ሲያስተምር በተመስጦ ያዳምጥ ነበር ቅዱስ ጳውሎስ ሰውየው ለመዳን እምነት እንዳለው ተገንዘቦ ድምፁን ከፍ አድርጎ በልቡ ከአለየለት በኋላ ቀጥብለህ በእግርህ ቁም አለው። ሽባውም ድኖ ፈውስ አግኝቶ በእግሩ ቀጥብሎ ወዲያ ወዲህ ይመላለስ ጀመር። በትምህርተ ወንጌል ጉባኤ የፈውስ ኃይል ተደርጎ እንደነበር ያስገንዘበናል። (የሐ. ሥራ. ፲፬:፳-፻)

ለ) ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በኤፌሶን በነበረበት ወቅት በተሰጠው የመፈወስ ጸጋ በአማላጅነቱ እግዚአብሔር በእጁ የሚያስገርም ተአምራት ያደርግለት ነበር። ልዩ ልዩ ዓይነት በሽታ የነበረባቸው ሕመምተኞች ሐዋርያው ከለበሰው ጨርቅ ወይም ልብስ ይወስድላቸው ነበር። ልብሱ ወይም ጨርቁ ሲነካቸው ደዌያቸው ለቆዋቸው ይነሣሉ ተረፈ ደዌ ሳይኖርባቸው ፍጹም ፈውስን ያገኙ ነበር። (የሐዋ. ሥራ. ፲፱:፲፩-፲፪)

ሐ) ቅዱስ ጳውሎስ መላጥያ ከተባለች ደሴት በደገና ከደረሰ በኋላ የደሴቲቱ አለቃ ፑፕላኖስ ቤት ለእንግዳ ብሎ ለሦስት ቀናት በፍቅር ያሳድረዋል። የፑፕላኖስም አባት በንዳድና በተቃማኖ ታሞ ተኝቶ ነበር። ቅዱስ ጳውሎስም ወደ እርሱ ገብቶ ጸለየለት እጁንም በላዩ ጭኖ ፈወሰው። ይህም በሆነ ጊዜ የቀሩት ደግሞ በደሴቲቱ ደዌ የነበረባቸው እየመጡ ተፈወሱ። በብዙ ክብር ቅዱስ ጳውሎስንና አብረውት የነበሩትን አከበሩዋቸው። ለጉዞ በተነሱም ጊዜ በመርከብ ላይ የሚያስፈልጋቸውን ነገር አኑረውላቸው በፍቅር ተሰናብተዋቸዋል። (የሐ. ሥራ. ፳፰:፩-፫) ይኸ ሁሉ የሚያሳየው ቅዱስ ጳውሎስ በተሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ጸሎት አድርጎ እንደፈወሳቸው ነው።

፮. ቅዱስ ጊዮርጊስ የመፈወስ ጸጋ እንደነበረው ፡- ከገድላ ጊዮርጊስ ገጽ ሻፕናሻፍ ተመዝግቦ እንደሚነበበው ያንዲት ድህ አረማዊት ቤት ደንቆሮ ዕውር አንካሳ የነበረውን ልጅን እንዳዳነላት ይተርካል። ከዚህ ቀጥሎ ሙሉ ታሪኩን እንደሚከተለው ጽፈናልና በማስተዋል እንመልከት። ቅዱስ ጊዮርጊስ በአረማዊቱ መበለት ቤት ታሥሮ ሳለ ሊቀመላእክት ቅዱስ ሚካኤል ከሰማይ

ወርዶ ምግብን አመጣለት ቅዱስ ጊዮርጊስ ካመጣለት ምግብ ከበላ በኋላ ሰማያዊውን ምግብ ከሌቲቱ መሰብላይ አደረገ መሰብራም ነጭ እንጅራ መላበት። ቤቷም ተባረከ፤ መልካሙን ሁሉ ነገር እንደ ነገሥታት ቤት ሞላ። ያችሁትም ወደ ቤት ገብታ የቅዱስ ጊዮርጊስ ፊቱ እንደ ፀሐይ ሲያበራ በአየኛ ጊዜ ዳግመኛም እንጅራውንና በቤቷ የመላውን መልካሙን ነገር ሁሉ የአደገውንም እንዲሁ በአየኛ ጊዜ ፈራች፤ ደነገጠች፤ ከእግሩም በታች ወደቀች። በልቧም እኔስ የገላላውያን አምላክ ሰው መስሎ ወደኔ ወደ ምስኪኒቱ ቤት ገብቷል፤ ድህነቱንም አይቶ ረዳኝ እላለሁ አለች፤ ከዚህ በኋላ ፈጥኖ ጌታዬ ራራልኝ ብላ ከእግሩ በታች ሰገደች፤ ቅዱስ ጊዮርጊስም መልሶ አንኝ ሴት ተነሸ፤ እኔ የርሱ ባርያ ነኝ እንጂ የገላላውያን አምላክ አይደለሁም አላት። ሴቲቱም መልሳ የአምላክ ባርያ ከሆነክስ እኔ ባርያህም ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ የምነግርህን ሰማኝ፤ ጌታዬ በፊትህ አንድ ነገር ልናገር አለችው። ኃያሉ ቅዱስ ጊዮርጊስም በይ ተናገሮ አላት ጌታዬ አራት ዓመት የሆነው ልጄ ዲዳ ደንቆ፤ ፅውር አንካሳ ነው ለጎረቤቶቹ እንኳ ላሳየው እፈራለሁ እኔ እሱን ፀንሼ አራት ወር ሆኖኝ አባቱ ሞተ። ከወለድኩት ጀምሮ ማንም እንዲያየው አላደረገሁም። አቤቱ ይቅርታ ታደርግልኝ እንደሆነ ልጄን ፈውሰልኝ፤ እኔ በአምላክህ አምናለሁ አለችው። ቅዱስ ጊዮርጊስም የእግዚአብሔር ቸርነት ዛሬ ይደረግልኝ ሕፃኑን ወደዚህ አምላኩ አላት ከዚህ በኋላ ሕፃኑን አምላክ በቅዱስ ጊዮርጊስ አጠገብ አስቀመጠችው። ቅዱሱም ቸል አላለም፤ ፊቱንም ወደ ምሥራቅ መልሶ ወደ እግዚአብሔር አለየ እንጂ ሕፃኑም በፊቱ ነበር፤ ጸሎቱንም ጨርሶም አሜን ባለ ጊዜ በሕፃኑ ጻይኖች ላይ አማተበ፤ በፊቱም እኛ አለበት። ፍም መስሎ እንደ ድንጋይ ተፈንቅሎ ከጻይኖቹ ላይ ወደቀ። ያን ጊዜም አየ። ሴቲቱም በጃሮው እንዲሰማኛ፤ እንደበቱም እንዲናገር፤ በእግሩም እንዲሄድ ቸርነትህ ፍጹም ትሁንለት አለችው። ቅዱስ ጊዮርጊስም በዚህ ጊዜ ያገኘው ጸጋ ይበቃዋል፤ እኔ ከእንቺ እርሱን እስከምሻበት ድረስ ጠብቂው እኔ በጠራሁት ጊዜ ይሰማል ይሄዳል ይናገራል። ቃሉን ይፈጽማል ያገለግላል። አላት። ሴቲቱ ግን ቃል ልትመልሰላት አላደረገችም። የመላክ እግዚአብሔርን ፊት የመሰለ ፊቱን ታይ ነበርና። ቅዱስ ጊዮርጊስ ከእሥር ቤት ወጥቶ ባደባባይ በተገለጠ ጊዜ ሴቲቱ ለፈላጊ ያደረገው ስላልገባት ሃይማኖቱን የተወ መስጋት ስታዘን ቃሏን ሰምቶ ስለ ሃይማኖቷ ጽናት ስለ አለው።

በፊቷም ፈገግ አለና ልጅሽን ከትከሻሽ አውርዶሽ ከምድር አስቀምጭው አላት። ባስቀመጠችውም ጊዜ ቅዱስ ጊዮርጊስ ሕፃኑን ጠርቶ ጻይኖህን በከፈተህህ በጌታዬ በእየሱስ

ክርስቶስ ስም ተነሣና በእግርህ ቁም ብዩሃላሁና ትዕዛዜን ፈጽሞ አለው፤ ያን ጊዜም እግሮቹ ረትተውለት ተነሣ ጆሮዎቹም ተከፈቱ፤ ወደ ቅዱስ ጊዮርጊስም መጥቶ እግሮቹን ሳመው። ቅዱስ ጊዮርጊስም በሕዝቡ ሁሉ ፊት ሕፃኑን አንተ ሕፃኑን አንተን እዝገባለሁ፤ ሂድ ወደ አጽሎን ቤት ግባ የማያውቅ፤ የማያስተውል፤ ፅውር፤ ዲዳና ደንቆሮ አጽሎንን ፈጥነህ ና! የጌታችን የእየሱስ ክርስቶስ ባርያ ጊዮርጊስ ይጠራሃል በለው አለው፤ ያን ጊዜም ሕፃኑ ሄዶ ወደ ጣዖቱም ቤት ገብቶ ቅዱስ ጊዮርጊስ እንደላከው ተናገረ። ያን ጊዜም በጣዖቱ ላይ ያደረገው ሰይጣን ደነገጠ እንግዲህ ከዚህ ማስተዋል የሚኖርብን ነገር ቢኖር ቅዱስ ጊዮርጊስ በተሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ሕፃኑን እንዳዳነው ነው።

፩. ኢትዮጵያዊው ጻድቅ የኢቲሳው አቡነ ተክለሃይማኖት በተሰጣቸው የመሬት ስጋ

ጸጋ ስለፈጸሙት አገልግሎት ፡- በገድለ ተክለሃይማኖት የገገና፤ የተጻፈውን እንዳለ ወስደን ብንመለከት አባታችን በጸሎታቸው እንደተሰጣቸው የመሬት ጸጋ ማርያን የተባሉት ጠንቋዮች ማዳን ያልተቻላቸውን የዳሞት ንጉሥ (የወላይታ) መቶሎሚን እንደፈወሱት እናናባለን። ይህን ከለ በኋላ ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖትን ወስዶ ከንጉሥ ዘንድ አገባው መቶሎሚም ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖትን ባየው ጊዜ አንተ ሰው አድኝና ቀፈረውድም እንደነገረኝ ኋላ እናደርጋለን አለ።

ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖትም እስከ ቀድሞ ማርያኖችህን አድኝና በላቸው። አንተን ማዳን በላናቸው እኔ በፈጣሪዬ ስም እድንሃለሁ አለው። ንጉሡም ማርያንን እናንተ ለምን አታድኑኝም አላቸው። እኔ ስለእናንተ ዘወትር እጣለሁና ብታድኑኑ አድኑኝ ባታድኑኝ እናንተን እገድላችኋለሁ አላቸው። ማርያንም ይህ ሰው መድኃኒት አድርጎብሃል እኛ በምን ማዳን ይቻላል ያንዱ መድኃኒት ካንዱ መድኃኒት፤ ያንዱ ብልሃት ከሌላው ብልሃት ጋር አንድ አይደለምና። ነገር ግን አሁን እንግደለው አሰናብተን ፍቀድልን አሉት ገብረ ሞሁድም በምንም በምን ልትገድሉት አትቸሉም ነገር ግን ንጉሡን አድኑኝ እንዳላችሁ አድኑት አላቸው። ማርያንም መድኃኒታችሁ ከመድኃኒታችን ልዩ ነውና ማዳን አይቻለንም አሉ። ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖትም ይህን ነገር ምክንያት ነው፤ ከሥራቸው የተነሣ ፍጻሜአቸው ይታወቃል አላቸው።

እኔ በፈጣሪዬ ስም አድነዋለሁ በእናንተም በእኔም መካከል ነገር እናንተንም ይውጋችሁ መውጋት ባይቻለው ጦሩን በእጁ አጣብቃችሁ መከራ ብታጸኑበት እኔ አድነዋለሁ ባላድነው እኔን ይግደላኝ አላቸው። ንጉሡም ይህ ነገር የቀና ነው እንደዚህ ይሁን ነገር ግን ቀድሞ እኔን አድኝና

አለ። ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖትም ይህን ታደርግ ዘንድ ማል አለው እንዲያደርግ ማለ ዳግመኛ ንጉሡ አንተም ለራሱ ለወቅ ያላዳነኝ እንደሆነ እገድላለሁ የተናገርኩትን አላስቀርም አለው። ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖትም ግደለኝ እኔ ለራሴ አላዝንም አለው።

ክቡር አባታችን ተክለሃይማኖት በስሙ በማስተምርበት በጌታዬ በእየሱስ ክርስቶስ ስም ከደዌህ ዳን ብሎ ዳሰሰው። ከደዌህ ፈጥኖ ዳን። ሁለቱም ጦሮች ከእጅጅ ተለይተው ወደቁ። የሰለለ ክንዳም ፈጽሞ ዳን። አዕምሮውም ተመለሰለት። ከዚህ በላይ እንደተገለጸው ቅዱስ አባታችን በተሰጣቸው የፈውስ ጸጋ ሕመምተኛውን ንጉሥ ባለ ጤና እንዳደረጉት ወይም እንደፈወሱት እናረጋግጣለን። በገድለ ተክለሃይማኖት ገጽ ፲፱፤፲፪-፲፭ በአባ በጸሎተ ሚካኤል ገዳም ላሉ ብዙ ሕሙማንን እንደፈወሱ ተጽፏል።

የተለምዶቱም ነገር የትሩፋቱም ወሬ በእግራ አውራጃ ሁሉ ተሰማ ደዌያቸው ልዩ ልዩ የሆነውን ሕመምተኞች ሁሉ እያመጡ ከእግሩ በታች ያኖሯቸው ነበር። ክቡር አባታችንም እጁን በላያቸው እየሚነ ያድናቸው ነበር። የደብሩም መነኮሳት ሥራውን እይተው ያደንቁ ነበር። ያለማቋረጥ በማገልገሉና ድውያንን በመፈወስ ሥራ ተለምዶቱ በበዛባቸው ጊዜ ሥራውን እንደ ተርታ ነገር አደረጉት። የሆነውን ሁሉ ሆኖ ማድነቃቸውን ተውት። አንዱም ለሌላው ልቡ የተቆረቆረበትን ሐሳብ በነግረው ያም ደግሞ ከተክለሃይማኖት ዘንድ ሂድ ያዘንክበትን እሱ ይጨርሳልሃል ይፈጽምልሃል ይላዋል። ሄዶ ይነግረዋል እሱም የወደዱትን ያደርግላቸዋል። ያዘነውን ያጽናናዋል፤ ድውያንም ይፈውሳል፤ አሥራ አምስት ድውያን በአንዲት ቀን ይፈወሱ ነበር። ለአብነት ከሐዋርያት ጀምሮ እስከ ድንገተ ጻድቃን የመሬት ጸጋ የተሰጣቸውን የጥቂቶቹን ተግባር ገልጸናል። እነርሱን የመሳሰሉ በቀጥር የበዙ ቅዱሳን በርካታ ናቸው መንፈስ ቅዱስ ለሰው እንደ ሃይማኖቱ ጽናት እንደ አዕምሮው ሰፋት ከሚሰጣቸው ልዩ ልዩ ጸጋዎች መካከል ሀብተ ፈውስ አንዱ መሆኑን በተገለጹት ማስረጃዎች የተወሰኑ ስለሆነ ግንዛቤ ወስደን የእግዚአብሔርን ስጦታ ልናደንቅ ይገባናል።

ቅዱሳንም በእምነታቸውና በሥነ ምግባራቸው ማማርና ጽናት ለዚህ ጸጋ መታደላቸውን አውቀን ማክበር በጸሎታቸው መታወጥ የክርስቲያንነታችን መታወቂያ መሆኑን ልንዘነጋ አይገባንም ቸሩ መድኃኒላም የቅዱሳን ጸሎት ከደዌ ሥጋ ከደዌ ነፍስ ይፈውሱን ድንገተ ሥጋ ድንገተ ነፍስ ይመጽውተን። አሜን

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

www.ethiopisnorthodox.org

ግምገማ ሃይማኖት

ይቅርታ ፣ የቸርነት ሥራ አለዋጋ የሚሰጥና የሚደረግ ማለት ነው።

ለዚህም ምስክር በመጠኑ "በጸጋ ዘነሃእከሙ በጸጋ ሀቡ ወእመ እኮሰ ጸጋ እይከወኒ ጸጋ" ያለውን ጥቅስ ያስረዳል ማቴ ፲ : ፮ ሮሜ ፲፪ . ፮ ፣ በልግስና የተቀበላቸውን በልግስና ሰጡ። ያለዚያስ ጸጋ ጸጋ አይባልም፣ ስለዚህ ጸጋ ማለት እግዚአብሔር በርገራጌው በነጻ ዋጋ ሳይጠይቅ በአጋስነቱ ለፍጥረቱ የሚሰጠው ሀብት ሁሉ ነው። መንፈስ ቅዱስም ከአብና ከወልድ ጋር በህልውና አንድ ስለኾነ እግዚአብሔር እንደ መሆኑ ጸጋን ይሰጣል።

መንፈስ ቅዱስ ለቤተክርስቲያንና ለልጆቿ (ለሀዋሳቷ ለአባላቷ) እንደ አስፈላጊነቱ በአጋስነቱ ጸጋውን ያድሳል ለእያንዳንዱ ምዕመን እንደ ሃይማኖቱ ጽናት እንደ አዕምሮው ስፋት መንፈስ ቅዱስ ሀብቱን ይቸራል።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ መንፈስ ቅዱስ ለቤተክርስቲያን አባላት ጸጋውን እያካፈለ እንደሚገባ ማድሉን ፤ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ስለ መንፈስ ቅዱስና ስጦታው ለይተው እንዲያውቁና የተሳሳተ ግንዛቤ እንዳይኖራቸው በመልእክቱ በ ፩ኛ ቆሮ ፲፪ በዝርዝር ገልጸላቸዋል።

በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተጠቃለሉትን ፍሬ ነገሮች በክፍል በክፍል ለአጠኛን እንድሚቀና ሲመደቡ እንደሚከተለው ይዘረዘራሉ።

ሀ) ስለ መንፈስ ቅዱስ በአጠቃላይ እንዲገነዘቡ። ፩ኛ ቆሮ ፲፪ : ፩ - ፫

ለ) ከመንፈስ ቅዱስ ስለሚገኘው ሀብት። ፲፪ : ፩ - ፲፩

ሐ) ስለቤተክርስቲያንና ሕዋሳቷ (አባላቷ) ፲፪ : ፲፪ - ፳፯

መ) ስለቤተክርስቲያን ማዕረግ። ፲፪ : ፳፰ - ፴

ሠ) ስለ ፍቅርና ትሕትና። ፲፪ : ፳፱

በ ፩ኛ ቆሮ ፲፪ : ፩ ላይ የአግርኛው የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ላይ ንባቡ "ስለመንፈሳዊ ነገርም ወንድሞች ሆይ ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ" ይላል

በግዕዙ ግን "ወበእንተሂ ዘመንፈስ ቅዱስ ኢንፈትድ አጋዊን ትኩኑ አብዳን" በማለት ያነበዋል። ቃል በቃል ፍቺ በሊቃውንት ጉባዔ በተዘጋጀው ሐዲስ ኪዳን" ወንድሞቻችን ስለ መንፈስ ቅዱስ በምታስቡትም ዐላዋቆች ልትሆኑ እንወድም እንድታውቁ እንጂ" ተብሎ ተተርጉሞአል።

የመንፈሳዊ ነገር ምንጭ መገኘቱ መንፈስ ቅዱስ በመኾኑ ፍሬውን ከማወቅ በቅድሚያ ግንዱን መገንዘብ ይኸላል። በግንድ የተመሰለው መንፈስ ቅዱስን ማወቅ ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጠውን ወይም የሚገኘውን መንፈሳዊ ነገር ከማወቅ ይቀድማልም ይበልጣልም ስለሆነም የግዕዙን ንባብ ለትንታኔያችን ተጠቅመንበታል።

በዚህ ምዕራፍ ሐዋርያው ሊያስገነዝብን የረለገው የቆሮንቶስ ምዕመናን በጥምቀት በሚሮ (በእንብሮተ ዕድ) ዳግመኛ በመንፈሳዊ ልደት ተወልደው መንፈስ ቅዱስ አድርገው ሳለ አላደረብንም በማለታቸው ይኾን ጥርጥራቸውን እንዲተው ሊያሳውቃቸው ወደ ይጽፍላቸዋል። አላደረብንም ብለው ለጥርጥር የበቁቱም ገቢረ ተአምራት ወመንክራት (ተአምራት የመሥራት ድንጋጌ ነገር የማድረግ) ስላልተሰጣቸው ነው። የቆሮንቶስ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ ቢያድርብን ኑሮማ እንደሌሎች ድንጋጌ ድንጋጌ ተአምራትን እናደርግ አልነበረምን ይኾን የኾነው እኩ መንፈስ ቅዱስ ባያድርብን ነው ብለው ተሳሳቱ። ይኾን ስሕተታቸውን ለማረም ቅዱስ ጳውሎስ ማረጋገጫ ይሰጣቸዋል። በ ቁ ፪ ላይ ሐዋርያው የቆሮንቶስ ክርስቲያኖችን በሃይማኖት የልጅነት ሀብት ሳይሰጣቸው በፊት በአረማኒነት ሳሉ ጣዖት የሚያመልኩ ጣዖት የሚቀርጹ ለአምልኮተ ጣዖት አስተዋጽኦ በማውጣት እንደነበሩ ያስታውሳቸዋል። በቁጥር ፫ ላይ ክርስቶስን በማመን መንፈስ ቅዱስ ካደረገባቸው በኋላ ግን የቀድሞ የአረማኒነት ግብራቸውን እርግፍ አድርገው ትተው የክርስቶስን የባሕርይ እምላክነት (ጌትነት) ተገንዝበው እርሱን ፍጡር ከሚሉ

ቢጽ ሐሳውያን ተለይተው ክርስቲያን መኾናቸው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ መኾኑን እንዲያስተውሉ ያስገነዝባቸዋል። ስለዚህም መንፈስ ቅዱስ አላደረብንም ማለታቸውን ይተው ከተአምራት ድንጋጌ ሥራ የበለጠ ክርስቶስን ለማመን በቅተዋል። የክርስቶስን ጌትነት በውቆ እርሱን ማምለክ መንፈስ ቅዱስ ባያድርገባቸው ኑሮ የማይሞክር ነበር ስለዚህም መንፈስ ቅዱስ አድርገዋልና ጥርጥራቸውን ይተው ፤ መንፈስ ቅዱስ የማደሩ ምልክት ክርስቶስ በተዋሕዶ ሰውነቱ ከመለኮቱ መለኮቱ ከሰውነቱ ሳይለይ አንድ እካል አንድ ባሕርይ ስለኾነ ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በጌትነት አንድ ነውና ይኾን የቀና ሃይማኖት ክርስቶስ በተዋሕዶ ከብር የባሕርይ እምላክ መኾኑን የገለጸላቸው መንፈስ ቅዱስ ነው ቢያድርገባቸው እንዲህ አድርገው ለማመን በቁ ፫ ስለሆነም ተአምራት የማድረግ ጸጋ አልተሰጠንም ብለው መንፈስ ቅዱስ አላደረብንም አይበሉ ዛሬም እኮ የብዙ ክርስቲያኖች ችግር ይኾው ነው። ተአምራት ማድረግን ፣ ምልክትን ከሃይማኖት አስበልጠው ያያሉ ምልክቶችና ተአምራት ሲፈልጉ በሃይማኖት መሠረትነት የተሰጣቸውን ክርስቲያን የመሆን ጸጋ ይኾውም የሥላሴ የጸጋ ልጆች መባልን እንደቀላል ነገር ይቆጥሩታል። ስለዚህም የሐዋርያው መልእክት ዛሬም ላለው በእንዲህ ሳይነቱ ጥርጥር አላዋቂነት እንዳንያዝ ያስገነዝባናል። የቆሮንቶስ ምዕመናን ስሕተታቸው ከላይ የተጠቀሰው ብቻ አልነበረም። ሌላም ስህተት ነበራቸው" ይኾውም የመንፈስ ቅዱስ አካሉ እንደ ሀብቱ (ጸጋው) ብዛት እንደዚያው ብዙ ነው ይሉ ነበር" ይኾን ታላቅ ስህተት መኾኑን ሐዋርያው ይገልጻላቸዋል በቁ ፩ ላይ "ወመከፈለታተ ሱታፊ ሀብት ህልው እንዘ አሐዱ መንፈስ" ይላል። " መንፈስ ቅዱስ አንድ ሲሆን የሀብት እድል እድል አለ ወይም ከመንፈስ ቅዱስ ጋር አንድ የማድረግ ሀብት ዕድል ዕድል አለ ይላል በአግርኛውም የጸጋ ስጦታ ልዩ ልዩ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው" ይላል

ግምገማ ሃይማኖት

የመንፈስ ቅዱስ ሀብት ፣ ጸጋ ሰጠታዎቹ በርካታ ናቸው ። ለእያንዳንዱ እንደ እድል እንደ እድሉ መንፈስ ቅዱስ ያስጠብቃል ጸጋውን እየመጠነ እንደ አስፈላጊነቱ ለምዕመናን የሚያደለው መንፈስ ቅዱስ አካሉ ብዙ ነው ማለት ስህተት ነው ብዙ መንፈስ ቅዱስ ፣ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋዎች ግን ብዙዎች ናቸው ። ለዩ ለዩ ጸጋዎች ፣ የመንፈስ ቅዱስ ሰጠታዎች ቢኖሩም በሰጠታዎቹ ላይ የመንፈስ ቅዱስ አካሉ ብዙ ነው ወይም ብዙ መንፈስ ቅዱስ ለሌላ ማለት ታላቅ ስህተት ነው ። ይኸን ዐውቀው ከስህተታቸው እንዲታረሙ ሐዋርያው ይመክራቸዋል ። ዛሬስ እንዴት ነው ብዙ መንፈስ ቅዱስ ፣ የመንፈስ ቅዱስ ያሉ ይመስላል እንዳንድ ሰጠታ ያለን ክርስቲያኖች በተሰጡን ሰጠታዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ አካሉ የሚሸነፉን ይመስላል የቤተክርስቲያንን አንድነት በአንድ መንፈስ አጋኝነት ፣ የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ በመፈጸም በመጠበቅ ፈንታ ስንለያይ እንገኛለን ። በዚህ ድርጊታችን ወደ ክርስቲያንነት እንዳይገቡ ለሊጥሙት ለአላባብ በር ዘግተናል ። በዚህ ግብራችን እንዳንወቀስ እኛም በእንዲት ቤተክርስቲያን እድር ጸጋውን የሚያደለው ለውነተኛውን የቀናውን የተዋሕዶ ሃይማኖት የገለጸው መንፈስ ቅዱስ አንድ መኾኑን አውቀን በመቀናናትም በሥጋዊ ስሜትም ተነቋቋሪን ከመለያየት እንጠበቅ ፣ ወደ ቤተክርስቲያን ለሚመጡ እንቅፋት እንሁን የመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ሰጠታዎቹ ብዙ ቢኾኑም ያንን ሁሉ ጸጋ ያደለ የቸረ መንፈስ ቅዱስ አካሉ አንድ መኾኑን አውቀን ሁላችንም በየተሰጠን ጸጋ በአንድ ሃይማኖት ጸንትን በአንድ መንፈስ ቅዱስ ተመርተን አንድነታችንን እናጽና ያደረብንን መንፈስ ቅዱስ በጥላቻ እየተለያየን በጥርጥራችን በግብዝ ነቃችን እናሳዝንው ።

በቁጥር ፩ ላይ " መመከራልታተ ምግባር ሀላው እንዘ አሐዳ ለግዚአብሔር ዘይገባር ኩሉ ውስተኩሉ" = ይላል " በኩሉ ስድሮ ኩሉን የሚሠራ ለግዚአብሔር አንድ ሲኾን የሥራ እድል እድል አለው

"ይላል ። በእግርኛው መጻሕፍት ቅዱስ ንባቡ በቁጥር ፩ እና ፯ ላይ " አገልግሎትም ልዩ ልዩ ነው። ጌታም አንድ ነው ። አሠራርም ልዩ ልዩ ነው ። ሁሉን በሁሉ የሚያደርግ ለግዚአብሔር ግን አንድ ነው" ይላል ። አገልግሎትም ወይም አሠራር የሚለው ተመሳሳይ ነው ። ለአጠቃቀ ሠለስቱ አካላት መንፈስ አንድ ነው ። ጌታ አንድ ነው ለግዚአብሔር አንድ ነው ቢል ጸጋን በማደል መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ ጋር በሀልውና ፣ በጌትነት አንድ መኾኑን የሚያመለክት ስለኾነ ምሥጢረ ሥላሴን ያስገነዝበናል ። የመንፈስ ቅዱስ ሰጠታው በሁለት ክፍል ሲመደብ ይቻላል አንዱ መከፈልታተ ሱታፊ ሀብት ሲኾን ሁለተኛው መከፈልታተ ምግባር ነው ።

በቁጥር ፯ ላይ ስለ መከፈልታተ ሱታፊ ሀብት ሲገልጽ በቁጥር ፩ ላይ ደግሞ ስለ መከፈልታተ ምግባር ያላያል ። አንዱ መንፈስ ቅዱስ ለምዕመናን የሚያደለው ጸጋው በእነዚህ ሁለት ክፍሎች ተመድቦ ለቤተክርስቲያን ሲሰጥ ይኖራል ። የሀብት እድል (መከፈልታተ ሱታፊ ሀብት) የሥራ ዕድል መከፈልታተ ምግባር) ተብሏል ። ለዩ ለዩ የጸጋ ሰጠታዎችን ለምዕመናን ሀብቱን የሚያደል ለምግባር ለትሩፋት እንዲነቃቁ ገድል የመሥራት ኃይል ይኸውም የሥራን ዕድል የሚሰጣቸው የሚመራቸው ኃይል የሚሆናቸው መንፈስ ቅዱስ በተለየ አካሉ አንድ ሲሆን ከአብና ከክርስቶስ ጋሮ በሀልውና ስለሚገናዘብ በጌትነት በሥልጣን አንድ ነው ። ስለኾነም መንፈስ ቅዱስ የጸጋ ኃይል ምንጭ ሆኖ ቤተክርስቲያንን ስያጽናት ሲያበረታታት ሲያረጋጋት ሲመራት ይኖራል ።

ሐዋርያው መንፈስ ቅዱስ አካሉ አንድ ሲኾን ለቤተክርስቲያን አባላት ለምዕመናን ጸጋውን በክፍል በክፍል እያደረገ እንዴት እንደሰጠና የጸጋ ዓይነቶቹ ምን ምን እንደኾኑ ለቆርንቶስ ምዕመናን ከቁጥር ፯ እስከ ፲፩ ድረስ በሰፊው ይገልጻላቸዋል ።

በቁጥር ፯ እና ፯ ላይ " እስመ ለለአሐዳ ዘዘዚአሁ ጸጋሁ በመንፈስ

ቅዱስ ወበኩሉ በበመከፈልቱ እንዘ እግዚአብሔር ደረድረ ወለለአሐዳ ይሁቦ ገሀደ በከመ ይድልዎ ወይብቁዎ " ይላል ። ትርጉሙም እነሆ ያንዱም ያንዱም መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠው ልዩ ልዩ ነውና ለሁሉም ጌታ እያገዘ በየእድሉ በየእድሉ ይሰጠዋልና ።

መንፈስ ቅዱስ በአካሉ አንድ መኾኑን ሀብቱ (ጸጋው) ግን ብዙ መሆኑን ሐዋርያው ካስረዳ በኋላ ለምዕመናን እንደ የዕድላቸው መንፈስ ቅዱስ ባወቀ ለጥቅማቸው የሚሰጣቸው ጸጋ ግን አንድ ዓይነት አለመሆኑን እንዲያውቁ በመጠኑ የመንፈስ ቅዱስን ሀብታት (የመንፈስ ቅዱስን ሰጠታዎች) ይዘረዝርላቸዋል ። መንፈስ ቅዱስ ጸጋውን ለምዕመናን የሚያደለው ለምዕመናኑ እንደፍላጎታቸው ሳይሆን እሱ መንፈስ ቅዱስ ባወቀው ጥበብ ለእያንዳንዳቸው እንደሚጠቅማቸው

እንደአስፈላጊነቱ ለጥቅማቸው ይሰጣቸዋል ። ለአንድ ክርስቲያን የመንፈስ ቅዱስ ሀብት የሚሰጠው እንደ ሃይማኖቱ ጽናት እንደ አዕምሮው ስፋት ነውና የሚገባውን የሚጠቅመውን ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ባደለው ጊዜ ተመስገን ብሎ መቀበል እንጂ ያልተሰጠውን ጸጋ መሻት የተሰጠውን ጸጋ ማኮሰስ እንደ ኢምንት ቀላል እድርጎ መቁጠር ወይም በሌሎች ጸጋ መቅናት መመኘት የተሰጠውን ጸጋ ከግጣት ስለሚያደርሰው ይጠንቀቅ። የቆርንቶስ ክርስቲያኖች ያልተሰጣቸውን ጸጋ በመሻት ይልቁንም በቅንቋ (በልሳን) የመናገርን ነገር አብልጠው አግነው በመገኘታቸው እነርሱ እንደረለጉት ሀብት መንፈስ ቅዱስ ሊታደላቸው የማይቻል መሆኑን ይገልጻላቸዋል። መንፈስ ቅዱስ ራሱ ለማን ምን ዓይነት ጸጋ መሰጠት እንዳለበት ያውቃል ሰጠታው በታደለ ጊዜ ለሚን ብሎ መቀበል እንጂ ታላምራት ድንጋ ምልክት ለምን አላደርግም ፣ በቅንቋ ለምን ሳልናገር ቀረሁ ብሎ ያልተሰጠውን ሀብት መፈለግ ጤናማ አይወጥም እለመ ኾኑን በቆርንቶስ ያሉት ምዕመናን እንዲገነዘቡ ሐዋርያው አሳስቧቸዋል ። መከከላቸዋል ።

ዓምደ ሃይማኖት

እኛስ የዘመኑ ክርስቲያኖች ያልተሰጠንን ጸጋ በመሻት፣ በሌሎች ጸጋ እንቀና ይሆንል በእንዲ የጸጋ ስጦታ ሌላውን እናስበልጥ ይሆንል የተሰጠንን ጸጋ ባለግወት መንፈስ ቅዱስ ሀብተ ሃይማኖትን ሀብተ ልደትን አድሎን በክርስቶስ ክርስቲያን ተሰኝተን ባለ ገቢረ ተአምራት ወመንክራት ሌላም ሌላም ሀብት (ጸጋ) ስላልተሰጠን እናግርር ይሆንል እንጠንቀቅ፤ እነዚያ ያልተሰጣቸውን በመሻታቸው እንደተገሰጹ እኛም እንደነሱ እንላላት ያልተሰጠንን ጸጋ አንፈልግ ። በሌሎች ጸጋ አንቀና ። በተሰጠን ጸጋ ጸንተን እንነር ። መንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ጸጋ ካልም በተሰጠን ጸጋ እያመሰገንን ቤተክርስቲያንን እናገልግል እንጂ በተሰጠን ሀብት አንኩራራ ።

አዳምና ሔዋን ከገነት ሊወጡ የልጅነት ጸጋ ሊያጡ የቻሉት ያልተሰጣቸውን ጸጋ በመፈለግ መኾኑን እናስተውል ። እበው ሲተርቱም የቆጡን አወርድ ብላ የብብቷን ጣለች ይባላል ። የሌላውን ስንሻ የራሳችንን እንዳናስወስድ እናስብበትና እንመክር እንገሰጸ እንጂ እንላላት ።
 ከቁጥር ፩ እስከ ፲፪ ለምዕመናን መንፈስ ቅዱስ የሰጣቸውን የጸጋ ዓይነቶች በዝርዝር ያስረጻል እነርሱም እንደሚከተሉት ተዘርዝረዋል ።
 ሀ)ጥበብን የመናገር ሀብት፣ ለ)ዕውቀትን የመናገር ስጦታ፣ ሐ)የእምነት ወይም የግመን ሀብት መ)ድውይ የመፈወስ ሀብት (ሀብተ ፈውስ) ።

ሠ)ጋን የግወጣት ሀብት ፣ ረ)የረድኤት ስጦታ (የመርዳት በዚያውም ኃይል የግድረግ) ሰ)ሀብተ ትንቢት (መጻፍትን የግወት ሀብት) ሸ)ትርጓሜ የግወት ሀብት ፣ ቀ)ጽንጽ የግወት ሀብት ፣
 በዝርዝር የሰፈሩትን የጸጋ ዓይነቶች እንደሚከተለው እናብራራለን ። የጸጋ ዓይነቶች ሙሉ በሙሉ መተንተን በዚህች አነስተኛ ጽሑፍ ባይቻልም አጠቃላይ ይዘቱን ለግወትና በጥቂቱም ቢሆን ለመገንዘብ ማብራራቱ ይጠቅማልና በግስተዋል እናጠነው መንፈስ ቅዱስም ለሁላችንም ምስጢሩን ይግለጽልን ። አሜን ።
 ወስብሐት ለእግዚአብሔር። (ይቀጥላል)

የምክር ስንቅ

ወዳጅ ክርስቲያን ሆይ መንፈሳዊ ሕይወትህ አደጋ እንዳይገጥሙህ ራሱን መግዛት አትተው በዘመኑ የሌላውን ጥበብ ሰው በቲክኒያሎች ያውቀው በጥቂቱም ቢሆን እፋኦቹ ገንጭን መቆጣጠር ቻልል። እኛን ውስብስብ የሆነውን ሰውአዊ ተፈጥሮውን ግን ለመግራት ገና አልቻልንም ። በሰውነት በኩል በዓይንሳዊ ገንዘብ የተገለጹ ደርባል ። መንፈሳዊነት ፣ የግብር ገብነትና የጥራት ሁኔታ ግን እያደረግን የቆልቆለት መዝተዋ ብቻ ሆኗል። እኛና ራሱንና ሌላውን ወገኑን በግታሰል በመሆኑ ሕይወቱ በግብክት ፤ ደስታው በግጭብርባር ላይ የተመሠረተ ሆኗል። በግራራራት የተጻፈ ጓደኛ መካከል እንኳን የሚታየው አለመግባባት ፤ የባልና ግሰት ፍጅ መኖር ከዚህ የመንፈሳዊነት ግብቆላታል ፣ ከጥራት ውድቀት የተነሳ በተፈጠረ ሰብስ ነው። ባለግንን በሥጋዊ መንገድ የሰለጠነ ስትመስል በመንፈሳዊ ሕይወቷ ግን ከእንስሳት በታች በሙዩን እጅጉን ወደኋላ ቀርቶለች። ሮሜ ፩ ፣ ፳፪-፳፫ አንተ ሆይ የዚህ ውጤቱ አደገኛ መኾኑን ተገንዝበነው ታውቃለህን

ን ወንድሜ ምዕመን ሆይ ኑር ዋዛ ለይምሰላህ ስሰው ሆነህ መፈጠርህ ከዚያም በላይ ክርስቲያን የመኾንን ፀጋ መተመስህ ለዘንቱ ለይሁን ። ጸጋህ እንዳይገረፍ ሰው ገህን ለቲድሰና ሕይወት ራሱን አስገዛ ፤ እንሰላዊ ፈቃድም ሠላጥና መሪ እንደለሰው መርከብ በምኞት ባለር ላይ ተንሳፋፈሎ አትሁን ። ወይም ፍራን እንደለሰው መኪና ዋልጥ ብለህ በሥጋዊ ምኞትህ ገዳና አትሸምጥጥ ፣ አትከፍ ። በተሰጠህ ሕሊና በወንጌል ምክር ራሱን የምትወራ የምትቆጣጠር ሁን ። እንዲህ የሽንክ እንደሆነ ሕይወትህ የተወደደ ለመንግሥተ ሰማይ የሰቃ ይሆናል ።
 በሰውነትህ ውስጥ ከቶ ምኞቶቹ መጥር አስተሳሰቦች ሲኖሩ ይቻላሉ ። እነዚህ ከስተቶች ሕይወትህን ፍሬ አልባ የሚያደርጉ አረግኖች ስለሆኑ በፍጥነት በገሰሐ ሲወገዱ ይገባል ። ኑላ ብለኻ ግን የገዛ ምኞትህ መሰናክል ሆኖ ልንም እንደለሰው ረረሰ ከሞት አዘት ላይ ገልብጦ ይጥላሃል ።
 ከቶ ምኞት የሰይጣን መግቢያ በር ነው ። ይኸንን የሞት በር በገሰሐ ካልዘጋገው

በክርስቲያኖቹ ሥነ ምግባር ካልቆሰኩው ከሞሩት መኖን አትታልም ። መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ የፈተናውን ምንጭ ይገባል ። መድኃኒቱንም ሳይጠቁም አልፎ አያውቅም ። ጥቂት የክፍት ለርሾ በሊጥ የተመሰለ ክርስቲያኖቹ ንብረተሰብን በመክራ ይለውጠዋል፣ ኑሮውን የመረረ የገመዘ ያደርገዋል ። ከክፍት ለርሾ ተጠባቢ ። ምኞትህን ተቆጣጠር ወደ ፈተና ደድ ገብተህ መውጫው እንዳይጠብህ ለሥጋዊ ፍላጎትህ ገደብ አብድላት ። ወዳጅ ሆይ ፤ የሞት ላገፍ ከቶ ምኞት ከምን መንጭቱ ከምን እንደሚያደርስ ቅዱስ ያልቆብ ይመክርሃል ሰግው " እያንዳንዱ በራሱ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ይፈተናል ከዚህ በኋላ ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች ኃጢአትም ካደገች በኋላ ምትን ትወልዳለች ። " ያዕ. ፩ ፣ ፲፪-፲፮
 ወስብሐት ለእግዚአብሔር

ዓምዶ ሃይማኖት

መንፈስ ቅዱስን ጸንቃለን

ካለፈው የቀጠለ

በኢትዮጵያ የፋሲል መንግሥት ሲደላድል በእጩ በትረ ጊዮርጊስ መሪነት ከካቶሊካዊው አልፎ ለሚንደዝ ጋር ለመከራከር የተዋሕዶ ሊቃውንት ፈቃድ ጠየቁ ፤ ከሊት እስከ ደቂቅ በጎንደር ጉባኤ ተደረገ የተዋሕዶዎቹ አፈጉባኤ እጩ በትረ ጊዮርጊስ ነበሩ። አልፎ ለሚንደዝም ከወገኖቹ ጋር ሁኖ ለክርክር ቀረቡ ጥያቄውን የጀመረው ራሱ አልፎ ለሚንደዝ ነው። የመጀመሪያው ጥያቄ እንዲህ የሚል ነበር።

ጥያቄ አልፎ ለሚንደዝ የአብ የባሕርይ ልጅ ሞተ የሚለው ገጸ ንባብ ከምን ይገኛል ?

መልስ እጩ በትረ ጊዮርጊስ ፤ ጠላቶቹ ስንሆን እግዚአብሔር በልጅ ሞት እዳንን ይልብሀል (ጳውሎስ ሮሜ ፩ : ፲) መልሱ ትክክለኛ ስለሆነ አላከራከረም ።

ጥያቄ አልፎ ለሚንደዝ ፤ የእግዚአብሔር ፊቱ ወደት ነው ?

መልስ እጩ በትረ ጊዮርጊስ በዚህ ጊዜ መብራት አስበርተው በጉባኤው መካከል አድርገው የዚህ መብራት ፊቱ ወደት ነው ብለው ጠየቁት ይባላል እርሱ ግን መልስ አልሰጠም። መልሱን ራሳቸው መለሱ፤ የዚህ መብራት ገፅ በዚህ በኩል ብቻ ነው እንደሚባል እግዚአብሔርም በዓለም ሁሉ ምሉዕ ነው አሉት ። ይልቁንም የእግዚአብሔር ፊት በክፉ አድራጊዎች ዘንድ ነው መዝ ፱፫ : ፲፯ የሚለውን የዳዊት መዝሙር በመጥቀስ አልፎ ለሚንደዝ በጓደኞቻቸው ላይ ያደረሰው ግፍ እናደላቸው ስለነበር ፊቱን በጥሬ አሉት ይባላል ። በዚህ ጊዜ የጎንደር ሊት

"ረከብኛሁ ለበትር ዘያደክማ ለሮሜ ጽፋብ በንባብ ወቅጽ በትርጓሜ" ብሎ ደስታውን በትኔ ገለጠ ይባላል። (የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ በአባ ኅርኅርቶስ ገፅ ፳፪ ና ፳፫)

መንፈስ ቅዱስ አፍኖ ጥበብ የሆኖቸው መምህራን በሰይጣን ትምህርት ልባቸው ባንቃው ጥርጥር የመጽሐፍትን ቃል የሚጠመዘዙ ቢጽሑፍ ያንን ምላሽ ያሳጧቸዋል ትምህርት ብቻውን እይጠቅምም መንፈስ ቅዱስ የጥበብን ቃል ሲሰጥ በማንኛውም ጉባኤ የሃይማኖት ጠበቃ አፍሮ የማይመለስ የወንጌል ምስክር ለመሆን ይበቃል።

፩ኛ. የአስተዳደር ፈሊጥ ሕልምና ራዕይ የመተርጎም ጥበብ ይህ ጥበብ ከተሰጣቸው ሰዎች መካከል ከቀደሙ አበው የሴፍ ወልደ ያዕቆብን ከኋላ ሰዎች ከአበይት ነቢያት እንዳይነበረውን ዳንኤልን መጥቀስ ይቻላል። ሁለቱም በዘመናት ቢለያዩም ተመሳሳይ ጠባይና ማስተዋል ይንጸባረቅባቸዋል ። ሁለቱም እግዚአብሔርን በመፍራት ከሕጉ እንዳይዛነፉ ከአምላካቱ እንዳይወጡ በማንኛውም አካባቢና ሁኔታ ከልብ የሚያመልኩ አማኞች እንደነበሩ ስለ ሁለቱም የሚናገረውን የሕይወት ታሪክ ዜና ገድል በማጥናት ማወቅ ይቻላል።

ሀ) የሴፍ ወልደ ያዕቆብ እስራኤል ተብሎ ለተጠራው ለያዕቆብ አሥራ አንደኛ ለራሔል የበኩር ልጅ ነው። (ዘፍ ፱ : ፳፪ - ፳፬) ከጠባዩ መልካምነትና ከዝናው ከፈጸመውም ትልቅ ሥራ የተነሳ ከያዕቆብ ልጆች ሁሉ የተከበረ ሆነ በተለይ አባቱ ይወደው ነበር። ሕልምችን ስለአለመና ስለ ሌላም ነገር ማለት በአባቱ ዘንድ ይበልጥ በመፈቀሩ ወንድሞቹ ጠልተው ተመቅተው ሸጡት ። (ዘፍጥ ፳፯) በግብጽ ባርያ ሆኖ ሳለ በኢጥፋራ ቤት ለአስተዳዳሪነት ተሾመ ። የኢጥፋራ ሚስት በሐሰት ስለከሰሰችው ያለ ወንጀሉ በግዞት ታሰረ። እዚያም ሞገስን አግኝቶ የአስተዳደር ፈሊጥ አዋቂ ጥበበኛ ሰው መሆኑ በግብጽ ስለተገለጸ

ከግዞት ቤት አለቃ (ከወሀኒ ቤት አዛዥ) በታች ጎሳ ሆነ። (ዘፍ ፳፱) ሕልምችን የመተርጎም ጥበብ ስለተሰጠውና እርሱ እንደፈታው ሆኖ በመገኘቱ በዚህ ችሎታው ፈርዖን ከእስር ፈታው። በግብጽ ምድር ሁሉ ላይ እለቃ አስተዳዳሪ እድርጎ ሾመው ። (ዘፍ ፵) በተሰጠው የማስተዳደር ፈሊጥ በጥበብ እየተጠቀሙ ለሰባት ዓመት እህልን እያሰባሰቡ በረሀብ ዘመን ብዙ ሰዎችን የገዛ ቤተሰቡን ጭምር ከሞት አዳኝ። (ዘፍጥ ፵፪ : ፵፩ ፤ ፵፯ : ፲፫ - ፳፯) ለ) ነቢዩ ዳንኤል በይሁዳ እገር ከንጉሣዊ ወይም ከመላኛነት ወገን የተወለደ ነው። በናቡከደነጾር ዘመን በምርኮ በ፲፪ኛ ከክርስቶስ ልደት በፊት ወደ ባቢሎን ተወስዶ በዚያ ሳለ ስሙ ብልጣሮር ተባለ ። የከለዳውያንንም ትምህርትና ጽንጽ ተማሪ (ዳን ፩ : ፩ - ፯) ዳንኤል እግዚአብሔርን አልረሳምና እንዳይረክስ በልቡ አሰበ እንዳሰበውም የላመ ያጣመ ሳይቀምስ ጥሬ በመቆርጠም ፤ ውሃ በመጠጣት ፤ በጸም ፤ በጸሎት ፤ ከአሕዛባዊ አደድር ላይ መሆኑን አሳወቀ። እንዳሰበውም ሆነለት። (ዳን ፩ : ፳ - ፲፮) ተምሮም በባቢሎን ተሾመ (ዳን ፩ : ፲፯ - ፳፩) ዳንኤል እስከ ፪፻፴፮ ከክርስቶስ ልደት በፊት ናቡከደነጾርን ፣ ብልጣሮርን ፣ ዳርዮስንና ቲሮስንም በማስተማር ሕልምን በመፍታት ጽሑፍንም በመተረጎም አገለገለ። በአስተዳደር ችሎታውና በተሰጠው ላይ ሕልምና ራዕይ የመተርጎም ጥበቡ የተደነቀ ነበር።

ለእግዚአብሔርም ሕዝብ እየጸለሱ ብዙ ራዕይ ለማየት በቅቷል። ዳንኤል ጣምት ባለማምለኩ በአንበሳ ጉድጓድ ተጣለ። እግዚአብሔር ግን አዳነው። ዳንኤል በመልካም አካሄዱ በመንፈሳዊነቱ የታወቀ ነበር (ሕዝ ፲፬

: ፲፬ - ፩) የነቢዩ ዳንኤል መንፈሳዊ ጥበብ ሕልም የመተርጎምና የተሰወረውን ምሥጢር ፈልፍሎ በእግዚአብሔር ፀጋ በመታገዝ የግግኝት ስጦታው አስደናቂ ነበር። በትንቢተ ዳንኤል ምዕራፍ ፪ : ፩ - ፵፱ ያለውን ክፍል ብንመለከት እንችላለን ንጉሠ ነቡ-ከደነጾር ሕልም አይቶ ሕልሙ ጠፋበት የጠፋውን ሕልምና ትርጉሙን ጭምር እንዲያስታውቁት በጊዜው በነበረው ዓለማዊና ሰይጣናዊ ጥበብ ሰልጥነው አለን አለን ይሉ የነበሩትን ቢጠይቃቸው ሕልሙን ካልነገርከን አሉት ። ሕልሙ ጠፍቶኛል ፈጠራ ነግራችሁ እንዳታታሉሉኝ በልቤ ይወጣል ይወርዳል ። ከነገራችሁኝ ትሾማላችሁ ትሸለማላችሁ የግትንግሩኝ ከሆነ ግን ከምድረ ገጽ አጠፋችኋለሁ አላቸው።

ሳይቻላቸው ቀረ እንዲሰየቱ ትዕዛዝ ተላለፈ ። ነቢዩ ዳንኤል መንፈሳዊ ቢሆንም ለጊዜው ቁጥሩ ከጠቢባን ነበርና እዛዥን ቀን እንዲሰጠው ጠየቀ። ወደ እግዚአብሔር አመልክቶ ንጉሥ ያየው ሕልም ከነትርጎሚው ተገለጠለት በወርቅ ከተመሰለው የባቢሎን መንግሥት ተጥሎ በብር የተመሰለው የፋርስ መንግሥት እንደሚመጣ ከእርሱም ተጥሎ በናስ የተመሰለው የግሪክ መንግሥት ፤ ከዚያም በኋላ በመብራት የተመሰለው የሮም መንግሥት በመጨረሻም የሮም መንግሥት ተከፋፍሎ እኩሉ እንደ ሸክላ ደካማ እኩሉም እንደ ብረት የጸና እንደሚሆን ከነገረው በኋላ በሮም መንግሥት ጊዜ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ሚሠለጥን ለወደፊት የሚሆነውን እየተረጎመ ገለጠለት ። ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት የተባለውም ክርስቶስ ያለ ዘርአ ብእሲ (ያለ ወንድ ዘር) በማኅፀን ድንግል ግርያም ሰው ሆኖ በምዕመናን ላይ መንፈሳዊ ግዛቱን እንደሚያስፋፋ የሚገልጥ እንደሆነ ማስተዋል ይገባል።

ነቢዩ ዳንኤል በመንፈስ ቅዱስ ጾጋ እየተቃኘ የተሰወረውን ሕልም ከነትርጎሙ በመገለጽ በእስተዳደርም ፤ በትክክል በመምራት በማስተማር የኖረ ሰው ነበር። ከላይ የጠቀስናቸው የሁለቱ ቅዱሳን ሕይወት በእስተዳደርና በሕልም ትርጉም ጥበብ የተመሩ

ሰዎች ወይም ጥበብ መንፈሳዊ የተሰጣቸው እንደነበሩ ያስገነዝበናል። ፲፮) የሃይማኖትን ነገር ምሥጢር ሥላሴን ምሥጢር ሥጋዊን አምልቶ አስፍቶ የማወቅና የመናገር ጥበብ። ምሥጢር ሥላሴ የታወቀው ነልቶ ይፋ፣ የሆነው ክርስቶስ ከድንግል ግርያም ሰው በሆነ ጊዜ በዘመነ ሥጋዊ እንደሆነ የታወቀ ነው ። ምሥጢር ሥላሴን በምሥጢር ሥጋዊ ተገልጾ እንዳየን ምሥጢር ሥጋዊንም ያለ ምሥጢር ሥላሴ መረዳት ያስቸግራል። በምሥጢር ሥላሴም ፤ በምሥጢር ሥጋዊም ፤ ተዋሕዶ መሠረትና ጉልላት ናት። ስለዚህም ከሊቃውንት ቃል ብንመለከት “ሥላሴ በተዋሕዶ ወተዋሕዶ በሥላሴ ይሄለሱ በአካላት ወይትወሐዱ በመለኮት እስመ ተዋሕዶ አለተታ ለምንታዌ “ የሚሉ ሐረጎችን በስፋት እናገኛለን። በምሥጢር ሥላሴ የአካላት ሦስትነት በመለኮት አንድነት ተዋሕዶው ይገለጣል። በምሥጢር ሥጋዊም የምሥጢር ሥላሴ ተዋሕዶ እንደተጠበቀ ሆኖ የቃልና የሥጋ (የመለኮትና የትስብእት) ተዋሕዶ ከሁለት አካል አንድ አካል ከሁለት ባሕርይ አንድ ባሕርይ እንደሆነ በተዋሕዶ ምንታዌ (መንታነት) እንደጠፋ የቃል ገንዘብ ለሥጋ የሥጋ ገንዘብ ለቃል በተዋሕዶ እንደሆነ ማስተዋል ይቻላል።

ተዋሕዶ በምሥጢር ሥላሴ ሲነገር የቅድመ ዓለም ተዋሕዶ ሲሆን በምሥጢር ሥጋዊ ግን የድሀረ ዓለም ተዋሕዶ ይባላል።

ይህ የሃይማኖት ምሥጢር ጥበብ በመንፈስ ቅዱስ ገላጭነት ካልታወቀ መረዳት አይቻልም። የሃይማኖትን ምሥጢር አከናውኖ ለመናገርም ሆነ ለማወቅ የመንፈስ ቅዱስ ሀብት ያስፈልጋል። ከዚህ በፊት ከገለጥናቸው ጥበባት ሁሉ የሥላሴን አንድነት ሦስትነት ምሥጢር ተዋሕዶን (ምሥጢር ሥጋዊን) የመናገርና የማወቅ ጥበብ ይበልጣል። ሰማይ ከምድር እንደሚበልጥ ፤ ነንደሚልቅ ፍጡራንን ከማወቅ ራሱ ባለቤቱ እግዚአብሔርን በሳትነቱ በአንድነቱ ማወቅ ይበልጣል። ሆኖም እግዚአብሔር ዓለምን ከፈጠረበት ጥበቡ ሰው ናኖ ዓለሙን ያዳኝበት ጥበቡ እንደሚበልጠው ዓይነት ማለት ነው። ከቅዱስ ጳውሎስ ቃል

ለመረዳት የሚከተለውን ገይላ ቃል እናስተውል።

ጥበብ ንግግር ለጠቢባን ወለኮ ጥበብ ዝ ዓለም ወኢ ጥበብ መላእክተ ዝንቱ ዓለም ዘሀለም ይሥዕሩ ዘንግግር ለጠቢባን ዘንግግር ዘንግግር ዘንግግር ወክቡት። (፩ኛ ቆይ ፪ : ፲ - ፯) ትርጉሙ ጠቢባን ነን ለሚሉ ሰዎች ጥበብን እንግግራቸዋለን ። ያልፉ ዘንድ ያላቸው የዚህ ዓለም ነገሥታት ፈላስፎች የሚያውቁትን ጥበብ እንግግራቸውም። ከእግዚአብሔር ዘንድ የተገኘውን ጥበብ እንግግራቸዋለን እንጂ ። ጥበብም ያልኹት ገቡዕ (ሰው-ር ምሥጢር) ክቡት (የተሸገ ያልተገለጠ) የሚኾን ሥጋዊ ነው ይላል።

በዚህ ምዕራፍ በቁጥር ፩ ዘኢየሱስ ምስጋና መላእክተ ዝዓለም ወሰበሲኤ አእመሩ እምኢሰቀልዎ ለእግዚአ ሰብሐተ (ያዕ ፪ : ፩ ፤ ሉቃ ፳፫ : ፴፩ ፤ መዝ ፳፫ : ፩-፱) ትርጉሙ ለእኛ መክበሪያ እንደኾነ የዚህ ዓለም ነገሥታት ፈላስፎች አንድም አይሁድ መናፍቃን አጋንንት የማያውቁት ባያውቁት ነው እንጂ አውቀውትስ ቢሆን የክብር ባለቤት እሱን ባልሰቀሉትም ነበር። ማለት ነው። ባለበገናውም ሲያደንቅ እኔስ መስሎኝ ድጎ ተራቁቶ ባያው፤ ለካስ ጌታ ኖሯል የተሰቀለው ብሏል።

በ፩ኛ ቆይ ምዕ ፲፪ : ፩ ላይ የተነገረው ገይላ ቃል በውስጡ ብዙ ነገሮችን እንደያዘ ቢታወቅም በተለይ የሃይማኖትን ምሥጢር በሚመለከት የተነገረ ነው። ጥበብን የመናገር ሀብት የሚሰጠው ሰው አለ። ጥበብ የተባለው የሃይማኖት ምሥጢር ነው። ይኸውም አንድነትን ሦስትነትን (ምሥጢር ሥላሴን) የማወቅ ሀብት ነው። መንፈስ ቅዱስ ሀብት አድርጎ ነገረ መለኮትን የማወቅ ጥበብ ለሰጠው ሰው በዚህ ሀብት ተጠቅሞ ሌሎችንም ከኑፋቁ ይጠብቅበታል።

በቤተክርስቲያን ታሪክ የዚህ ዓይነት ሀብት ከተሰጣቸው የቤተክርስቲያን ጠብብት መካከል ስለ ቅዱስ ነገሥተ-ሰ ለእግዚአብሔር (እምቂሳርያ) የሚተረክ አለ። የምሥጢር ሥላሴ ነገር ረቆት ይኖር ነበር ይባላል። ግብር ገብቶ ለእመቤታችን ለድንግል ግርያም ያመለክታል እመቤታችንም አማልካ የሐንስ ወንጌላዊን ሂደህ አስረዳው ብላው ሂደ አስረድቶታል።

መንፈስ ቅዱስ በእመቤታችን እግላጅነት ፤ በጥራት ወንጌላዊ ትምህርት ጥበቡን ስለገለጸለት ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ምሥጢረ ሥላሴን እምልቶ አስፍቶ የሚናገር ሁኗል። በዚህም ጸጋው ነባቢ መለኮት የሚል ትጽል ተሰጥቶታል። የመለኮትን ነገር የሚናገር የሚያስተምር ግለት ነው።

ወንጌላዊ ቅዱስ ጥራትን ተዳግሎ ታል (በመጀመሪያ ታል ነበረ) በግለት ምሥጢረ ሥላሴን እምልቶ አስፍቶ ቢናገር ታላቅ ስለ እንደተባለ ጎርጎርዮስም ነባቢ መለኮት ተብሏል። በእርሱ ዘዳግም ምዕ ሿ፤ ፤ ላይ በሚነበበው ታል እግዚአብሔር ሙሴ በእያሱ ወልደ ነዌ ላይ በእንብሮተ እድ (እጆቹን በመጫን) ስለባረከው የጥበብን መንፈስ እንደተሞላ ይነግረናል። በዚህ እንጻር የሙሴ እመቤት የጊታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እናት ድንግል ግርያም በምልክት ከዚህ የበለጠ እንደምታስደርግ ልንጠራጠር አይገባም።

በሐዋርያት ትምህርት ፤ በሐዋርያት እጅ ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ሲታደል እንደነበር ግብረ ሐዋርያት ይዘረዝርላል። ለምሳሌ ቅዱስ ጲጥሮስና ቅዱስ ጥራትን በሰማርያ ተገኝተው ጸሎት ከአደረጉ በኋላ በእንብሮተ እድ (እጆቻቸውን በመጫን) በመባረክ ሀብተ መንፈስ ቅዱስን ላላድረዋል። (ጥራት ፤። 1፤ - 1፤) ቅዱስ ጎርጎርዮስ ዘእንዚናዙ በሃይማኖተ አበው ምዕ ሿ፤፤ ክፍል ፩ ቁጥር ፮ ና ክፍል ፮ ቁጥር ፩ ላይ ያስተላለፈውን ታል ግዝት ተመልክተን በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ጥበብ ተገልጻል። ያስተላለፈውን የሃይማኖት ምሥጢር ጠብቀን ከልዩ ልዩ መናፍቃንና አረግውያን አስተላላቢ እንጠበቅ እንጠንቀቅ።

- የቅዱስ ጎርጎርዮስ ታል ግዝት
- ሀ) እመቤ ዘይቤ ከመ ዘተወልደ እምድንግል እኩነ ታል እግዚአብሔር ውጉዝ ለይኩን። ትርጉም ከድንግል የተወለደው የእግዚአብሔር ታል አይደለም የሚል ቢናር ውጉዝ ይሁን።
- ለ) እመቤ ዘእይሰግድ ለዘተሰቅለ ውጉዝ ለይኩን ወይትጌለቁ ምስለ ስቃይን እምላክ። ትርጉም ለተሰቀለው የግድሰግድ ቢናር ውጉዝ ይሁን እምላክን ከሰቀለ ከአይሁድም ጋር የተቆጠረ ይሁን።

ከቅዱስ ጳውሎስ ታል ግዝት ወዘሰ ኢያራትሮ ለእግዚእን ውጉዝ ለይኩን እምተስፋ እግዚአብሔር በምጽአቱ ለእግዚእን (፩ኛ ቆሮ 1፤ ቁጥር ፩) ትርጉም “ ጊታችንን የማይወደውስ እግዚአብሔር ከሚሰጠው ተስፋ የተለየ ይሁን። “

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር

ርትዕት ሃይማኖቶሙ ለቅዱሳን አባዊን

ሰማዕታት በተነሱ በዘጠኝ መቶ ሶስት ዓመት የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳሳት አባታችን አባ ዘካርያስ ወደ እንጻኪያው ሊቀ ጳጳሳት ወደ አባ ጥራትን ጸፎ ከላከው መልእክት እኛስ ዛሬ በጊታችን በፈጣሪያችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እጻኝነት ያለ መለያየት ያለመከፋፈል እንደ አንድ አፍ ሆነን እናምናለን።

አንዲሁም በጥበብ በዕውቀት ጸንተን የሚታየውንና የማይታየውን ፍጥረቱን ሁሉ በፈጠረው ሁሉን በሚገዛ በአንድ እምላክ በአብ ተቀዳሚና ተከታይ በሌለው በልጁ በጊታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወትን በሚያድል በጊታችን በመንፈስ ቅዱስም እናምናለን። ሥላሴ በአንድ ክብር ፣ በአንድ መለኮት ፣ በአንድ ባሕርይ ፣ ረጸሞ ባለመለያየት አንድ የሚሆኑ ንጹሐነ ባሕርይ ሶስት አካላት ናቸው። ፍጥረትን በመፍጠር በከሃላነት አንድ እምላክ ሲሆኑ የሶስቱ አካላት ገጸት ጌትነት አንድ ነው። ሥልጣናቸውም አንድ ነው ፤ አገዛዛቸውም አንድ ነው ፤ ክብራቸው አንድነት ናት መንግሥታቸውም አንድ ነው። እነዚህም አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ናቸው ።

መንፈስ ቅዱስ ከአብ ከወልድ ጋር አንድ መሆንንም ጊታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱም እንደ እኔ ያለ በአካል ላይ የሆነ ጳራትሊጦስን ይልከላችሁ ዘንድ እኔ አባቴን እለምነዋለሁ ብሎ በተናገረበት በመንጌል ለእኛ ገልጠልናል። እንዚያስ ለመንፈስ ቅዱስ ክብርና ምስጋና የማያቀርቡ እነዚህ መቅደንዮስና አብሳልዲስ አሁን ይፈሩ ። እንደእኔ ያለ ሌላ ግለት የአካልነት ሶስትነትን ያሰረዳል። አካላዊ ቃልም ጳራትሊጦስ እስድላቸዳለሁ ቃልነትም ከእኔ ገንዘብ አድርጎ ይነግራችኋል ማለቱ በዚህ ለመለኮት ያለውን አንድነት ያስተምረናል ። ይህም ቃል ለመለኮት አንድ የሚሆኑ ሥሎስ ቅዱስን የሚቃወሙ የአርቶስና የሰባልዮስ ወገኖች የሚሆኑ መናፍቃንን ይዘልፋቸዋል ።

እኛ ግን እናምናቸዋለን ፤ አንዲት ምስጋናን እናመሰግናቸዋለን ፤ በአንድ መለኮት ባለመለያየት እናመልካቸዋለን ፤ አንዲት ባግደት እንሰግድላቸዋለን። ሦስቱን አካላት በማመበላላጥ የሚከፋፍሏቸው ከዚህ በቀር ሌላ እምላክን የሚያመልኩ የሚታወኑ ግን በማህበራችን ተወግዘው የተለዩ የተጠሉ ናቸው። (ሃይማኖተ አበው ዘዘካርያስ ምዕ 1፤ ክፍል ፩ ቁጥር ፩ ፩፯ ገጽ ፱፻፺፩)

ዓምደ ሃይማኖት

መንፈስ ቅዱስን ጸጋው

(ካለፈው የቀጠለ)

ከሲራክ ገብረክርስቶስ

ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አንዱ "ጥበብን የመናገር ሀብት" እንደሆነ ባለፈው ጽሑፍ ተረድተናል። ከዚህ ቀጥሎ ከመንፈስ ቅዱስ ሀብታችን ሌላውን ክፍል እንመለከታለን። ይኸውም በጸኑ ቅርምዕ ሲኖድ ጳጳሳዊ "ወቦ ለዘይሁብ ቃለ አእምሮ በመንፈስ ቅዱስ" (በመንፈስ ቅዱስም የዕውቀት ቃልን የሚሰጠው አለው) ያለውን ኃይል ቃል ይሆናል።

፲፬.ሀ) ዕውቀትን የመናገር ስጦታ፡- መንፈስ ቅዱስ ከሚሰጣቸው ስጦታዎች መካከል አንዱ ዕውቀት ነው። በዓለም ላይ ብዙ ዓይነት ዕውቀት ይኖራል። በጠቅላላ ዕውቀቶችን ሁሉ በሁለት ክፍል መመደብ ይቻላል።

- ጳጳ. ሥጋዊ ዕውቀት
- ጳጳ. መንፈሳዊ ዕውቀት

፲፬.ሐ) ሥጋዊ ዕውቀት፡- ለሰው ሁሉ በተፈጥሮ የተሰጠ በምርምር የሚሰፋፋ የሚያድግ ነው። ሃይማኖት ባላቸውና በሌላቸው መካከል ልዩነት ሳይኖር ሰው ሁሉ በተፈጥሮው ሥጋዊ ዕውቀት ይኖረዋል። በትምህርት ሊሰፋፋ የሚችል ዕውቀት በሰው ተፈጥሮ ውስጥ በባሕርይ ያለ ስለሆነ ሰው በዚህ ዓለም ሲኖር ከእንስሳት በላይ ሆኖ ኑሮውን አሻሽሎ መኖር የቻለው በተፈጥሮ ዕውቀቱ ላይ ትምህርት በማከል ከጊዜ ወደ ጊዜ እያሻሻለው በመሆኑ ነው።

እንዲህ ዓይነት ዓለማዊ ዕውቀት በመጽሐፍ ቅዱስ ቅንቋ ፍጥረታዊ ዕውቀት ወይም ሥጋዊ አእምሮ ይባላል። ይኸም የማወቅ ችሎታ ለሰው በጥንተ ተፈጥሮ ከፈጣሪ የተሰጠው ሀብት በመኾኑ በሚገባ ከተጠቀመበት በሥነ ፍጥረት ምርምር በአእምሮ ጠባዩ (በተፈጥሮ ዕውቀቱ) መሰላልነት የፈጣሪውን ሀላዊ (መኖሪ) አውቆ ወደ አምላካዊ እግዚአብሔር መሳብ ይችላል። በሚገባ ካልተጠቀመበት ግን በከንቱ ፍልስፍና ባዘና ሃይማኖት ላይ አልባ በመሆን ማንኛውንም ክፉ ነገር በመሥራት

ለራሱና ለመሰሎቹ ፍጡራን ጠንቅ ከመሆን አይመለስም።

ስለዚህ ሥጋዊ ዕውቀት መስፋፋት መጽሐፍ ቅዱስ የሚነግረን ትንቢታዊ ቃል አለ ፤ ታላቁ ነቢይ ዳንኤል በትንቢቱ ስለ ዓለማዊ ዕውቀት መስፋፋትና ስለ ዘመናዊ ምርምር ትንቢት ተናግሮዋል። ትንቢቱም እነሆ " ሰዎች ይመራሙራሉ ዕውቀትም ይበዛል"። (ዳን. ፲፪ ÷ ፩)

ተፈጥሮን በመመራመር የእግዚአብሔርን መኖርና በባሕርይም ኃያል ዘላለማዊ አምላክ መሆኑን መገንዘብ ይቻላል። ይኸውም በአእምሮ ጠባይዕ (በተፈጥሮ ዕውቀት) በመጠቀም ነው። በሚገባ ካልተጠቀመበት ሰውን ወደ ክህደት የደንቁርና አዘቅት ይጥላል። በዚህም ላይ የሰው ጠባዩ ሥነ ምግባሩ ከአውራ የከፋ ይሆናል። ስለዚህም ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ይላል " እግዚአብሔር ስለ ገለጠላቸው ስለ እግዚአብሔር ሊታወቅ የሚችለው በእነርሱ ዘንድ ግልጥ ነውና። የማይታየው ባሕርይ እርሱም የዘላለም ኃይሉ ይገኛል። አምላካዊ ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ ከተሠሩት ታወቁ ግልጥ ሆኖ ይታያልና ፤ ስለዚህም እግዚአብሔርን እያወቁ እንደ እግዚአብሔርነቱ መጠን ስላላከበሩትና ስላላመለኩት የሚያመካኙት አጡ። ነገር ግን በአሳባቸው ከንቱ ሆኑ። የማያስተውሉትም ልባቸው ወለሙ። (ሮሜ. ፩ ÷ ፲፪ - ፳፩) እንደ እነዚህ ዓይነቶቹን ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ ፍጥረታዊ ሰዎች ይላቸዋል። ከመንፈሳዊ ዕውቀት የራቁ በመንፈስ ቅዱስ ያልተቃኙ እንደ ተፈጠሩ ያሉ ሥጋውያን ስለሆኑ ነው። ዕውቀታቸውም ፍጥረታዊ ስለሆነ መንፈሳዊው ነገር አይጥማቸውም ፤ አመለካከታቸው አስተሳሰባቸው ሁሉ ቁሳዊ (ማቴሪያል) ብቻ ነው። ጥልቅ የሆነውን የሃይማኖት ነገር ለእነርሱ የተሰወረ በመሆኑ ሲሰናከሱበት

ይኖራሉ። ይኸን በማስመልከት ሐዋርያው መንፈሳዊ ያንና ሥጋውያንን በማንጸጸር ይገልጻል። ለፍጥረታዊ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ጥንት ነውና አይቀበለውም። በመንፈስም የሚመረመር ስለሆነ ሊያውቀው አይችልም። መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን ይመረምራል ራሱ ግን በማንም አይመረመርም። እንዲያስተምረው የጌታን ልብ ሚን አውቆት ነው? እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን ይላል። (ጳጳ. ፍር. ፪ ÷ ፲፬ - ፲፮)

በፍጥረታዊ ዕውቀት ተመርተው ከተሳሳቱት ሰዎች መካከል ሰዱቃውያን ይገኙበታል። ሰዱቃውያን በዓለማዊ አስተሳሰባቸው በመመራት ትንሣኤ ሙታንን ጽድቅና ኩነኔ የመለከትና የነፍስን መኖር በመካድ ምድራዊ አመለካከት ብቻ ይዘው ከመንፈሳዊ ዕውቀት ርቀው እንደነበሩ፤ የእነርሱን መንገድ የሚከተሉ ሥጋውያን ተፈላጊዎችም ብዙዎች ናቸው። እንደ እነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች አንድ ዘመን ራሳቸውን የዕውቀት ሰዎች ነን ብለው (ግናስቲሲዝም) በሚል ዘዴ ሊያሉ ኑሩቱዎችን በማስፋፋት ለቤተክርስቲያን ጠንቅ ሆነው እንደነበር በቤተክርስቲያን ታሪክ ተጽፏል።

እንደእነዚህ ያሉትን ሰዱቃውያንና ግናስቲኮች ቃለ እግዚአብሔር እንዲህ ይላቸዋል። " መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ" (ማቴ. ፳፪ ÷ ፳፬)

እንዲህ ያለውን የማይጠቅም ፍጥረታዊ ዕውቀት ክርስቲያኖች እንደ ቁምነገር ሊቆጥሩት አይገባም። የእግዚአብሔር ሰዎች ከዓለማዊ ዕውቀት በላይ መንፈሳዊ አእምሮ ተመርተው በክርስቲያናዊ ኑሮ መኖር ይገባቸዋል። ቅዱስ ጳውሎስ በጢሞቴዎስ በኩል ለክርስቲያን ሁሉ ያስተላለፈው መልእክት ሊጤን የሚገባው ነው።

"ጢሞቴዎስ ሆይ በውሸት ዕውቀት ከተባለ ለዓለም ከሚመኙ ከከንቱ መለፍለፍና መከራከር እየራቅህ የተሰጠህን አደራ ጠብቅ ፣ ይህ ዕውቀት አለን ብለው አንዳንዶች ስለ እምነት ስተዋልና ጸጋ ካንተ ጋራ ይሁን ።" ይላል ። (ጵኖ ጢሞ. ፩ ÷ ፩ - ፳፩)

፲፬.፪ኛ መንፈሳዊ ዕውቀት :-ይህ ዓይነቱ ዕውቀት የሚገኘው ከእግዚአብሔር ነው እግዚአብሔር ሁሉን የሚያውቅ ነው ። የባሕርይ ዕውቀቱን በጸጋ ለሰዎች ያድላል ። የእግዚአብሔር ሰው መዝሙረኛው ዳዊት

" አሕዛብንስ የሚገሰጸው ለሰውም ዕውቀትን የሚያስተምረው እርሱ አይዘልፍምን ? የሰዎች አሳብ ከንቱ እንደሆነ እግዚአብሔር ያውቃል ።" (መዝ. ፲፫ ÷ ፲ - ፲፩) ይላል ። የዕውቀት ባለቤት ሁሉን የሚያውቅ ዕውቀትንም በጸጋው ለሰዎች የሚለግስ አምላክ እግዚአብሔር መሆኑን ያመለክተናል ።

እግዚአብሔር መንፈሳዊ ዕውቀትን የሚያድል ዕውቀትን የሚገልጥ የዕውቀት ባለቤት መሆኑን በብሉይ በሐዲስ አውቀነዋል ። ለምሳሌ ሙሴ ዕውቀትን ከእግዚአብሔር በሃይማኖት ቢለምን መንገዱን አሳየው ። (ዘፀ. ፱፫ ÷ ፲፪ - ፳፫ ፣ መዝ. ፲፪ ÷ ፯) ዳንኤልና ጌዳቆቹ ሦስቱ ወጣቶች ውሃ ጣጥተው ጥሬ ቆርጥመው እግዚአብሔርን በጸም በጸሎት ቢጠይቁት ከፊሎች የተሻለ ማስተዋልና ዕውቀት ተሰጣቸው ። (ዳን. ፩ ÷ ፲፯) በሐዲስ ኪዳንም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያት ወዳጆቹ ላይ የኾነ መንፈሳዊ ዕውቀት እንደሰጣቸው ሲገልጥ " ከእንግዲህ ወዲህ ባርኙ አልላችሁም ባርኙ ጌታው የሚያደርገውን እያውቅምና ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ ፤ ከአባቴ (በሀልውና) የሰማሁትን ሁሉ ለእናንተ አስታውቁ እችላለሁና" (ዮሐ. ፲፩ ÷ ፲፭) ብሏል ።

መንፈሳዊ ዕውቀት ላይ ላይ ዘርፍ ይኖረዋል ፤ ከዕውቀቶች ሁሉ ብልጫ ያለው ዕውቀት ግን የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት በሃይማኖት ተረድቶ ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በክብር በባሕርይ እንድ አድርጎ የሚያምኑበት የነገረ ሃይማኖት ዕውቀት ነው ። ብቻውን ለዕውቀትነቱ ተብሎ የሚያውቁት

ዓይነት የቴዎሎጂ ዕውቀት ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝተ በትምህርት የተረዱትን ዕውቀት በሃይማኖት የሚያውቁት ዕውቀት ነው ። ይኸውም ግብር ግብተው የሚረዱት ነው ። ይህ ዓይነቱ ዕውቀት ዘላለማዊ ሕይወትን ያሰጣል ። ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ " እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆንህ አንተን የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት ።" (ዮሐ. ፲፯ ÷ ፫)

በሥጋ ተገልጦ የሚታየው ኢየሱስ ክርስቶስ ከላኪው ከአብ ጋር እርሱም እንደ አብ እውነተኛ አምላክ መሆኑን የሚገልጥ ንባብ ነው ። ወልድን (ኢየሱስ ክርስቶስን) ከባሕርይ አባቴ ከአብ ነጥሎ የሚመለከት ቃል አይደለም ። ቀደም ብሎ " እኔና አብ አንድ ነን ።" (ዮሐ. ፲ ÷ ፱) " እኔን ያየ አብን አይቷል ።" (ዮሐ. ፲፬ ÷ ፱) ሲል ባስተማረው መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ አብን በመልክ የሚመሰልው በባሕርይ የሚተካከለው እውነተኛ አምላክ መሆኑን የሚያስረዳ እነጋገር ነው " እውነተኛ አምላክ ብቻ " የሚለው ሐረግ አብን ከፍጡራን ሊለየው የተነገረ ቃል እንጂ ከባሕርይ ላይ ከኢየሱስ ክርስቶስ ወይም ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ ለይቶ ለመናገር ሲባል የተገለጸ ቃል አይደለም ።

ስለዚህ በ ሃ ይ ማ ና ት የክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት ማወቅ የዘላለም ሕይወት እንደሆነ ለመረዳት ችለናል ። እግዚአብሔርን ከማወቅ የበለጠ ዕውቀት ሊኖር ስለማይችል ፣ እርሱን ለማወቅ የሚያስችል መንፈሳዊ ዕውቀት ከሁሉም የላቀ ሆኖ ይገኛል ። በትንቢት ቀደም ብለን እንዳመለከትነው ስለ ሥጋዊ ዕውቀትና ምርምር መስፋፋት የተነገረውን በማገናዘብ ስለ መንፈሳዊ ዕውቀትም መስፋፋት የተነገረውን ብ ና ነ ጸ ጽ ር እግዚአብሔር ሁለቱንም ዓይነት የዕውቀት መስኮች ለሁሉም ክፍት እንዳደረገውና ማንም ሰው በፈቀደው ጎዳና መመላለስ የሚችል እንዲሆን ነጻነት እንደሰጠው እናያለን ብልጫ ያለውን ለዘላለማዊ ሕይወት የሚያበቃውን ሰው በነጻነቱ መርጦ የሚሻለውን መከተሎ የራሱ ፈንታና ምርጫ መሆኑን መገንዘብ ይኖርብናል ።

በምድር ያለ ሰው ሁሉ ስንኳን አሕዛብ ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ የተባሉ እሥራኤል ሳይቀሩ በአምልኮተ ጣዖት አረንጾ ውስጥ ተዘፍቀው በአለማወቅ ጨለማ ተጋርደው የመንፈሳዊ ብርሃን ብልጭታው ዕውቀቱ ተሰውሮባቸው በነበረበት ወቅት በዓመተ ፍዳ በዓመተ ኩነኔ ታላቁ ነቢይ ኢሳይያስ በዓመተ ምሕረት ይኸውም በክርስቶስ ሰው ሆኖ መገለጥ በዘመነ ሐዲስ መንፈሳዊ ዕውቀት ለሰው ሁሉ ለሕዝብም ለአሕዛብም እንደሚዳረስ በትንቢቱ አመልክቷል ። ይኸውም ትንቢታዊ ቃል ከዘመነ ሐዋርያት ጀምሮ ለዓለም በተሰበከው የወንጌል ቃል ፍጻሜውን አግኝቷል ።

ኢሳይያስ " ውጋ ባሕርን እንደሚከድን ምድር እግዚአብሔርን በማወቅ ትምላላችና ።" (ኢሳ.፲፩ ÷ ፱) በማለት የተናገረው ትንቢት ጌታ ሐዋርያትን " ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ጭጥረት ሁሉ ስበኩ አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀመዛሙርት አድርጋቸው " (ማቴ. ፳፩ ÷ ፲፱ ፣ ማር. ፲፯ ÷ ፲፭) ብሎ ባዘዘ ጊዜ በሐዋርያት አገልግሎት ተፈጽሟል ። ቅዱሱ ጳውሎስም አሕዛብን ወደ ወንጌል ሃይማኖት ሲያገባ የመንፈሳዊ ዕውቀት ዘመን መድረሱን የድንቁርና የጣዖት አምልኮት ዘመን ማለቱን በማብሰር " እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳልፎ አሁን በየቦታው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ ያዛል " (ዮሐ. ፲፯ ÷ ፱) በማለት ያስተምር ነበር ።

በተጨማሪም ክርስቶስን በቶንሃኪውም የተገለጠውን ኃይል ማወቅ ከሁሉ እንደሚበልጥበት ዕውቀቱንም በይበልጥ ለማግኘት የሚያደርጋቸውን ተጋድሎ ሆኖ ሐዋርያው አብራርቷል ። (ፊልጵ.፫ ÷ ፱ - ፲፩) በቀላባይነት ከታቡም " ላባቸው እንዲጸናና በፍቅርም ተባብረው በማስተዋል ወደሚገኙበት ወደ መረዳት (ማወቅ) ባለጠግነት ሁሉ እንዲደርሱ የ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ም ም ሥ ጢ ር እርሱንም ክርስቶስን እንዲያውቁ እጋደላለሁ ፤ የተሰወረ የጥበብና የዕውቀት መዝገብ ሁሉ በእርሱ ነውና" በማለት ለምዕመናን ክርስቶስን ለማስተዋወቅ ትግል እንደሚያደርግ አስታውቋል ። መንፈሳዊ ዕውቀት ደረጃ አለው ። ዕውቀቱ በቦታና በጊዜ በደረጃ

ይለያል ። ይኸንን ሲያሰረዳ ንዋይ ገሩይ ጳውሎስ " ዕውቀትም ቢሆን ይሻራል ከዕውቀት ከፍለን እናውቃለንና ፍጹም የሆነ ሲመጣ ግን ተከፍሎ የነበረው ይሻራል ። ልጅ ሳለሁ እንደ ልጅ እናገር ነበር ፤ እንደ ልጅም እስብ ነበር ፤ እንደ ልጅም እቀጠር ነበር ፤ ጎልማሳ ሆኜ ግን የልጅነትን ጠባይ ሽራለሁ ። ዛሬህ በመስተዋት በድንገግግግ እንደምናይ ነን በዚያን ጊዜ ግን ፊት ለፊት እናያለን ። ዛሬህ ከዕውቀት ከፍሎ አውቃለሁ በዚያን ጊዜ ግን እኔ ደግሞ እንደታወቅሁ አውቃለሁ " (ጵጅ ቆሮ 1፫ = ፱ - 1፪) ብሏል ።

ከ ሕግ ግን ጎት ዕውቀት በጎልማሳነት ሳሉ የሚያውቁት ዕውቀት ብልጫ እንዳለው የታወቀ ነው ። እንዲሁም በወጣጊነት ሳሉ ከሚያውቁት ዕውቀት በፍጹምነት የሚያውቁት ይበልጣል ። በዚህ ዓለም ሳሉ ከሚያውቁት ዕውቀት በዓለመ ነፍስ የሚያውቁት ይበልጣል ። በገነት ሳሉ ማለትም በዕጸደ ነፍስ ከሚያውቁት ዕውቀት ከትንሣኤ በኋላ በመንግሥተ ሰማያት የሚያውቁት እጅግ በጣም ይበልጣል ። ይህንንም ሊቃውንት በምሳሌያዊ መ ግ ለ ሚ እንደሚከተለው እንጸጽረውታል ።

ትዳላን በዚህ ዓለም ሳሉ የሚያውቁት ዕውቀት ሕግናት እስከ ፯ ዓመት እንደሚያውቁት ዕውቀት ነው ። ከበቁ በኋላ ግን የሚያውቁት ዕውቀት እስከ ሃያ ዓመት እንደሚያውቁት ዕውቀት ነው ። ከሞቱ በኋላ የሚያውቁት እስከ ፵ ዓመት እንደሚያውቁት ፤ ዕውቀት ከትንሣኤ በኋላ የሚያውቁት ዕውቀት ከ ፵ ዓመት በላይ እንደሚያውቁት ዕውቀት ነው በማለት አብራርተውታል ።

መንፈሳዊ ዕውቀት ከሥጋዊ ዕውቀት ብልጫ እንዳለው መንፈሳዊ ዕውቀት በጊዜና በቦታ በደረጃ እንደሚለያይ ከዚህ በላይ በተሰጠው ሐተታ ከሞላንድል መረዳት ይቻላል ። በሌላ መንፈሳዊ ዕውቀት ሞቅምና ምንነት ማር ይሰጠት እንደሚከተለው ይገልጻል ።

የያቂ፡- አዋቂ ነው ተብሎ መመስገን ለማን ይገባዋል ? ምላሽ የዚህችን ዓለም ፍጻሜዋን (ኃላፊነቷን) በእውነት ለማያውቅ ለኃጢአቱ ወሰን ደምበር ለማሰጥ ነው ማለት በቃኝ ለማላ ነው ። ምን ዕውቀት ነው ? ምን ማስተዋል ነው ? ኃጢአትን በቃኝ ከማለት ዓለምን ከመናቅ

የሚበልጥ ዕውቀት ምን ዕውቀት ነው ይኸውም ጥበብ መንፈሳዊ ፍልስፍና አምላካዊ ነው ። ኃጢአት ሳይኖርበት በሞት በምናኔ ከዚህ ዓለም አገገር ይለይ ዘንድ በሐልዮ ኃጢአት (በሐሳብ በሚፈጸም ኃጢአት) ያጀረ አንድ አካል ሳይኖረው ሰውነቱን ከጸጋ የለያት ኃጢአት ሳይኖርበት አንድም ኃጢአት ደስ ከማለጥቷ የተነሣ ሰውነቱን ወደ ኃጢአት የሳባት ሐልዮ ኃጢአት ሳይኖርበት ፤ (ማር ይስሐት ፪ አንቀጽ ፻፲ጽ ፪) ዳግመኛም በአእምሮ ጠባይዕና (በተፈጥሮ ዕውቀትና) በመንፈሳዊ ዕውቀት መካከል ያለውን ልዩነት ማር ይስሐት በምዕ ስበ ፳፯ አንቀጽ እንደሚከተለው ይገልጻል ። የአእምሮ ጠባይዕን የአእምሮን መንፈሳዊን ማለት የአእምሮን ሁለትነት ይናገራል ። ዕውቀት ከሁለት ወገን ነው ፤ ከሁለት ይከፈላል ። ከሃይማኖት የሚቀድም ዕውቀት አለ ፤ አእምሮ ጠባይዕ ነው ። ከሃይማኖት የሚገኝ አእምሮ አለ ። አእምሮ መንፈሳዊ ነው ። ከሃይማኖት የሚቀድም ዕውቀት አእምሮ ጠባይዕ ነው ፤ ከሃይማኖት ሰማይ የሚገኝ ዕውቀት መንፈሳዊ አእምሮ ነው ። አእምሮ ጠባይዕ በጎውን ከከተ ለይቶ የሚያውቅ ነው ። የነፍስ ዕውቀት ይባላል ። ባሕርያትን ሳይገር ክፉውን ከበን ለይቶ በአእምሮ ጠባይዕ ያውቃል ። የእግዚአብሔር ጥርኒት በነፍስ በትምህርት የሚሰፋ አእምሮ መንፈሳዊን አሳደረ ። ከአእምሮ መንፈሳዊና ከአእምሮ ጠባይዕ አንዱ የሌለው ግን ባለ አእምሮ አይባልም ። የነባቢት ነፍስ የባሕርይ ዕውቀት ሥራ ዘወትር በነፍስ የምታድር ፣ ነፍስን የምትቃኝ ክፉና በጎን ለይቶ ማወቅ ነው ፣ አንድም የአእምሮ ጠባይዕ ሥራ የነፍስ ገንዘብ ናት ፣ ይኸውም በጎውን ከከተ ለይቶ ማወቅ ነው ለዕውቀት የሚሰማ ሥራ የማይሠሩ ሰዎች ከነባቢ ነፍስ ማዕርግ የወጡ ናቸው ማለት ባለ አእምሮ አይባሉም ።

ለአእምሮ ጠባይዕ የሚሰማ ሥራ የሠሩ ሰዎች ግን ባለ አእምሮ ይባላሉ ፣ አንድም አእምሮ ጠባይዕን ቢይዙ አእምሮ መንፈሳዊ ይሰጣል ። በአእምሮ ጠባይ ላይ አእምሮ መንፈሳዊን ክብር ይሁናቸው ብሎ ለነቢያት የሰጠ የእግዚአብሔር ጥርኒቱን ባሕርይን መለወጥ አያገኘውም ። በጎውን ከከተ ለይቶ የሚያውቅ የአእምሮ ጠባይዕን ሥራ የተውን ሰዎች ግን ነቢይ ሰው ከቡር

ሲሆን ከቡር የሚሆንበትን አላወቀም ብሎ ይዘልፋቸዋል ። (መዝ. ፵፮ = 1፪) የነባቢት ነፍስ ክብር ዕውቀት ነው በጎውን ከከተ መለየት ነው ። ለአእምሮ ጠባይዕ የሚሰማ ሥራ ያልሠሩትን ግን በጎውን ከከተ ለይተው በማያውቁ በእንስሳ ሊመስላቸው ይገባል ። በአእምሮ ጠባይዕ ሕገ እግዚአብሔርን እንጠብቅ ዘንድ ገንዘብ እናደርግ ዘንድ ይገባል ከሃይማኖት አስቀድሞ የምትገኝ የባሕርይ ዕውቀት ይህች ናት ። ክብር የግባውና ወደ ፈጣሪ የምንደርስባት ዕውቀት ይህች ናት ። በአእምሮ ጠባይዕ በጎውን ከከተ ለይተን ዕውቀን እናምን ዘንድ ይቻላል ብሏል ።

ይቀጥላል ። ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።

መልካም ዜና

ዋና ሰው አሳታሚ ድርጅት አዲሱን ዓመት ምክንያት በማድረግ የወንጌላዊው ማርቆስን ሥዕል ከ፲፱፻፲ ዓ.ም የቀን መቀጠሪያ ጋር ድንቅ የሆነ ፖስት ካርድ አሳትሞ በቀርቦ ቀን በገ በያ ላይ የሚያውል መሆኑን በአክብሮት ይገልጻል።

ሥነ ግጥም

የክረምቱ ሰዓት ተከቶ በጋውን ሰውን ለመመገብ ደርሷልና ፈጥኖ ነፋሱም ይነፍሳል ደመናውን ገፍቶ ፍርሃት የሌለበት ገበሬው ሲሠራ አምላክን ለምና በተስፋ ሲዘራ እስቲ እናሰበው ስንበላ እንጅራ ። ምርቱ የታሰበው እህል በየይነቱ ሮማን ትርጉሙ ፍሬው አታክሉት የገበሬ ትጋት ነውና ውጤቱ ሰዎች አትሰኙ ተማሩ በውነቱ ። ይህ ጊዜ ያልፍና የክረምቱ ወራት ጣሩ ጋሩ ተረስተ የገበሬው ልፋት ንብረቱ ተግልፋ ሲሆን እሸት በሸት ቢገርመው ሰነፍን ከአረር ጋር መጫወት ሀብታም ሰው ያደርጋል ሥራ ሥራ በውነት

ግምገማ የይማኛት

መግዢስ ቁዱስኖ ደጋጃ ጋኔን የማውጣት ሀብት

ከሲራክ ገብረክርስቶስ

ከዚህ ቀደም ባለው ክታባ ኛን ርኩሳን መናፍስት በሰዎች ላይ ሲያድሩ ስለሚያስከትሉት ጉዳትና በጥንተ ተፈጥሮም ርኩሳ መንፈስ በሰው ላይ ስላስከተለው አደጋ፤ መደረግ ስላለበትም ጥንቃቄና መንፈሳዊ ተጋድሎ፤ የመጽሐፍ ቅዱስን መረጃዎች ዋቢ በማድረግ መግለጻችን ይታወቃል። ከዚያው በማያያዝ በዚህ ጽሑፍ ተከታቶን እናቀርባለን። እንደተለመደው አንባብያን በአትኩሮት ከጸሎት ጋር እንድታጣጥሙት እንጋብዛችኋለን። ለዚሁም ማስጀመርና ማስፈጸም የሚቻለው ወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ በድንግል እናቱ ጸሎት አማላጅነት፣ በቅዱስ መንፈሱ ይርዳን አሚን።

ሐ) ርኩሳ መንፈስ በጸድቄ ኢየሱስ ላይ ስለፈጸመው ደባ፡- በዘመን አበው ከነበሩት ደጋግ መንፈሳዊያን አባቶች መካከል አንዱ ኢየሱስ እንደሆነ ይታወቃል። በዚያን ዘመን የነበሩት ቅዱሳን አባቶች በሕግ ልቡና በመመራት፣ ፈጣሪያቸውን እግዚአብሔር በማምለክ፣ ትዕዛዙን በማክበር ይገዙለት ነበር። ጸድቄ ኢየሱስም በሕግ ልቡና ጸንቶ ፈጣሪውን እግዚአብሔርን በንጹሕ አምልኮ በማምለክ፣ በሥነ ምግባር በማገገጥ ይገዛለት እንደነበር፤ ዜና ሕይወቱን የሚገልጸው፣ በሰሙ የሚታወቀው፣ ከግዢቱ ብሉይት አንድ ተብሎ የሚቆጠረው መጽሐፈ ኢየሱስ ይሕወስክርለታል።

ይህ ደግ ሰው ሃፅ በሚባል አገር ሲኖር በሀብቱ መደርጀት፣ በብልጽግናው ብዛት በዘመኑ ከነበሩት የምሥራቅ ሰዎች ታላቅና የከበረ በመሆኑ እንደ ንጉሥ ይታይ ነበር። አደኗም አንድ ወንድ በአንድ ሴት በሚለው ሕጋዊ ጋብቻ ተወለደ፣ ሰባት ወንዶች ሦስት ሴቶች ልጆች ጸፍርቶ፣ በሥርዓት በማሳደግ አርአያና ምሳሌ በመሆን ነበር። በመጽሐፈ ኢየሱስ ም. ፩፩ ላይ "ሃፅ በሚባል አገር ሰሙ ኢየሱስ የተባለ አንድ ሰው ነበር፤ ያም ሰው ፍጹምና ቅን፣

እግዚአብሔርንም የሚፈራ፣ ከክፋትም የራቀ ነበር" ሲል በጋብቻ ሕግ የሚኖረውን ኢየሱስ በዓለም ባለ በመንፈሳዊ ብቃቱ የከበረ ጸድቅ ሰው እንደነበር ይገልጻል። ከዚህ በላይ የሚያስገርመው አስደናቂ ሥራው ደግሞ፤ ልጆቹን በሥርዓት አሳድጎ ለቁም ነገር ማብቃቱ ሳያንሰው፤ በተጨማሪ ምናልባት በሐሳባቸው እግዚአብሔርን ተጠራጥረው እንደ ያስቀይሙበትና እነርሱም እንዳይጎዱ፤ ዕለት፣ ዕለት በእያንዳንዳቸው ሰም፣ በቁጥራቸው ልክ፣ መሥዋዕት እያቀረበ በጸሎት የሚያስብላቸው፣ በፍጹም አባታዊ ፍቅር የሚጠነቀቅላቸው ሆኖ መገኘቱ ነው። ስለዚህ ሆኖ ተግባሩ በኢየሱስ ም. ፩፩ ላይ ሲገልጽ እንዲህ ይላል "የግብጥው ም ቀኖች ባለፉ ጊዜ ኢየሱስ ምናልባት ልጆቹ በድለው እግዚአብሔርንም በልባቸው ሰድበው ይሆናል ብሎ ይልክና ይቀድሳቸው ነበር። ኢየሱስም ማለደ ተነሣ እንደ ቁጥራቸውም ሁሉ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ። እንዲሁ ኢየሱስ ሁልጊዜ ያደርግ ነበር"።

ኢየሱስ በሥጋዊ አደኗና መንፈሳዊ ሕይወቱ ፍጹምና የበቃ ሰው ሁኖ ሲኖር፤ የበጎ ሥራ ጠላት በግብሩ ጸላኤ ሠናዶት የተሰኘ ሰይጣን በተቃውሞ ተነሣበት። ቅዱሳን መላእክት በጸጋ ከእግዚአብሔር የተሰጣቸው ልጅነት ስላለ በቅድስና ኑሮ ፈቃድ እግዚአብሔርን በማክበር ስለሚኖሩ በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም የሚችሉበት ሞገስ የባለጌል ነት ጸጋ አላቸው። ስለ ሰዎች ልጆች መልካም ኑሮና አጠባበቅ ወደ እግዚአብሔር የምልጃ ጸሎት ለማትረብ በፊቱ ይቆማሉ። እነርሱ ቅዱሳን ስለሆኑ ሐሳባቸው ሁሉ ቅድስና ነው። ስለሰዎች ጥቅም ያለባሉ እንጂ ቅንጥትና ምቀኝነት እንደ በጎ ጠላት ሰይጣን የለባቸውም። ከዚህ የተነሣ ከዕለታት አንድ ቀን እንደልማዳቸው ለሰዎች ልጆች ምሕረትን ሊለምኑ፣ ሊያማልዱ በእግዚአብሔር ፊት ቆመ

ው ላለ፤ የሰዎች ባላጋራ ምቀኛው ሰይጣን ደግሞ በመካከላቸው መጣ። የሰይጣን አመጣጥ ለክሰ፣ ለደባና ለተንኮል ነው። የሰው ልጆች በሥጋና በነፍስ ጉዳት እንዲደርስባቸው ከማሰብና የክፋት መረቡን ከመዘርጋት የሚቆጠብበትና የሚያርፍበት ጊዜ የለውም። ምንም እንኳን የሰይጣን አመጣጥ የታወቀ ያው ለተንኮል ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ከወደት መጣህ? ብሎ ጠይቆታል። እግዚአብሔር የማያውቀው ነገር ኑሮ አይደለም፤ ሰይጣን ራሱ ሐሳቡን እንዲገልጽ ነጻነቱን ሊገፍ ስላልፈቀደ ነው።

ለሁሉ አምላክ ለሰውና ለመላእክት ከሰጣቸው ልዩ ስጦታ አንዱና የመጀመሪያው ነጻነት ነው። ነጻ ፈቃድ፣ ነጻ ምርጫ ለሁሉም ፍጡራን ስላላቸው የወደዱትን መምረጥ፣ የፈቀዱትን መከተል ይችላሉ። በዚህ ነጻነታቸው ገደብ የለባቸውም። ምርጫቸው በጎ ከሆነ መልካም ውጤት ይጠብቃቸዋል። የሚከተሉት ንዳና፣ የመረጡት ፈለግ ግን ክፉ ከሆነ እንደ ምርጫቸው ክፉ ነገር ይገጥማቸዋል። በዚህ ምክንያት ከሰዎች ወገንም ሆነ ከመላእክት፣ ክፉምንም ሆነ ደጋግ፣ ምርጫቸውን የመከተል ነጻነት አልተወሰደባቸውም። ያው በጥንተ ተፈጥሮ የተሰጣቸው ነጻ ፈቃድ ሲሠራ ይኖራል። በዚህ ምክንያት ነበር ነጻነቱን ተገራፍቶ ብሎ ሰበብ እንዳይደርግ፤ ፈጣሪ የመጣበትን ጉዳይ አውቆ ባለ እንዳላወቀ ሆኖ ሰይጣንን የጠየቀው! ሰይጣንም ሲመልስ "ምድርን ሁሉ ዞርሁኑት፣ በእርሷም ተመላለሱሁ አሉ።" እግዚአብሔርም ዳግመኛ መልሶ "በውኑ ባሪያዬን ኢየሱስን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፤ እግዚአብሔርንም የሚፈራ፣ ከክፋት ም የራቀ ሰው የለም አለው።" እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ የኢየሱስን ደግነት፣ ብቃትና ባለሚልነት

የገለጸው፤ ምቀኛው ሰይጣን ለከስ እንደመጣ ስለሚያውቅ ሊያሳፍረው፤ ከንቱንቱን ሊያጠይቀው ወደ ነው።

ተንኮለኛው ሰይጣንም ደባውን ከልዩ አፍት አውጥቶ "በውኑ ኢዮብ እግዚአብሔርን የሚፈራ በከንቱ ነውን? እርሱንም፤ ቤቱንም፤ በዙሪያውም ያሉትን ሁሉ አላጠርህለትምን? የእኛን ሥራ ባርክህለትል፤ ከብቱም በምድር ላይ በዝታል፤ ነገር ግን እጅህን ዘርግተህ ያለውን ሁሉ ዳብስ፤ በእውነት በፊትህ ይሰድብሃል" ብሎ ከሱን መሠረተ። እግዚአብሔርም የኢዮብን ደግነት፤ ጸድቅነት የተገነባው፤ በገላፊ ንብረትና በኋላ በተገኙ የእግዚአብሔር ስጦታዎች ልጆች ላይ ሳይሆን፤ በራሱ በእግዚአብሔር ጌትነትና ፍቅር ላይ መሆኑን ምቀኛው ሰይጣን ፈትና ደረዳ ዘንድ "እነሆ ለእርሱ ያለው ሁሉ በእጅህ ነው። ነገር ግን በእርሱ ላይ እጅህን አትዘርጋ አለው።" ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፈቃድ አግኝቶ ጸድቁን ሊፈትነው ሄደ። ኢዮብ ሲራክ "የደረሰሁን መከራ ሁሉ በትዕግሥት ተቀበል። ወርቅን በእሳት እንዲፈትኑት፤ ጸድቅንም ሰው ችግርን በሚያመጣ መከራ ይፈትኑታ ልና፤ ገንዘብ በተቀገርህበት ወራት መከራውን ታገሥ።" (ሲራክ. ፪:፩-፭) ብሎ እንደናገረው ሰይጣን በሚፈትነው ጊዜ ኢዮብ መከራውን እንዴት አድርጎ ያልፍ ይሆን? በውኑ ሰይጣን እንደተናገረው በፈተናው ወራት ኢዮብ ፈጣሪውን ይክድና ይላደብ፤ ወይስ የማርር ይሆን? ወይንስ ፈተናውን በትዕግሥት፤ እግዚአብሔርን በማመስገን፤ በአኮቲት፤ በጸጋ ይቀበለው ይሆን? ለሁሉም ውጤቱን ተከታትሎ በማጤን ፍርድ መስጠት ይሻላል።

ሰይጣን እንደተንኮለኛ ጭካኔው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ቢያገኝ፤ እንደም ሰው በሕይወት ሥጋ ወይም በሕይወት ነፍስ ይኖራል ተብሎ አይጠረጠርም። ነገር ግን ሰውን ያለ አቅሙ እንዳይፈትን በጠላታችን በሰይጣን ሥልጣን ላይ ሁልጊዜም ገደብ የሚያደርግ አምላካችን እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን። ይኸንን ሁኔታ ሲገልጽልን ታላቁ ሐዋርያ አባታችን ቅዱስ ጳውሎስ፤ ለቆሮንቶስ ምዕመን በጻፈው ክታቤ "ለሰው ሁሉ ከሚሆንው በተርምንም ፈተና አልደረሰሳችሁም፤

ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈትኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው። ትታገሙም ዘንድ እንድትችሉ ክፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችኋል።" ብሏል። (፩ቆሮ. 1:11)

እንግዲህ ጸድቁ ኢዮብ በፈተናው ወቅት ይኸው ዕድል ገዥ ሞት ይሆን? እስቲ ቀጣዩን የፈተና ታሪክ አንድ በአንድ ለመመልከት እንሞክር። ያ ክፉ ፈታኛ፤ የሰዎች ሁሉ ባላጋራ ሰይጣን፤ ኢዮብን ለመፈተን ፈቃድ ካገኘ በኋላ፤ በተከታታይ የፈተና አሽክላውን ዘርግቶ፤ ጸድቁን ከእግዚአብሔር መስመር ለማውጣት ጠሩን እንደ ባንድ ወረ ወረሰት። የመጀመሪያው የፈተና ያር የተሰነዘረው በኢዮብ ንብረትና አገልጋዮች ላይ ነበር። ቀጥሎ በታላቅ ወንድማቸው ቤት በደስታ ሳሉ በኢዮብ ፤ሩም ልጆቹ ላይ ተቃጣ።

የኢዮብ አገልጋዮች በአምስት መቶ ሞግድ በሬ ሲያርሱ፤ አምስት መቶ እንስት አህዮች ዘር ተሸክመው በእርሻው መስክ ሳሉ፤ የሳባ ሰዎች አደጋ ጥለው ብላቴናችን በሰይፍ ካረዷቸው በኋላ አንድ ሳያስቀሩ ከብቶቹን ነድተው ሄዱ። ይህ በእንዲህ እንዳለ የኢዮብ እረኞች ጄሺህ በጎች አሰማርተው በመጠበቅ ላይ እያሉ፤ በድንገት እሳት ከሰማይ ወርዶ በጎቹን አቃጠለ፤ ጠባቆቹንም በላ። ይኸ መከራ ሳያልፍ ሌላ አስደንጋጭ አስቃቂ ነገር ተፈጠረ። ይኸውም ከለዳውያን በሦስት ረድፍ ተከፍለው የኢዮብን ሦስት ሺህ ግመሎች ከነጠባቆቻቸው አደጋ ላይ በመጣል ብላቴናችን በሰይፍ ስለት ከገደሉ በኋላ ግመሎቹን ዘርፈው ተፈተለኩ፤ ዱካቸው ሲገኝ አልቻለም። ከዚህ ሥቃይና አስደንጋጭ መከራ በኋላ በእግዚአብሔር ጸጋ በፍጹምነት ያለ ሰው ካልኾነ የማይቻለው ፈተና መጣ።

የኢዮብ ልጆች ከፍትራቸው ብዛት የተነሣ ተራ በተራ እየተጠራፋ፣ እንደ ጽዋ ማኅበር እየዘፋ፣ በነብረት ይመገቡ፣ ይጫወቱ ነበር። በዚህ በፈተና ቀን የግብዣው ጥሪ ተራው በታላቅ ወንድማቸው ቤት ስለነበር፤ ሁሎችም ጥሪውን አክብረው በመገኘት በግብዣና በሰላም እየተጠየቁት ሳለ፤ አውሎ ነፋስ ከምድረ በዳ መጥቶ የቤቱን አራቱን ማዕዘን መታወ። ግንቡ በብላቴናቹ ላይ ወደቀ። ለወራ ነጋሪ ሳይተርፉ ሁሉም ሞቱ። የሕንጻው ፍራሽ የመቃብር ቤታቸው ሆነ፤ ቀባሪም

አላስፈላጋቸውም። እነዚህ ሁሉ አደጋዎች የመጡት በሰይጣን ተንኮልና ደባ ነው። በአንድ ጀንበር፣ በአንድ ቀን፣ አራት አደጋ፣ በተከታታይ በኢዮብ ንብረትና ልጆች ላይ ደረሰ። መርዶውንም ከአደጋው የተረፉ ሁኔታውን ያዩ አራት ሰዎች በተከታታይ ለኢዮብ ነገሩት። ኢዮብ በዚህ ከባድ ፈተና ምን ተሰምቶት እንዴት ሆኖ ይሆን? በውነት ሲመረመር ለሥጋ ለባሽ እጅግ የሚዘገንን፣ የሚያሰቅት፣ እምነትን የሚያነዋውጥ፣ ሕሊናንም የሚበጠብጥ ነው። ጸድቁ ኢዮብ መርዶውን አንድ በአንድ ከአዳመጠ በኋላ፤ ሰከን ባለና በተረጋጋ መንፈስ፣ እንደ አገሩ ባሕል፣ ለጊዜው ተነሥቶ መገናኛ ሆኖ ቀደደ፤ ራሱንም ተላጠ። ይኸም ባሕል የሚያመለክተው ሀብቱን ተገፈፍሁ፣ ብልጽግናዬ ተወገደ፣ የራሴ ክብር የሆኑ ልጆቼ አለቁ ሲል ልብሱን ቀደደ፤ ራሱን ተላጠ። ከዚህስ በኋላ ምን አደረገ? ፈጣሪውን ክደ፣ ተሳድቦ፣ ተበላጭቶ የማይገባ ሥራ ሠርቶ ይሆን? አምልኮቱን፣ ለእግዚአብሔር ያለውን ፍቅርና ታዛዥነት አገድሎ ይሆን? መቼም እንደሚታወቀው የሰይጣን ግላማው ሰውን በፈተና አስጨንቆ፣ ከፈጣሪው አምልኮትና ጸጋ ለይቶ፣ ለሥጋና ለነፍስ ኩነኔ ለመዳረግ ነው። ኢዮብ ግን ለሰይጣን ፈተና እኛን አልሰጠም። ለጊዜው በሰይጣን ተንኮል መፈተኑ ባይቀርም ድል አልሆነም። ሰይጣን ተስፋ ሊያስቆርጠው ወደ ጸድቁ መጣ። ታጋሹ ኢዮብ ግን ሰይጣንን ራሱን ተስፋ አስቆረጠው። እንዴት አድርጎ? በምን ጥበብ ተስፋ አስቆረጠው ቢሉ፤ የሚከተለው የኢዮብ ሕይወት አርአያነት ያስረዳናል። መጎናጸፊያውን ከቀደደና ራሱን ከተላጠ በኋላ፤ ጸድቁ አባታችን፣ የትዕግሥት መምህራችን ኢዮብ የብፅዕና ሥራ ሠራ። በምድር ላይ ተደፍቶ፣ ግን ባሩን መሪት አስነክቶ ለፈጣሪው በትዕግሥት ሰገደ። በሃይማኖቱ፣ በምግባሩ ጸንቶ ሰይጣንን አሳፈረው። በትዕግሥቱ ለበለበው፤ አቃጠለው፤ ከሰገደ በኋላም እንዲህ አለ። "ራቄ ቴን ከእናቴ ማኅፀን ወዋቻለሁ፣ ራቄቴንም ወደዚያ እመለሳለሁ፤ እግዚአብሔር ሰጠ፣ እግዚአብሔርም ነሣ የእግዚአብሔር ስም የተባረክ ይሁን።" (ኢዮብ. ፩:፩-፩፻)

በዚህ ምግባሩ፣ በዚህም ሃይማኖቱ፤ ኢዮብ በእውነት ታጋሽ።

እግዚአብሔርን የሚረዱት ፍጹም? የበቃና ቅን ጸድቅ ሰው መኾኑን አረጋገጠ። ለመጀመሪያ ጊዜ ከሰይጣን የተረባረቡትን የፈተና ወጥመድ ሰባ ብር በጣጥሶ ጣለው። ድል ለኢየሱስ፣ ጎናረት ለሰይጣን ሆነ። ይኸ ጥንተ ጠላት ተንኮለኛ እባብ ሰይጣን በዚህ ድል ቢነሣም፤ ዳግመኛ ሌላ ተንኮል፣ ሌላ የአሽክላ ገመድ መተብተብ ጀመረ። ጀምሮም አልቀረ አንደገና ጸድቁን ለመረታተን ረታድ ለማግኘት፤ መላእክት የአምላክ ልጆች ስለሰዎች ድጎነት በአማላጅነት ተግባር በእግዚአብሔር ፊት ቆመው ሳለ፤ ይኸ ተንኮለኛ ቀበሮ ብት አለ። እንደተለመደው እግዚአብሔርም "ከወደት መጣህ" ሲል ጠየቀው። ሰይጣንም "በምድር ላይ ዘርሁ በእርሱ ስም ተመላለሁ።" ብሎ መለሰ፤ እግዚአብሔርም ሰይጣንን "በውኑ ባሪያዬ ኢየሱስን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፣ እግዚአብሔርንም የሚረዱ፣ ከክፋትም የራቀ ሰው የለም። በከንቱም አጠፋው ዘንድ አንተ በእርሱ ላይ ምንም ብታንቀሳቅሳኝ እስከአሁን ፍጹምነቱን ይዟል።" ሲል የኢየሱስን ጸድቅነት፣ የሰይጣንን ሐሰት ገለጸ። ሰይጣን ግን ሌላ ተንኮል ይዞ ስለነበር፤ ላለመሸነፍ፣ ላለመረታት በጥንተ ክፋቱ ጸንቶ እንዲህ አለ። "ቁርበት ስለ ቁርበት ነው፤ ሰው ያለውን ሁሉ ስለ ሕይወቱ ይሰጣል። ነገር ግን እጅህን ዘርግተህ አጥንቱን ሥጋውን ዳብስ፤ በእውነት በፊትህ ይሰድብሃል። "ቀጥሎ እውነተኛው አምላክ እግዚአብሔር የሰይጣንን ውሸት፣ የኢየሱስን እውነተኛነትና ፍጹምነት ለማጠየቅ "ሕወቱን ተወው እንጂ እነሆ እርሱ በእጅህ ነው" አለው። የሰዎች ባላንጣ ተንኮለኛው ሰይጣንም፤ ወጥመዱን ይዞ ኢየሱስን ለመረታተን ገሰገሰ። ጸድቁ ኢየሱስ የሚመጣበትን ፈተና አላወቀም፤ በድንገት ረታኙ ጦሩን ወረወረበት፣ ከእግሩ ጫማ ጀምሮ እስከ እናቱ ድረስ በክፋቱ ቁስል መታወ። ኢየሱስም ሥጋውን ይፍት በት ዘንድ ገል ወሰደ፣ በአመድም ላይ ተቀመጠ። ሚስቱም እስከአሁን ፍጹምነትህን ይዘሃል? እግዚአብሔርን ስደብና ሙት አለችው። ሰይጣን ቀድሞ ሔዋንን ከአታለለ በኋላ፤ አዳምን በሚስቱ አማካይነት ድል እንዳደረገ ስለሚያውቅ ኢየሱስን በቀጥታ ግላት ቢያትተው፤

በሚስቱ ተጠቅሞ ረቂቅ የፈተና ጦር ሰነዘረ። የሚገርመው ግን በዚህ ሁሉ ፈተና ጸድቁ አልተበገረም። ታጋሹ ኢየሱስ የትዕግሥትን ጥርር ለበሰ፣ የሃይማኖት ጋሻውን አነሣ፣ አካሉ ሚስቱ እንዳትጎዳበት በማሰብ እንዲህ ሲል መከራት። "አንቺዬ! ከሰነፎች ሴቶች እንደ አንዲቱ ተናገርኸ። ከእግዚአብሔር እጅ መልካሙን ተቀበልን፣ ከፋ ነገርንስ አንቀበል ምን?" አላት እንጂ ኢየሱስ በሐሳቡም በንግግሩም አልበደለም። ሰዎች ነገ እግዚአብሔር መኾኑን ማወቅ ብቻ ሳይሆን፤ በፍጹም የሚያምንበት እንደሆነ አስመሰከረ። በበጎ ምግባር፣ በፍጹም ትዕግሥቱ የእግዚአብሔር ክብር፣ ምስጋና የተገለጸበት፤ የበቃ፣ የነቃ መኾኑ ታወቀ፤ ተረዳ። ሰይጣን ከተፈቀደለት በደዌ ሥጋ ሰውን የሚቆግምጥ፣ የሚያተላና የሚያክረፍ እንደሆነ በኢየሱስ ላይ በፈጸመው ደባ ታውቋል። የኢየሱስ ሰውነት በሰይጣን የፈተና ላላት እንደ ወርቅ ነጠረ። የተወለወለ ዋጋው ከከበሩ አፅናቁ ሁሉ ብልጫ ያለው መኾኑ ተገለጸ። ስለዚህ ነበር ሐዋርያው ያዕቆብ በመልእክቱ "እነሆ በትዕግሥት የጸኑትን ብፁዓን እንላቸዋለን፤ ኢየሱስ እንደታገሠ ስምታችኋል፤ ጌታም እንደፈጸመለት አይታችኋል፤ ጌታ እጅግ የሚምር የሚራራም ነውና።" (ያዕ. ፩:፲፩) በማለት፤ የኢየሱስን ትዕግሥትና ብፁዕና ለክርቲቲያኖች ሁሉ አብነት አድርጎ የገለጸው። ስንታቸኝን ይሆን እኛ በማናውቀው ነጻና በሰይጣን ስንፈተን፤ እግዚአብሔርን በማመስገን፣ ለሰው በመንበር ከከ ክብር የምንሰጠው? ከብፁዕ ኢየሱስ ልንማር ይገባናል። ጸድቁን ሰው አብነት በማድረግ ለእግዚአብሔር ክብር መስጠት ይኖርብናል። ሀብት፣ ልጆች፣ ጤንነት ሊጎለን ይችላል። አግኝቶ ማጣት፣ ክብር መዋረድ፣ ተወዳ መጠላት ቢገጥመን፤ የፈታኙ ሲላይ እንዳንሆን መለስ ብለን ኢየሱስን መመልከት አለብን። በጣም የሚቀርቡን ዘመዶቻችንና የልብ ጓደኞቻችንም በሰይጣን ተታለው ባላወቁት ምሥጢር ቢፈትኑን፤ እንደ ኢየሱስ በትዕግሥት ሁኔታ ልንመክራቸው ልናስተምራቸው ይገባናል። የኢየሱስን ታሪክ ስንመለከት ያደረገው ገድል ይኸን የመሰለ ነውና እንከተለው። (ኢየሱስ. ፪:፩-፲፫) ኢየሱስ በጸኑ ደዌ ሥጋ ተይዞ ለ፯ ቀንና ሌሊት ራሱን ሳያው

ት ተሠቃይ፤ ጓደኞቹ መጥተው አለቀሱ ሉለት፤ ዳሩ ግን ከሕመሙ የሚጋራው ወይም ሥቃዩን የሚያታልልለት አልተገኘም። ኢየሱስ በጸኑ ሥቃይ ለበርካታ ዘመናት መከራን ተቀበለ። ከ፱ ዓመት በኋላ በእግዚአብሔር ቸርነት፣ በተርዳኖስ ረሳሽ ወንዝ፣ በጸበል ተጠምቆ ተፈወሰ። ሀብቱ፣ ጤንነቱ፣ ልጆቹ እጥፍ ሆነው ተሰጡት። ዕድሜ ጠግቦ፣ የልጅ ልጅ አይቶ፣ በፍጹም ዘመኑ በደስታ ከዓለም ተለይቶ የሞት እንቅልፍ ሸለብ አለ። ይኸውም እንቅልፍ እስከ ትንሣኤ ዘጉባኤ የሚቆይ ነው። ነፍሱ ግን በዐጾደ ገነት በተደላ በደስታ ከትዳላን ሁሉ ጋር እያመሰገንኛ፤ እስከ ቁርጥ ፍርድ ቀን ድረስ አለች፣ ትኖራለች። (ኢየሱስ፤ ፱:፩-፲፯) ስንክ መስክ ፊቅን)

ርኩስ መንፈስ በጸድቁ ላይ ያመጣውን ተንኮልና ደባ ተመልክተናል። ኢየሱስም በትዕግሥቱ የሰይጣንን ተንኮል እንዳከሸፈበት አይተናል። ሰይጣን እስከዚህ ድረስ ጤኖ፣ ሀብት፣ ሕይወት በማሳጣት የሚረታተን ከኾነ፤ ከሸንገላው ለመዳን የኢየሱስን መንገድ ከመከተል ሌላ አማራጭ መፍትሔ እንደሌለን አውቀን፤ የመጣውን ፈተና ሁሉ በትዕግሥት መቀበል ይኖርብናል።

ለዚህም የትዕግሥት ባለቤት መድኃኒዓለም ክርስቶስ በድንግል እናቱ አማላጅነት ይርዳን አሜን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር ይቀጥላል

ተዋሕዶ
 ሰይከመን ግረረደ ጥላ ክለሳዩ
 ተዋሕዶ ለጌ ጋሳ መከታይ።
 አባርቲን በጸኑት በሰግደት በጸም
 ጋላ ሆኖ አግጦ ልቶ አንገልጽኩ።
 ተዋሕዶ መጠጊያ ተዋሕዶ ቤቱ
 የዘወትር ተሰራ መጠኪያ ሐይወቱ
 የሚተሰሰቱ፣ እውነተኛ እናቱ
 ከደግሞ ግርግር ልቶ
 ምሥራቅ ስዋ ጽጌ
 ባንቲ ደግሞ ግረረደ ቤተ ክ

ዓምዶ ሃይማኖት

መንግሥት ቁዱስና ደጋጋሚ

ጋኔን የማውጣት ሀብት

ሲራክ ገብረክርስቶስ

ባለፈው ጽሑፍ በጋኔን ማውጣትና በመረወስ ሀብት መካከል ስላለው ልዩነትና አንድነት በንጽጽር አመልክተን ነበር። ቀጥሎም ስለ ጋኔን ሰዎች በተለያዩ ልሳናት ትርጉማቸውና ከመጽሐፍ ቅዱስ ስላለው ምስክር መጥቀሳችን ይታወቃል። አሁንም ደግሞ በዚህ ክታብርኩሳን መናፍስት በሰዎች ላይ ሲያድሩ ምን ዓይነት ጉዳት እንደ ሚያደርሱ በዝርዝር እናስረዳለን። በማስከተልም በርኩሳን መናፍስት የተለከቱ ወይም የተጎዱ ሰዎች ሥቃያቸው ምን እንደሚመስል ከብሉይና ከሐዲስ ማስረጃ በመጥቀስ ይተነተናል። ከዚህ በኋላም ጋኔን የማውጣት ጸጋ ወይም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሀብት ያላቸው ሰዎች አጋንንትን እንዴት ያወጧቸው እንደነበር ይተረካል። ለሁሉም "ያለ እኔ ረድኤት ምንም ምን መሥራት አይቻላቸውም" ያለ አምላክ ምሥጢሩን ይገለጻልና መጻፍ ማንበብና ማስተዋል እንችላለን ዘንድ ጸጋውን ያላደርግን አሜን።

ሀ) ርኩሳን መናፍስት በሰዎች ላይ ሲያድሩ ስለሚያስከትሉት ጉዳት :-

የብጎ ነገር ተቃዋሚ ሰይጣን ወይም ርኩስ መንፈስ ከጥንት ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ሰዎችን ከማሳሳትና ከመተናኮል የተቆጠቡበት ጊዜ አልነበረም፤ የለም ወደፊትም አይኖርም። በጥንተ ተፈጥሮ ሰውን በማሳሳት ከእግዚአብሔር ያጣላ በነፍሱና በሥጋው ጉዳት ያደረሰበት ሰይጣን ነው። ሐሰቱን እውነት አስመስሎ ጨለማውን ብርሃን፣ መራራውን ጣፋጭ፣ ከሀደቱን ሃይማኖት እያለ ሲያታለልና በማታለል ላይ ያለ ባላጋራና አሳቸ ቢኖር ሰይጣን ነው።

በተለያዩ ሰዎች የሚታወቀው ርኩስ መንፈስ ወይም ሰይጣን

ሰዎችን በመቆራኘት እየለከፈ በሥጋዊ ኑሮአቸው፣ በጤንነታቸውና በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ያደረሰው ጉዳት ከአዳም ጀምሮ እስከ ሳሬ ድረስ ሥፍር ቁጥር የለውም። ነገር ግን በአጠቃላይ ርኩስ መንፈስ በሰው ላይ ሲያድር ስለሚያስከትለው ጉዳት መገለጽ ብቻ ይበቃል። ሰይጣን ተንኮሉን ሰው ለሰው አሳቢ በመምሰል ወይ እራሱ በምትሐት ተገልጾ ወይም ከሥነ ፍጥረት በአንድ ላይ አድሮ ከእግዚአብሔር ፍትህና አምላካት ለመለየት ይመክራል። ምክሩን ከተቀበሉት ኃጢአትን በሥራ ለማስረጃም ያተጋል፣ ያስቸኩላል፣ እንትልፍ ያሳጣል። ምክሩን በሥራ ላይ ከተረጎሙ ወይም ከፈጸሙለት በኋላ ግን ሰውነትን በመቆራኘት በነፍስ በሥጋ ያስቃያል። በኃጢአይ ላይ ኃጢአትን፣ በመከራ ላይ መከራን ይደርባል። ደዌ ሥጋ በማምጣትም በሰዎች ላይ የተለያዩ ሥቃዮችን ያደርሳል። በአካል፣ በአእምሮና በነፍስ ላይ የሚያመጣቸው በሽታዎችና አደጋዎች እጅግ ብዙዎች ናቸው።

ለምሳሌ ጥቂቶቹን ብንጠቅስ እጅና እግርን ሽሮ ያደርጋል። በዚህም ልክፍቱ ሰዎች እንዳይሠሩ፣ እንዳይንቀሳቀሱ በማድረግ የሰው ሽኩቻ ተጠቀሶ ያደርጋቸዋል። ዓይንን በመክለል ያሳውራል። ዓይነ ልቡናንም ይሸፍናል ያደነቁራል አእምሮ ያቃውሳል ብለውትን አሳድሮ አንጎል እንዲሆኑ እንዲያብዱ ያደርጋል። ከዛፍ ላይ ተወርውረው፣ ከፎት ወድቀው፣ ወይም ከገደል ተገፍትረው ከባሕር ጠልቀው ሰጥመው ሕይወታቸው እንዲያልፍ ያደርጋል። በገዛ እጃቸው ታንቀው ተንጠልጥለው እንዲሞቱ፤ ኮረንቲ እንዲጨብጡ፤ ከላሳት ላይ እንዲወድቁ፤ በየመቃብሩ በየበረሀው እንዲንከራተቱ በማድረግ ያስቃያ

ቸዋል። ሕይወታቸውን በመከራና በአስቃቂ ሞት ያሳልፋል። ርኩስ መንፈስ ሁለጊዜ ሰውን እያሳሳተ ወደ እግዚአብሔር እየከሰሰ ይተናኮላል። ሰውነትን ይቆጣጠራል፣ ያቆሳሳል፣ እንዲሸት እንዲተላ ያደርጋል። በአገኘበት ቦታ እየጣለ አረፋ ያስደፍቃል፣ ያሸናል፣ አንደበትን ድዳ ጆሮን ደንቆ ያደርጋል። ልብን ያደክማል፤ ሰውነትን እንደ እሳት እንደ በርበሬ በማቃጠል ሌሊትና ቀን እንትልፍ ያሳጣል። ራሱን በመሰወር የሕክምናና የወጊሻ ጥበብ እንዳይደርስበት በማድረግ የበሽታውን ዓይነት ወይም ምልክት በመቀያየር ግራ ያጋባል።

የሰውን አእምሮ በመጠምዘዝ ኃጢአትን እንዲያዘውትር፤ እንዲሰከር፣ እንዲያመነዝር፣ እንዲሰርቅ፣ እንዲቀማ፣ እንዲሞቅ፣ እንዲያታልል፣ ስቶ እንዲያስት፣ ተጠራጥሮ እንዲያጠራጥር፣ ከዶ እንዲያስከድ ወዘተ... ሌላም ሌላም ያደርጋል። ርኩስ መንፈስ በሰው ልጆች ላይ የሚያስከትለው ጉዳት ይኸንና ይኸንን ሲመሰል በአጠቃላይ ደዌ ሥጋ ደዌ ነፍስ በመኾን የሚያስቃይ የነፍስ የሥጋ ባላንጣ ባላጋራ መኾኑን በመገንዘብ ከተንኮሉ ለመጠበቅ በሃይማኖትና በምግባር ጸንቶ በእግዚአብሔር ኃይል መዋጋት ይገባል። ርኩሳን መናፍስት በሰዎች ላይ ሲያድሩ በነፍሱና በሥጋ ስለሚያስከትሉት ጉዳት በአጠቃላይ መልኩ ሲታይ ከዚህ በላይ እንደተገለጸው ነው። ከዚህ ቀጥሎ ከብሉይና ከሐዲስ በመጥቀስ በአጋንንት የተለከቱ ሰዎች ምን ምን ዓይነት ሥቃይ እንደደረሰባቸው ይተረካል።

ለ. በጥንተ ተፈጥሮ

ርኩስ መንፈስ በሰው ላይ

ስላደረሰው ጉዳት :- ሰይጣን የመጀመሪያዎቹን ሰዎች በተንኮሉ አሳሳቶ ከመከራ ላይ እንደጣላቸው

ከመተንተኛን በፊት በትድግያ ስለ ሰይጣን ተፈጥሮና ተግባር በአጭሩ ማወቅ ይኖርብናል። ሰይጣን (ዲያብሎስ) ሐሰተኛና የሐሰት አባት ነው። ትዕቢተኛም ነው። ፈጣሪ ነጻ ብሎ በትዕቢቱና በሐሰቱ የተዋረደ መልአካዊ ተፈጥሮ ያለው ነው። ከመጀመሪያ ጀምሮ ነፍስ ገዳይ እንደ ጌን በሥራው ታውቋል። በቃዩል አድሮ አቤልን ያስገደለ የሰውን ዘር በሙሉ እያጣላ የሚያፋጅ ላይና በቀልን በለቡና አሳድሮ ጥላቻን የሚያስፋፋ ክፉ መንፈስ ነው። ክት ዱሳን መላእክት ጋር በሰማይ ገጥሞ ከነሠራዊቱ ድል የተመታ የወደቀ የተዋረደ የአጋንንት ሁሉ አለቃ ግለሰብን ሁሉ ያሳተ የመጀመሪያው ከይሲ (እባብ ዘንድ) ተብሎ በግብሩ በከፋቱ የሚጠራ ነው። (ዮሐ. ፩፡፵፬፤ ፩ዮሐ. ፫፡፲፪፤ ፲፮፡፲፪፤ ፲፮፡፲፪፤ ፲፮፡፲፪፤ ፲፮፡፲፪፤) ሰይጣን መልአካዊ ተፈጥሮ ያለው ክፉ መንፈስና አሳቸ ባላጋራ መገኘትን የተጠቀሱት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅ ሶቹ ከሞላ ጎደል ከረጅሙ በአጭሩ ስለሚያስረዱን ሌላ ተወላግ ማብራሪያ ማከል አስፈላጊ አይሆንም። ምክንያቱም ይኸው ራሱ በአጭሩ የተጠቀሰው ግንዛቤ ስለሚሰጠን ነው። ከዚህ ቀደም በጥንተ ተፈጥሮ በአዳም አባታችንና በእና ታችን በሌላው ላይ ሰይጣን ስላደረሰው ጉዳት እንመለከታለን።

የአንድነት የምስክርናት ባለቤት ልዑል እግዚአብሔር "ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌያችን እንፍጠር" ብሎ በነፍስና በሥጋ የከበረ በማድረግ በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ከፀሐይ በታች ግዛ ጎዳ ብሎ እንደሾመው ቅዱስ መጽሐፍ በሥነ ፍጥረት አንቀጽ ከዚህ ጋር በማያያዝም ሰውን በታች ወንድና ሴት አድርጎ በጋብቻ ሕግ አንድላኦንድ ባለው አዋጅ አንድ አካል አንድ አምላላ እንዲሆኑ ፈትዶታል፤ ደንግጋል። ሥጋቸውን ከምድር ግለትም ከፀቱ ባሕርያት ሥጋ ነፍሳቸውን እም ገብ አልቦ (ካለመኖር ወደ መኖር) አምጥቶ ለባዊነት ነባቢነትና ሕያውነት ባሕርይ ያላት አድርጎ ከሦት ጠባያት ፈጥሮታል። እንደ ሰማያዊያን መላእክት በጸጋ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ በንፍሐት (እፍ በግለት) የልጅነት ጸጋን (ሀብተ ወልድናን) ስላሳደረገባቸው የእግዚአብሔር ልጆች ለመገን በተተዋል። (ዘፍ. ፪፡፩-፯) አዳም በተፈጠረ በ፵ ቀኑ ሔዋን

በተፈጠረች በ፵ ቀኑ ልጅነት ተሰጥቷቸው በኢደን ነገት እንዲኖሩ መላእክት አሳረጉባቸው። በእግዚአብሔር ፈቃድና ትዕዛዝ ኑሮአቸው በትፍሥሐት ገንት በተድላ በደስታ ሆነ። (ዘፍ. ፪፡፩-፲፯፤ ኩፋ. ፪፡፱)

የፈጣሪና የፍጡር መታወቂያ ድንበይና ሕግ፣ ሥርዓት ስላስፈለገ እግዚአብሔር የቃል ትዕዛዝ ለፈጠረው ሰው ሠራ፣ ደነገገ። የተፈቀደለትን እንዲበላ ያልተፈቀደ ለትን ከመመኘትም ቀጥሮ ከመብላትም ከሌብነትና ከአመፀኝነት እንዲጠበቅ ለዚህ ምልክት የምትሆን ዕፅ በለስ የተባለች ክፉና ደግ የምታስታውት ዛፍ አበቀለ። ሰው ዕፅ በለስን ባይበላ ደግነቱ ታዛዥነቱ ደፍሮ ቀጥሮ ቢበላ ግን ክፉቱ ሌብነቱና አመፀ- የሚታወቅበት ዛፍ ሆኖ የጸም የትሕርምት የእግዚአብሔር ሕግ አምሳል ሆኖ ተፈጠረች። ትዕዛዙን ተላልፎ ቢበላት የምት ሞት ይደርስበታል። በነፍስና በሥጋው ይቀጣል። ፍጹም ተዋርዶ ያገኘዋል። ይኸን ያወቀ ፈጣሪ ሰው በነጻነቱ እንዳይባልግ በፈጣሪው ሕግ ተወስኖ እንዲኖር "ከገንት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ ከእርሱ በበላህ ተን ሞትን ትሞታለህ" በማለት ጥብቅ ትዕዛዝ አዘዘው። (ዘፍ. ፪፡፲፯-፲፯፤ ኩፋ. ፪፡፲፮)

አዳምና ሔዋን የፈጣሪያቸውን ትዕዛዝ ጠብቀው ለሰባት ዓመት በኢደም ገንት በተድላ በደስታ ኖሩ። (ኩፋ. ፪፡፲፬) ከዚህ በኋላ የሰው ባላንጣ፣ ተጸራሪ ዲያብሎስ በእባብ ተሰውሮ ለማሳሳት ወደ ገንት ገባ። የእባብን እንደበት አንደበቱ አድርጎ ሔዋንን አታለላት። ለራሱ ፈልጎ አልሆነለት ያለውን አምላክነት በትጠል ታገኛላችሁ ብሎ አሳሳታት። ሔዋን በከይሲ (ዲያብሎስ) ምክር ተጠልፋ ወደቀች። አወዳደቃም ብቻዋን ሳይሆን የኑሮ ጓደኛዋን አዳምንም ጨምሮ ጣለችው። (ዘፍ. ፫፡፩-፩) ከዚህ በፊት ዕርቃንነት አይሰማቸው የነበሩ ባልና ሚስት፣ ጸጋቸው ስለተገፈፈ፤ ባይነት ተሰማቸው። በሰይጣን ምክር ተሰናክለው ከከብራቸው ወደቁ፤ ራቁታቸውን ቀሩ። ዛሬም ቢሆን ሰው በኃጢአቱና በከህደቱ ጸጋው ተገፎ ራቁቱን እንደሚቀር ተጽፎታል። "እነሆ እንደ ሌባ ሆኖ እመጣለሁ ራቁቱን እንዳይሂድ እፍረቱንም እንዳያዩ ነትቶ ልብሱን የሚጠብቅ ብፅዕ

ነው።" የተባለው ስለዚህ ነው። (ራዕይ.፲፮፡፲፭ በሰይጣን ተንኮል በከፋ ምክሩ አደጋ ላይ የወደቁት አዳምና ሔዋን በነፍስ በሥጋ የደረሰባቸው ችግርና መከራ የነፍስና የሥጋ በሽታ በራሳቸው ላይ ብቻ ተወስኖ አልቀረም። በእነርሱ ምክንያት የሰው ዘር ሁሉ ተቀጣበት። ለድኅነት ግለሰብ ምክንያት አድርጎ ከመርገመ ሥጋ ከመርገመ ነፍስ ከጠበቃት ከእመቤታችን ከድንግል ማርያም በስተቀር ሰው ሆኖ ጸጋ ያልገደለው መርገም ያልወደቀበት፣ በሰይጣን ቀንበር ያልተያዘ አለ ለማለት አይቻልም። በሰይጣን አሳቸነት ሰው ነጻነቱን አጣ፤ በነፍስ በሥጋ ከጸጋ ተራቆተ። ገዢ የነበረው ሰው የሰይጣንና የኃጢአት ባርያ ሆነ። ተረገገ፤ ጣር ጋር ወደአለባት ምድረ ፋይድ እንዲወርድ ከገንት ተባረረ። ነፍረት ፍርሃት ድንጋጤ ጭንቀት ወደቀበት። እጅህና አሜካላ በቀለበት። ፍትወታት እኩያት ኃጣው እ ሰፈሩበት። በሥጋው ልዩ ልዩ ሕመም በነፍሱ ኃጢአት ሰለጠነበት። ከዚህ ሁሉ መከራ ላይ የወደቀው የጠላቱን የሰይጣንን ምክር በመስማቱ የፈጣሪውን ቃል ባለማክበሩ ነው። ዛሬም ቢሆን የሰው ልጅ በነጻነቱ ካለወቀበት በንስሐ ወደ ፈጣሪው ተመልሶ የሕይወት ምግብና መጠጥ የሆነ የአማኑኤልን ሥጋውን ደሙን ካል ተቀበለ በጥምቀት ክርስትና ከአጋንንት ቁራኝነትና አገዛዝ ነጻካል ወጣ፣ አጋንንት እንደ ጥንግ እንደ ፍር ወይም እንደ ኪስ የሚጣወቱበት ከንቱ ፍጡር መገኘትን መጠራጠር አይገባውም። (ዘፍ. ፫፡፲-፩፤ ሮሜ. ፭፡፲፯፤ ኢላ. ፩፡፱፤ ዕብ. ፪፡፲፯፤ ዘፍ. ፪፡፲፯፤ ሉቃ. ፩፡፩፤ ፩.፩፤፫)

ከዚህ በላይ በተገለጸው መሠረት ሰይጣን ገና ከመጀመሪያው አንስቶ ሰውን ከመከራ ላይ በመጣል ጉዳት ማድረሱን ተመልክተናል። ለክርስቲስ ክብር ምስጋና ደግጧውና ከሰማያት ወርዶ፣ ከድንግል ማርያም ተወልዶ፣ ሰይጣን በተንኮሎ በእባብ ተሰውሮ ቢጎዳን እርሱ ግን በሥጋ ማርያም በባሕርይ ተዋሕዶ ክብሩን ሰው አድናቷል። ይኸን የማዳን ሥራውን አምንተናው አውሳብተሱ የተባሉ የቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት በመቅደሙ ወንጌል ሲመሰክሩ "ወበከመ ኮነ እንከ ሰይጣን በጉሕሉት ተኃብዳ ውስተ ሥጋ ከይሲ ከማሁ ኮነ ድኅነትን እማዕሠር

በተሠውሮተ ቃለ እግዚአብሔር በዘመድነ" ብለዋል። ትርጉሙም "ሰይጣን በተንኮላ በሥጋ ከይሲ (በእባብ ሥጋ) እንደተሠወረ እኛም ከፍጻሜ መጻፍትን ቃለ እግዚአብሔር በባሕርያችን በመሠወሩ ሆነ" ማለት ነው። የሲቃውንቱም አንጋገር ትዳሱ ጳውሎስ በዕብራውያን ክታቡ "ወከመ ቢጸሙ ኮነ ሎሙ ከመ በሞቱ ይስወሮ ለመልእክ ሞት ዘውላ ቱ ሰይጣን ወያዕርሮሙ ለኩሎሙ እላ በፍርጋተ ሞት ተኮነኑ በኩሎ መዋዕላ ሕይወተሙ ወተቀንዩ ለግብርናት" (ዕብ. ፪:፲፬-፲፮) ያለውን የሚመሰል የሚተረጎም ነው።

የአንድምታ ፍቺም "እንደላቸው ችነላቸው በሞቱ መልእክ ሞትን ያጠፋው ዘንድ ይኸውም ሰይጣን ነው ባለ ዘመና ቸው ሹሉ ለግብርናተ ዲያብሎስ ተገዝተው የነበሩትን ዕረፍተ ነፍስ ሰጥቶ ያሳርፋቸው ዘንድ" ይላል። ሁሉም በምሥጢር አንድ ናቸው። የእግዚአብሔር ቃለ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በተዋሕዶ የተገለጸበት ምክንያት ሰይጣን ሰውን ለማዋቃት እባብን ሁኖ በእባብ ተሰውሮ ነድፎ የገደለውን የሰውን ባሕርይ አካል ለማጻን ነው። በዚህም መለኮታዊ ጥበብ በትሕትና ሰውን ሁኖ በመገለጹ ድኅነተ ግሉም ተደርጓል። ሰይጣንን ድል ካደረገልን በኋላ ጸጋውን በማደላ በሰይጣናት ላይ ሥልጣን እንዲኖረን አድርጓል። በክርስቶስ በማመን ጸንተው በጸምና በጸሎት የሚተጉ ክርስቲያኖች ሰይጣንን ከነሠራዊቱ በክርስቶስ መስቀል በማግኘቱ ሰውን በመጥራት ድል ያደርጉታል።

የክርስቲያን ልጆች በዚህ ግሉም በሕይወተ ሥጋ ቆይታቸው መንፈሳዊ ትዋት መታጠቅ ይኖርባቸዋል። ይኸውም ትዋት ትዳሱ ጳውሎስ ለኢፊሶን ክርስቲያኖች ያሳያቸው የእግዚአብሔር የጦር ዕቃ ነው። ትዳሳን ሁሉ በዚህ የጦር ዕቃ ተሸልመው በገድል በትሩፋት ጸንተው በመዋጋታቸው መንፈሳዊ ጠላተኛቸውን የጨለማውን ሠራዊት ድል እያደረጉ የጽድቅ አክሊል እየተቀዳጁ ወደ ፈጣሪያቸው ሄደዋል። እኛም ችላ ሳንል ትዋቃችንን ማሳመር ይኖርብናል። ለመኾኑ ሐዋርያው ታጠቁ ያለን መንፈሳዊ የጦር መሣሪያ ምን ምን ይሆን? አውቀን ለመታጠቅ የተዘጋጀን እንሁን።

ሐዋርያው " እንከሰ ጽንዑ በእግዚአብሔር ወበጽንዑ ኃይሉ ወልበሱ ወልታ እግዚአብሔር በዘትከሉ ተቃውምቶ ለመናግንተ ሰይጣን" (ኤፌ. ፮: ፲-፲፮) ይላል። በእግርኛው ትርጉም በመጽሐፍ ትዳሱ "በቀረውስ በጌታና በኃይሉ ችሎት የበረታችሁ ሁኑ። የዲያብሎስን ሽንገላ ትቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን እቃ ጦር ሁሉ ልበሱ" ተብሎ ተወስዷል (ተተርጉሟል)

ሰይጣን ከሞት ጀመሮ ሰውን በመቃወም በክፋቱ ጸንቶ እንደሚገባ ታውቋል። ምንም እንኳን ሰይጣን በተፈጥሮ መልእካዊ ኃይል ያለው ቢሆንና እኛ ሰዎች ደግሞ በሥጋና በደም ያለን ደካሞች ብንሆንም? ሰይጣንን ለመቃወም ክርስቶስ በሰጠን መንፈሳዊ መሣሪያ በመጠቀም ድል ለናደርገው እንደምንችል በእግዚአብሔር ላይ እምነታችን የጸና ሊሆን ይገባዋል።

ሐዋርያው ለኢፊሶን ክርስቲያኖች የላከላቸው መልዕክት ለእኛም መኾኑን አውቀን ለንጠቀም በት ይገባናል። የሐዋርያው ምክር የሚያስገንዝበን በእግዚአብሔር በማመን መጽናት እንዳለብንና በከሃ ሊነቱ አጋኾነት ጸንተን ጠላታችንን መዋጋት እንዳለብን ነው። "ሰይጣን በተንኮሉ የሚያመጣቸውን ጦር ድል መንሣት በሚቻላችሁ ገንዘብ አላባሽ ጋሻ ያዙ" ማለቱ ድል የምታደርጉበትን ሃይማኖት ያዙ ሲለን ነው። ምክንያቱም ያለ ሃይማኖት ጋሻነት ከሰይጣን የሚሰነዘርብንን የማሳት ጦር መመከት ስለማንችል ነው። እንግዲህ ከትዋቆችን መማከል አንደ ጋሻ ያለ መሣሪያ ሃይማኖት ነው ማለት ነው። ይህ ሐዋርያ በሃይማኖት ጋሻነት መከላከል እንዲገባን መግለጹ ትግላችን ፍልሚያችን እንደ እኛ ሥጋዊ ደግሞ ከኾኑ ፍጡራን ጋር ሳይሆን በግሉም ሁሉ ተሰራጭተው በአራቱ መጻፍት ካሉ የጨለማውን ግሉም ከሚገዙ ከአጋንንት ጋር በመኾኑ ነው። ይኸንንም ሲያስገንዝብ "እስመ ቀታልከሙ ኢኮነ ምስለ ዘሥጋ ወደም ዘእንበለ ምስለ መኳንንተ ጽልመት ወአጋንንት እኩያን እለ መትሐተ ሰማይ። ወበእንተዝንስኡ ወልታ እግዚአብሔር ከመ ትክህሉ ተቃውምታ ስዕለት ዕኪት ወኩኑ ድልዋን በኩሉ ከመ ትጽንዑ" (ቁጥር ፲፪ ተመክለት)

ብሎ ይገልጻል። ትርጉሙም "ሰልፋችሁ ከሥጋዊ ከደግሞ አርበኞች ጋር አይደለምና በአራቱ መጻፍት ካሉ ግሉም ጽልመትን ከሚገዙ ከአጋንንት ጋር ነው እንደ" ስለዚህ ህምዋታ እግዚአብሔርን ያዙ። ማለት የእግዚአብሔርን ጋሻ ያዙ ሃይማኖትን ያዙ ዕለት እኪትን (ክፉ ቀንን) መቃወም ትቻላችሁ ዘንድ መቃወም እንዳይገኙ መኾን ቢገኙም እንዳይገኙ መኾን ነው። ዕለተ እኪት (ክፉ ቀን) የተባለችው ኃጢአት የሚሠሩ ባት ቀን ናት። ዳግመኛም ዕለተ ሞት፣ ዕለተ ምጽአት ናት ድል ትነሡ ዘንድ በሥራው ሹሉ የተዘጋጁት ሹኑ።" ማለት ነው። ቀጥሎም የትዋቁን ግደነት ከቁጥር ፲፬ እስከ ፲፮ በማክታተል ይገልጻል። "ወገባችሁን በጽድቅ ዝናር (ቀበቶ) ታጠቁ "ይላል። ንጽሕናን በልቡናችሁ ይዛችሁ ኑ ማለቱ ነው። " ወልበሱ ልብሰ ሐፂን ዘጽድቅ" ይላል። "የጽድቅን ጥሩር ልበሱ ማለት ትዕግሥትን ያዙ። "ተሰሊኑ ክሙ ኃይለ ወንጌል ዘበሰ ላም" ይላል። ኃይል የሚኾናችሁ ጫማን ተጫምታችሁ አለ። ምግባረ ወንጌልን ይዛችሁ ኑ ሲል ነው።

"ወምስለዝ ኩሉ ንሥኡ ንዋየ ሐታል ዘሃይማኖት በዘትከሉ እጥፍአተ ኩሉ እሕባሁ ለእኩይ ርሱን" ይላል። ይህም ይህ ነው ከዚህም ጋር የልዳ ጸብት ያዙ አለ አምና የሚጠመቁትን ጥምቀትን ያዙ። እንደ እሳት የሚነድ የሰይጣንን ፍላግ ማጥፋት በሚቻላችሁ ገንዘብ ጥምቀትን ያዙ አለ። በአርበኛ አምሳል ተናገረ። የወዲያኛው ማለትም ጠላት ቀስቲን እያተባ እያጋለ መርዝ እየቀባ ይመጣል። የወዲያኛው ም ማለት ተፋላጊው ጥበቡን እግዚአብሔር ገልጾለት ጀባውን ከውኃ ነክሮ ለጋሻው አልብሶ ይይዛል። ስለቱን ጋሻው ይፋታለታል፣ መርዙን ጀባው ይጠርግለታል። ግለቱን ውኃው ያቀዘቅዝ ለታል። እንደዚህም ኸሉ ከጥምቀት ባገኙት ኃይል ድል ይነሡታልና።

"ወንሥኡ ጊራ መድኃኒት ላዕለ ርእሰከሙ ወሰይፈ ዘመንፈስ ትዳሱ ንሥኡ በእደዊከሙ ዘውላቱ ቃለ እግዚአብሔር በኩሉ ጸሎት ወሰለለት እንዝ ትጌልዩ በኩሉ ጊዜ በመንፈስ ትግሁ ወተፀመዱ ለጸሎት ኩሉ ጊዜ በእንተ ኩሎሙ ትዳሳን። " ይላል (በራሳችሁም ቦርቦርቱ (ራብ ቁር) ድፋ አለ። ተሰፋ ትንሣኤን ያዙ

በእጃችሁም የመንፈስ ቅዱስን ሰይፍ ያዙ አለ። በቃላችሁ አቡነ ዘበሰማያት ድገመሩ ይኸውም ወንጌል ነው። በሥጋዊ አርበኛ አምላላ ተናገረ፤ እስራኤል ከግብጽ ሲወጡ ይህን አድርገው ወጥተዋልና፤ ጫማቸውን አድርገው፣ ኩፊታቸውን ደፍተው፣ ዝናራቸውን ታጥቀው በሉቃቸውን ይዘው ወጥተዋል" (ዘፀ. ፲፪: ፲፩) እንደም በመንፈሳዊያን አርበኞች አምላላ ተናገረ፤ እንደ ቦርቦርቴ ቆብ፣ እንደ ጦር እንካሴ (በትረ መስቀል) እንደ ጥሩር መቋረፊያ፣ እንደ ዝናር የለፉ መቃድ፤ እንደ ጫማ ነጠላ ጫማ፤ እንደ ጋሻ ተረንተር አድርገው ወጥተው ወርደው ረቂቃን ጠላቶቻቸው አጋንንትን ድል ይነሣሉና።

በምትጸልዩት ጸሎት በምትለምኑት ልመና ሹሉ አቡነ ዘበሰማያት ድገመሩ። በጊዜያቱ ሹሉ አለበኚቱ፣ በጄፀ ጊዜያት ስትጸልዩ በልቡና ተግታችሁ ለጸሎት ሹል ጊዜ ጽሑፍን ጥናችሁ ኑሩ። በጸሎት የተጠመዳችሁ ሁኑ። ስለ ቅዱሳን ሁሉ ጸልዩ (ስለ ክርስቲያኖች ጸልዩ በጥምቀት ከኃጢአት በሃይማኖት ከክህደት በወንጌል ከአራት ተለይተዋልና ምእመናንን ቅዱሳን አላቸው።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የክርስቲያኖችን መንፈሳዊ ትጥቅ ዘርዘር ካስረዳ በኋላ ጠላቶቻቸው ረቂቃን አጋንንትን እንዴት አድርገው ማሸነፍ እንዳለባቸው አመልክቷል።

እኛም ይኸን እግዚአብሔራዊ መንፈሳዊ ትጥቅ ለንሰብሰው ይግባናል። እንደ ጋሻ ተዋሕዶ ሃይማኖትና የክርስቲና ጥምቀት፣ እንደ ዝናር ንጽሕና፣ እንደ ራስ ቁር (ቦርቦርቴ) ተስፋ ትንሣኤ፣ እንደ ጥሩር ትዕግሥት፣ እንደ ጫማ ምግባረ ወንጌል (ፍቅር አንድነት) እንደ ሰይፍ አቡነ ዘበሰማያት፣ ቃለ እግዚአብሔር ወንጌል ትጥቃችን ሊጥኑ ይገባል።

በመንፈሳዊ ትጥቅ ተሳብሰን፣ ተዘጋጅተን፤ እግዚአብሔርን በማመን ጸንተን፣ በክርስቶስ ኃይል ሁሉን በሚያቸንፍ ከኃሊነቱ ተማምነን፣ ረቂቃን ጠላቶቻችንን ድል አድርገን፣ የድል ባለቤቶች ሆንን አበው ጸድቃን ሰማዕታት የጽድቅ አክሊል ተሳታፊዎች እንድንሆን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ በኃይለ መስቀሉ ይርዳ ን። እናቱ ድንግል ማርያምም በጸሎቷ የአጋንንትን ኃይል ታድ ከምልን። አሜን።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር።
ይቀጥላል።

ዓምደ ሃይማኖት መንፈስ ቅዱስና ጸጋው

ጋኔን የማውጣት ሀብት

ከጊራክ ገብረክርስቶስ

ርኩስ መንፈስ በጸድቁ ኢየሱስ ላይ ስለመጣው የፈተና ጾርና ታጋሹ ኢየሱስም ፈተናውን ሁሉ በጸጋ ተቀብሎ ስይጣንን በማሳራሩ፤ ለመላው ክርስቲያን የትዕግሥት አብነት እንደሆነ ባለፈው ጽሑፍ የተከተበውን አይተናል። ከዚያው በመቀጠል ርኩሳን መናፍስት በሰው ልጆች ላይ ስለሚያደርሱት ጉዳት ከመጽሐፍ ቅዱስ ከብሉይና ከሐዲስ ያንዳንዶቹን ገጠመኝ ከዚህ ላይ ለመግለጽ እንወዳለን። አንባብያን በተለመደው መንፈሳዊ አትኩሮት በጥምና እንድትከታተሉት ከማሳሰብ ጋራ ምሥጢሩን ለሁላችንም እንዲገልጽልን የትንግሥት ባለቤት ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ፈቃዱ ይሁንልን። በልጅ ስትላት ስታዘን የነበረች በትንግሥት ብርሃን የተጽናናች ወላዲተ አምላክ ጸመቤታችን ቅድስት ድንግላ ማርያምም የመንፈስ ቅዱስ ሀብት የማይተዋል ጥበብ እንዲሰጠን በጽሑፉ ትርጉም አሚን።

መ. መንፈስ ርኩስ በንጉሥ ሳኦል ላይ ስላደረሰው ጉዳት :-

ሳኦል የብንያማዊው የቲስ ልጅ ነው። የአባቱ አህዮች ቤጠቱ ለመፈለግ ሂዶ ያጣቸዋል። ከሳኦል ጋር ሊያፋልገው የሂደ ብላቴና የእግዚአብሔርን ሰው ባለ ራዕዩን ሳሙኤልን ብንጠይቀው አህዮቻችን ያሉበትን ሥፍራ ሊነግረ ይችላልና እንሂድ አለው። በዚህ ጊዜ ሳኦል እነሆ እንሂዳለን ነገር ግን ለእግዚአብሔር ሰው ምን እናመጣለታለን እንጀራ ከከረጢ ታችን አልቆብናልና እጅ መንሻም የለንምና ለእግዚአብሔር ሰው የምናመጣለት ምን አለን? አለው። ብላቴናውም ሲመልስለት እነሆ በእጅ የስታል ብር ሩብ አለኝ፤ (፪.፮ ግራም የሚመዘን ነው) እርሱንም መንገዳችንን እንዲነግረን ለእግዚአብሔር ሰው እሰጠዋለሁ

አለው። (ቀድሞ ባለ ራዕይ የሚባለው በዛሬው አነጋገር ነቢይ እንደሚባል እናስተውል) ሰዎች ከእግዚአብሔር ምሥጢራዊ የኾነ አንድ ጉዳይ፣ ለመጠየቅ ሲፈልጉ ወደ ባለራእይ ይሂዳሉ። በዚህ ትውፊት ነበር ባለ ራእዩን ለመጠየቅ ያሰቡት።

ሳኦልም ብላቴናውን "የተናገር ኸው መልካም ነው፤ ና እንሂድ" አለውና የእግዚአብሔር ሰው ወዳለበት ከተማ ሂዶ፣ ዳገቱን ለመውጣት ተያይዘውት ሳለ፣ ውኃ ለመቅዳት የሚወጡ ቆንጆችን (ልጃገረዶች) አዩ፤ ባለ ራእዩ የሚገኝበትን ቤት ጠየቋቸው። ቆንጆቹም በምን እኳ ጳን ሊያገኙት እንደሚችሉ በዝርዝር ነግረው መንገድ አሳይቸው። ሳኦልና ብላቴናውም እየተጓዙ ሳለ ሳሙኤል መጣ። ሳኦል ከመምጣቱ ከአንድ ቀን በፊት እግዚአብሔር ለሳሙኤል የገለጠለት ምሥጢር ነበር። "ነገ በዚህች ሰዓት ከብንያም አገር አንድ ሰው እሰድላለሁ ለቅሶአቸው ወደ እኔ የደረሰ ሕዝቤን ተመልክቻለሁና ለሕዝቤ ለእስራኤል አለቃ ይሆን ዘንድ ትቀባዋለሁ። ከፍልስጥሌማው ያን እጅ ሕዝቤን ያድናል" የሚል ትእዛዝ ደርሶት ነበር። እውነትም እንደተባለው ሆነ፤ ሳኦል በጉዞ ላይ ሳለ ገና ከሩት እግዚአብሔር ዳግመኛ ለሳሙኤል "ያ የነገርሁህ ሰው እነሆ፤ እርሱም በሕዝቤ ላይ ይሠለጥናል" አለው።

በዚህን ጊዜ ሳኦል በበሩ ወደ ሳሙኤል ቀርቦ ነበር። አላወቀውም ነበርና "የባለ ራእዩ ቤት ወዴት እንደሆነ እባክህ ንገረኝ" አለው፤ ሳሙኤልም መልሶ ሳኦልን "ባለ ራእዩ እኔ ነኝ፤ ዛሬም ከእኔ ጋር ትበላላችሁና በፊቱ ወዳለው ወደኮረብታው መስገኛ ውጡ፤ ነገም አሰናብትሃለሁ፣ በልብህም ያለውን ሁሉ እነግርሃለሁ፣ ከሦስት ቀንም በፊት የጠቶ አህዮችህ ተገኝተዋልና ልብህን አትጣልባቸው፤ የእስራኤል

ምኞት ለማንነው? ለአንተና ለአባትህ ቤት አይደለምን?" አለው።

ሳኦልም መለሰ እንዲሁም አለ "እኔ ከእስራኤል ነገዶች ከሚያንስ ወገን የሆንሁ ብንያማዊ አይደለሁምን? ወገኔስ ከብንያም ነገድ ወገኖች ሁሉ የሚያንስ አይደለምን? እንዲሁን ያለውን ነገር ለምን ነገርኸኝ?" አለው። ከዚህ የሐሳብ ልውውጥ በኋላ ሳኦልና ብላቴናውን ወስዶ ወደ አዳራሽ አገባቸው። በመርፈታቸውም ራስ አስቀመጣቸው። ወጥ ቤቱንም "ባንተ ዘንድ አኑረው ብዬ የሰጠ ሁህን ዕድል ፈንታ አምጣ" አለው፤ ወጥ ቤቱም ጭንጥና በእርሱ ላይ የነበረውን አምጥቶ በሳኦል ፊት አናረው።

ሳሙኤልም "ሕዝቡን ከጠራሁ ጀምሮ እስከ ተወሰነው ጊዜ ድረስ ላንተ ተጠብቋልና እንሆ የተቀመጠ ልህን በፊትህ አኑረህ ብላው" አለ። በዚያን ቀን ሳኦል ከሳሙኤል ጋር በላ። ከኮረብታውም መስገኛ ወደ ከተማይቱ ወረዳ፤ ሳሙኤልም ለሳኦል በሰገነቱ ላይ መኝታ አዘጋጅለት እርሱም ተኛ። ማለደም ተነሣ፣ በነጋም ጊዜ ሳሙኤል ሳኦልን ከሰገነቱ ጠርቶ "ተነሥና ላሰና ብትህ" አለው። ሳኦልም ተነሣ እርሱና ሳሙኤልም ሁለቱ ወደሚዳ ወጡ እርሱም በከተማይቱ ዳር ሲወርዱ ሳሙኤል ሳኦልን "ብላቴናውን ወደ ፊታችን እንዲያልፍ እዘዘው አንተ ግን የእግዚአብሔርን ቃል አሰማህ ዘንድ በዚህ ቁም" አለው። ብላቴናውም አለፈ። ሳሙኤልም የዘይቱን ብርሌ ወስዶ በራሱ ላይ አፈሰሰው። ሳሙኤልም፣ እንዲሁም አለው "በርስቱ ላይ አለቃ ትሆን ዘንድ እንዲአብሔር ቀብቶሃል። የእግዚአብሔርንም ሕዝብ ትገዛ ለሆነ በዙሪያውም ካሉ ጠላቶቻቸው እጅ ታድናቸዋለሁ። ዛሬ ከእኔ በተለየህ ጊዜ በብንያም ዳርቻ በኤልዳህ አገር

ባለው በራሱ መታብር አጠገብ ሁለት ሰዎች ታገኛለሁ፤ እነርሱም ልትሻቸው ሂደህ የነበርህላቸው አሁን የት ተገኝተዋል፤ እነሆም አባትህ ስለ አሁኑኝ ማሰብ ትቶ የልጁን ነገር እንዴት አደርጋለሁ እያለ ስለ እናንተ ይጨነቃል ይሉሃል።

ከዚያም ደግሞ ወደ ፊት ትሄዳለህ፤ ወደ ታቦር ወደ ትልቁ ዛፍ ትደርሳለህ፤ በዚያም ሦስት ሰዎች አንዱ ሦስት ፍየል ጠቦቶች፤ ሁለተኛው ሦስት ዳቦ፤ ሦስተኛውም የወይን ጠጅ አቁማዳ ይዘው ወደ እግዚአብሔር ወደ ቤቴል (ቤተእግዚአብሔር) ሲወጡ ያገኙሃል፤ ስላምታም ይሰጡሃል፤ ሁለትም ዳቦ ይሰጡሃል፤ ከእጃቸውም ትቀበላለህ።

ከዚያም በኋላ የፍልስጥ ኢጣውያን ጭፍራ ወዳለበት ወደ እግዚአብሔር ኮረብታ ትመጣለህ፤ ወደዚህም ወደ ከተማይቱ በደረሰህ ጊዜ በገናና ከበሮ፤ እምቢልታና መሰንቆ ይዘው ትንቢት እየተናገሩ፤ ከኮረብታው መሰንቆ የሚወርዱ የነቢያት ጉባዔ ያገኙሃል። የእግዚአብሔርም መንፈስ በኃይል ይወርድብሃል፤ ከእነርሱም ጋር ትንቢት ትናገራለህ፤ እንደሌላ ሰውም ሆነህ ትለው ጣለህ እነዚህም ምልክቶች በደረሱህ ጊዜ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነውና እጅህ የምታገኘውን ሁሉ አድርግ ብሎ፤ ዝርዝር መመሪያ ከዚህ ጋር አያይዞ ሰጠው። ምልክቶቹም አንድ በአንድ ተፈጸሙ። በእስራኤል ላይ ተቀብቶ ነገሠ። (ሳሙ. ቀዳ. ፱፡፩-፳፯፤ ፲፩-፲፫፤ ቁ. ፳፩-፳፯)

ሳኦል በነገሠ ከወር በኋላ አሞናዊው ናዖስ በኢያቢስ ገለጻድ ሰፈረ። የኢያቢስም ሰዎች ሁሉ "ቃልኪዳን አድርግልን እኛም እንገዛ ልሃለን" አሉት። ናዖስ ግን በትዕቢት ለቡን እንደ ሻኛ አሳብጦ በትምክህትና በእብሪት "ቀኝ ዓይኖቼሁን ሁሉ በማውጣት ቃልኪዳን አደርግላቸዋለሁ፤ በእስራኤልም ሁሉ ላይ ስድብ አደርጋለሁ" አላቸው። ይኸን ሁኔታ የኢያቢስ ሽማግሌዎች ዝም ብለው በቸልታ ሳያልፉት ለእብሪተኛው ናዖስ "ወደ እስራኤል አገር ሁሉ መልእክቶችን እንድንልክ ሰባት ቀን ቆይልን፤ ከዚያም በኋላ የሚያድኑን ባይኖር ወደ አንተ እንመጣለን" አሉት። እንደተናገሩትም መልእክተኞች ላኩ።

በዚህ ነገር እስራኤላውያን ተጨንቀው ሲላቀሱ ሳኦል ሰማ። የእግዚአብሔር መንፈስም በሳኦል

ላይ በኃይል ወረደ፤ ቁጣውም እጅግ ነደደ። ጥማዱንም በሬዎች ወሰዶ ቆራረጣቸው፤ ወደ እስራኤልም ዳርቻ ሁሉ በመልእክተኞች እጅ ሰደደና "ሳኦልንና ሳሙኤልን ተከትሎ የማይወጣ ሁሉ፤ በበሬዎቹ እንዲሁ ይደረግ" አለ። ድንጋጤም በሕዝቡ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደቀ፤ እንደ አንድ ሰውም ሆነው ወጡ። በቤዜትም ቆጠራቸው፤ የእስራኤል ልጆች ሦስት መቶ ሺህ፤ የይሁዳም ሰዎች ሠላሳ ሺህ ነበሩ። የመጡትንም መልእክተኞቹ፤ የኢያቢስ ገለጻድን ሰዎች ነገ ፀሐይ በተኮሰ ጊዜ ማዳን ይሆንላቸዋል። በሉአቸው አሉአቸው። መልእክተኞችም መጥተው ለኢያቢስ ሰዎች ነገሩ፤ ደስም አላቸው። የኢያቢስም ሰዎች ነገ እንደጣላቸዋልን ደስ የሚያሰኛችሁንም አድርጉብን አሉ።

በነጋውም ሳኦል ሕዝቡን በሦስት ወገን አደረጋቸው። ወገንም ባለ ጊዜ ወደ ሰፈሩ መካከል ገቡ። ቀትርም እስኪሆን ድረስ አሞናውያንን መቲ። የቀሩትም ተበተኑ፤ ሁለቱም በአንድ ላይ ሆነው አልቀሩላቸውም። ከዚህ በላይ በተገለጸው መሠረት ንጉሥ ሳኦል በነቢዩ ተቀብቶ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ካገኘ በኋላ፤ ሕዝቡን የሚታደግ እንደኾነ እናስተውላለን። (ሳሙ. ቀዳ. ፲፩፡፩-፲፫) ወደ እግዚአብሔር አመልክትልን ስላሉት ሳሙኤል ሕዝቡንና ንጉሣቸውን ሳኦልን ጠርቶ "መልካሙንና ቅኑን መንገድ አስተምራቸዋለሁ እንጂ፤ ስለ እናንተ መጻለይን በመተውእግዚአብሔርን እበድል ዘንድ ይህ ከእኔ ይራቅ። ብቻ እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ያደረገላችሁንም ቃላት ነገር አይታችኋልና በፍጹም ልባችሁ በእውነት አምልኩት፤ ነገር ግን ክፉ ብትሠሩ እናንተም ንጉሣችሁም ትጠፋላችሁ" አላቸው። (ሳሙ. ቀዳ. ፲፪፡፲፱-፳፩)

ንጉሥ ሳኦል የእግዚአብሔርን ትእዛዝ፤ በሳሙኤል የተነገረውን ቃል በራሱ ሐሳብ እየለወጠ በመተላለፉ እግዚአብሔር ተቀየመው። ለሳሙኤልም የሳኦልን ጥፋት ነገረው። "ሳኦል እኔን ከመከተል ተመልሶአልና፤ ትእዛዜ ንም አልፈጸምና ስላንገሥሁት ተጸጸትሁ" አለ። (ሳሙ. ቀዳ. ፲፪፡፲-፲፩) የእግዚአብሔርን ቃል ስለ ሳኦል የተነገረውን በሰማ ጊዜ ነቢዩ ሳሙኤል እጅግ ተቆጣ። ለሌቱንም ሁሉ ወደ

እግዚአብሔር ጮኸ፤ በነጋውም ሳኦልን ለማግኘት ማለድ። በጌልገላም አገኘው።

ሳኦልም ምንም ኃጢአት እንዳልሠራ ሰው፤ ዓይኑን በጨው አጥቦ በመጸደቅ፤ እንዲህ ይልጀመር "አንተ ለእግዚአብሔር የተባረክህ ሁን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ፈጽሜአለሁ" አለ። ሳሙኤል ግን መልሶ "ቆይ እግዚአብሔር ዛሬ ሌሊት የነገረኝን ልንገርህ" አለው። እርሱም ተናገሮ አለው። ሳሙኤልም አለ "በዓይኑም ምንም ቃላት ብትሆን ለእስራኤል ነገዶች አለቃ አልሆንህም? እግዚአብሔርም በእስራኤል ላይ ንጉሥ ትሆን ዘንድ ቀባህ፤ እግዚአብሔርም ሂደህ ኃጢአተኞቹን አማላቃውያንን ፈጽመህ አጥፋቸው። እስኪጠፋም ድረስ ውጋቸው ብሎ በመንገድ ላከህ። ለምርኮ ሳስተህ ለምን የእግዚአብሔርን ቃል አልሰማህም? ለምንስ በእግዚአብሔር ራት ክፉ አደረግህ?" ሳኦልም ሳሙኤልን "የእግዚአብሔርን ቃል ሰምቻለሁ፤ እግዚአብሔርም በላከኝ መንገድ ሂደህ ለሁ፤ የአማላቅን ንጉሥ አጋግን አምላቻለሁ፤ አማላቃውያንንም ፈጽሜ አጥፍቻለሁ፤ ሕዝቡ ግን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር በጌልገላ ይሠው ዘንድ ከእርሙ የተመረጡትን በገንገና በሬዎችን ከምርኮው ወሰዱ" አለው።

ሳሙኤልም መልሶ "በውኑ የእግዚአብሔርን ቃል በመሰማት ደስ እንደሚለው፤ እግዚአብሔር በሚቃጠልና በሚታረድ መሥዋዕት ደስ ይለዋልን? እነሆ መታዘዝ ከመሥዋዕትነት ፣ ማዳመጥም የአውራ በግ ሰብ ከማትረብ ይበልጣል። ዓመፀኝነት እንደ ምዋርተኛ ኃጢአት፤ እልከኝ ነትም ጣዖትንና ተራራምን እንደማምለክ ነው፤ የእግዚአብሔርን ቃል ንቀሃልና እግዚአብሔር ንጉሥ እንዳትሆን ናቸህ" አለው። ሳኦልም ሳቆኤልን "ሕዝቡን ስለፈራሁ፤ ቃላቸው ንም ስለ ሰማሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝና የአንተን ቃል በመተላለፍ በድያለሁ። አሁንም እባክህ ኃጢአቴን ይቅር በለኝ ለእግዚአብሔርም እሰግድ ዘንድ ከእኔ ጋር ተመለስ" አለው። ሳሙኤልም ሳኦልን "የእግዚአብሔርን ቃል ንቀሃልና፤ እግዚአብሔርም በእስራኤል ላይ ንጉሥ እንዳትሆን ንቆሃልና ከአንተ ጋር አልመለስም" አለው። ሳሙኤልም

ሊሂድ ዘወር ባለ ጊዜ፤ ሳኦል የልብሱን ጫፍ ያዘ፤ ተቀደደም። ሳሙኤልም "እግዚአብሔር የእስራኤልን መንግሥት ዛሬ ከአንተ ቀደዳት፤ ከአንተም ለሚሻል ለንረ ቤትህ አሳልፎ ሰጣት፤ የእስራኤል ኃይል እንደ ሰው የሚጸጸት አይደለምና አይደቀም፤ አይጸጸትም።" አለው። እርሱም "በድያለሁ አሁን ግን በሕዝቤ ሽማግሌዎች ፊትና በእስራኤል ፊት እባክህ እክብረኝ፤ ለአምላክህም ለእግዚአብሔር እስግድ ዘንድ ከእኔ ጋር ተመለስ" አለው።

ንጉሥ ሳኦል የእግዚአብሔርን ቃል በተደጋጋሚ በመተላለፍ በራሱ ፈቃድ በመመራቱ፤ ንስሐውም ሊታይታ፤ በሰው ዘንድ ለመከበር ከመፈለግ አንጻር እንጂ እውነተኛ ባለመኾኑ፤ ከእግዚአብሔር አንድነት፤ ከተሰጠው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋና ረድኤት ሊለይ ችሏል። ምንም እንኳን ሳሙኤል ለሳኦል ምሕረትን በመጠየቅ ቢያለቅስለት፤ የእግዚአብሔር መልስ ግን "በእስራኤል ላይ እንዲነግሥ ለናቅሁት ለሳኦል የምታለቅስለት እስከ መቼ ነው?" ብሎ ከነገረው በኋላ፤ ከእሴይ ልጆች አንዱን እንዲቀጣ ወደ ቤተሰብም ላከው። እንደ ትእዛዙም ሳሙኤል ዳዊትን ቀጣው። (ሳሙ. ቀዳ. ፲፮፡፩-፱፤ ፲፮፡፩-፲፯)። በቅብፃ መንግሥት ምክንያት፤ አድርጎት የነበረው ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ከሳኦል የራቀው ባለመታዘዙ ነበር። በእርሱም ፈንታ በእሴይ ልጅ በብላቴናው በዳዊት ላይ መንፈስ ቅዱስ ማደሩ ተገልጧል። ይኸንንም ቅዱስ መጽሐፍ እንደ ሚከተለው ይገልጻል። "የእግዚአብሔርም መንፈስ ከሳኦል ራቀ። ከፋ መንፈስም ከእግዚአብሔር ዘንድ አሠቃየው። የሳኦልም ባሪያዎች እነሆ ከፋ መንፈስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያሠቃይሃል፤ በገና መልካም አድርጎ የሚመታ ሰው ይኹ ዘንድ ጌታችን በፊቱ የሚቆሙትን ባሪያዎቹን ይዘዝ፤ ከእግዚአብሔርም ዘንድ ከፋ መንፈስ በሆነብህ ጊዜ በእጁ ሲመታ አንተ ደኅና ትሆናለህ አሉት" ይላል።

ሰው የሥጋውን ፍላጎትና የግል አስተሳሰቡን ተከትሎ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሲወጣ፤ ወይም በሌላ አባባል እግዚአብሔር በቅዱሳን አማካኝነት የነገረውን ትእዛዝ ከራሱን በመፈጸም ሌላውን በማሻሻል ፍጹም ታዛዥነት የማያሳይ ሲሆን፤ አድሮ በት የነበረው ረድኤትና ጸጋ ይወሰድ

ድበታል። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በመናቁ ይዋረዳል። የመቅሠፍት ደቁም ያገኘዋል፤ ሰይጣን ከእግዚአብሔር የራቀውን ሰው ተቆራኝቶ በሥጋ በነፍስ ለማሠቃየት ወደ ኋላ አይልም። ምንም እንኳን በመቅሠፍትም ቢሆን በሌላ ሰይጣን ሰውን ለመቆራኘት የማያርፍ መኾኑ ቢታወቅ፤ ከእግዚአብሔር ሳይፈቀድለት አንዳች ማድረግ አይችልም። ሰዎች በተደጋጋሚ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በመተላለፍ በራሳቸው ፈቃድ ብቻ ሲመሩ እግዚአብሔር ይቀየማቸዋል። ጸጋውንም ከእነርሱ ይገፋል። ከሀብት ከረድኤት የተራቆቱ ይሆናሉ።

እግዚአብሔር ከእንርሱ ጋር ስለማይሆን ፅግ ፈንታቸው የርኩሳን መናፍስት መጫወቻ መኾን ነው። ሰይጣን ታላቁን ሰው ሳኦልን እንደ ኳስ ሊጫወትበት የቻለው ስበብ ወይም መግቢያ ቀዳዳ አግኝቶ እንደ ኾነ ያስተውሏል። ዛሬም ማንኛውም ሰው በተሰጠው ጸጋ ተኩሮርቶ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመተላለፍ ለሰይጣን በር መክፈት የለበትም። የክርስቲያኖች ልቡና የሰይጣን ሸንገላ ወይም የዖር ማዕበል ወደ ውስጣቸው ገብቶ በዓለም ምኞትና ፈቃድ ባሕር ውስጥ እንዳያሰጥማቸው ጥንቃቄ ሊያደርጉ ይገባቸዋል። ልቡናቸውን መክፈት ያለባቸው ለእግዚአብሔ መንፈስና በቅዱሳን አድሮ ለሚመክራቸው ምክር፤ ለሚገሥጸቸው ተግግጽ ብቻ ቢሆን ከሰይጣን አሽከላ ይደናሉ፤ ይጠበቃሉ።

ንጉሥ ሳኦል የተሰጠውን ጸጋ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ቢጠብቅና የፈጣሪውን መመሪያ ቢከተል ኑሮ ውድቀት፤ ውርደት ባላገኘው ነበር። ከእግዚአብሔር እጅ የወጣች ነፍስ የሰይጣን መጫወቻ አሻንጉሊት ትሆናለች። ከፋ መንፈስ ሰውን የሚጸናው ያለ ምክንያት እንዳልኾነ ከንጉሥ ሳኦል አደኗር ገጠመኝ ማጤን ወይም መገንዘብ ይቻላል። ሰይጣን ከተፈቀደለት ሰዎችን በማሠቃየት እንደሚያስጨንቃቸው የታወቀ ነው። በብሉይ ኪዳን በዘመነ ነገሥት የነበረውን ሳኦልን በቁጥጥሩ ውስጥ አድርጎ በየጊዜው እያስጨነቀ ያሠቃየው የነበረው ከላይ ስለተፈቀደለት ነበር። ምክንያቱ ግን ኃጢአተኛው ሰው ከእግዚአብሔር ፈቃድና መመሪያ ወጥቶ፤ እንደልቡ በምኞትና በራሱ ፈቃድ፤ በግለኝነት የሥጋ ኑሮ ሲጋልብ የረረሰበት አደጋ ነው።

እግዚአብሔር ሰውን መርጦ ለሹመት የሚያበቃው ፈቃዱን እንዲ

ፈጽምለት ነበር። እንደ ሳኦል በራሳቸው ፈቃድ የሚመሩ ገዢዎች እግዚአብሔርን በብዙ ነገር ሲያስቀድሙት ይታያሉ። ኃጢአተኛውን፤ ስሕተታቸውን በውሸት ቃላት በመሸፋፈን፤ እውነተኛቱ መስለው ቢታዩም ከእግዚአብሔር ቅጣት መሠወር ግን አይቻላቸውም። ምናልባት በኃጢአታቸው ሲቀሠፉ፤ ንስሐ በመግባት ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ ሲገባቸው፤ እንደ ሳኦል በመመጸድ እውነተኛቱ መስለው ለመታየት የማያደርጉት የግብዝነት ድለላና ማጭበርበር አይኖርም።

እንግዲህ እኛም ክርስቲያኖች ነን የምንል በሰይጣን እንዳንለከፍ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማግኘት። እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔር አገልጋዮች ካህናትን ኃጢአታችንን በመሠወር ለማታለል አንሞክር። ሲሆን ልቡና ገዢነትን ፈቃድ እግዚአብሔርን እንፈጽም። ከሥጋ ደካም፤ ከዓለም መታለል፤ ከሰይጣንም ተንኮል የተነሣ ባሕርያችን ተዳክሞ ኃጢአት በመሥራት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ብንወጣ፤ ሳንደባብቅና ምክንያት ሳንፈጥር በሳሙኤል አንጻር ለቆመ ልን መምህረ ንስሐ (የነፍስ አባት) ለኾነው ለቄሱ ኃጢአታችንን ከመናዘዝና ቀፍና ከመቀበል ወደ ኋላ አንበል።

በሰዎች ዘንድ ለመከበር ብለን አንዋሸ፤ ለናታል፤ ኃጢአታችንን ከልብ አምነን እንፀፀት። እንዲህ ከኾነ በንስሐ ከመቅሠፍትና ከአጋንንት ቁራኝነት እንድናለን። ተወስዶ ብን የነበረው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋም ይመለስልናል። በሰይጣን ፍትቁርኝት፤ በነፍስና በሥጋ ከመቃታየት እንበራለን። ዳሩ ግን ብዙ ዎቻችን ጠባያችን እንደ ንጉሥ ሳኦል ያለ ነው። መመጸድና ውዳሴ ከንቱ መንግሥተ ሰማያት የሚያስገቡን ይመስለናል። እንደ ፈሪሳውያን ጽድቃችን ሁሉ በሰው ፊት ነው። መመጸድ ለፈሪሳውያንም አልበጃቸውም። ለክርስቲያኖችም ትሕትናና ተአምና ኃጣው ለንጂ የሚጠቅማቸው ውዳሴ ከንቱ ምን ይረባቸዋል ተብሎ ይታሰባል። በእውነቱ ከፈሪሳውያን እርሾ፤ ከግብዝነት መጠበቅ አለብን። ሳኦል በሰይጣን ተለክሮ፤ ሲሠቃይ ከናረ በኋላ እጂ ሚቱም የማያምር ሆኗል። ከእንዲህ ዓይነት አደጋ እንዳንደርስ፤ በሰይጣን ጣኛትም እንዳንለከፍ፤ እግዚአብሔርን ፈርተን፤ ትእዛዙን አክብረን እንኑር። እንደ ሳኦል አንሳሳት። ብንሳሳትም ተመ

ልሰን፤ በእውነት ንስሐ በመግባት ከእምላክ እንታረቱ። እንዲህ ካለደረግን የሰይጣናት መጫወቻ እንሆናለን።

መጀመሪያ አጋንንት ሰውን ኃጢአት ያሠራል፤ ቀጥሎ ከእግዚአብሔር ጸጋ ከመንፈስ ቅዱስ ረድኤት መራቁን ሲያዩ ይለክታል። ልዩ ልዩ ሥቃይ በማሳየት መፈጠሩን ያስጠሉታል። በመጨረሻም በክፉ አጭንታ ራሱን እንዲገድል በማድረግ ሕይወቱን ያሳልፋሉ። ከነዚህ ጨካኞች ባላጋራዎቻችን እጅ እንዳንወድቅ ለእግዚአብሔር አምላካችን በቀና ሃይማኖት፣ በበጎ ምግባር እየተገዛን ፈቃዱን በመፈጸም እንኑር።

ለዚሁም መድኃኒታለም ክርስቶስ በድንግል እናቱ ጸሎትና ምልጃ፤ ከሰይጣናት ተንኮልና በኃጢአት ከመውደቅ ይሰውረን አሚን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር

መተሳሰብ

የሰው ልጅ ሥርዓቱ ክፉን ከደግ መለየቱ ታሪክ አለው እንደ ወቅቱ እንደ ሥራው እንደ ዓይነቱ እንዳ እንዳን ሲረዳው ደስታውን ሲላተፍ ችግሩን ሲጋራው ካደገቡ ሆኖ አለሁልህ ሲለው አሰቦ እንዳይርበው ፍትህን ሲመግበው ምንጭ ደስ ይላል የሰው ልጅ እዎሮው ሀሳቡን በሙሉ ለበጎ ሲያውለው

ጋይሉ ረጠነ መ/ሀ/ኪ/ም/ሰ/ት/ቤት

ትንሽ ሰንፍና

... ከገጽ 18 የዘረ ለንጠነቀቅ ያስፈልጋል። "ምስጢን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ፣ በኃጢአተኞችም መንገድ ያልቆመ፣ በዋዘኞችም ወንበር ያልተቀመጠ።" እንዳለው ክቡር ዳዊት። የምንሄድበትን፣ የምንቆምበትንና የምንቀመጥበትን ካስተዋልን ከኃጢአት እንጠበቃ ለን።

ወደ ዝሙት ኃጢአት የሚያደርሱ ደረጃዎችን ከተመለከትን፤ በዝሙት ሕይወት የሚኖር ሰው ምን ዓይነት ቅጣት እንደሚደርስበት እና ያለን። በዝሙት ሕይወት ያለ ሰው የሞተ ነው። ሞቱም ሦስት ዓይነት ነው።

፩. የሥጋ ሞት :- በኖላ ዘመን ሕዝቡ ሁሉ በውኃ የጠፉት በዝሙት ምክንያት ነው። (ዘፍ. 6) እንዲሁም የሰዶምና ገምራ ሕዝቦች የጠፉት፤ ከዝሙትም በከፋው ኃጢአት ምክንያት ነው። በዘመናችንም የብዙዎች መነጋገሪያ የሆነው ኤድስ የመጣው በዚሁ በዝሙት ምክንያት ነው።

፪. የሕይወት ሞት :- ዝሙት እውርነትን ያስከትላል። በዝሙት ሕይወት የሚኖር ሰው እግዚአብሔርን እያይም፤ አምልኮም በእርሱ ከንቱ ነው። ስድብንና ውርደትን ያስከትላል። (ምሳ. 8፡፱፫-፱፫) አላዋቂና

ሰነፍ ያደርጋል፣ ሠራተኛው ሥራውን በሚገባ አያከናውንም፣ ተማሪው ትምህርቱን አይከታተልም። ሰላም ያሳጣል፣ ደሃ ያደርጋል፣ ከመንፈሳዊ ኅብረት፣ በጥቅም ከእግዚአብሔር ይለያል። ይህም ከሞት ሁሉ የከፋ ሞት ነው።

፫. የነፍስ ሞት :- "የፀንሰኛ ሴት ለመውለድ ስትቀርብ እንደምት ጨንቅና በምጥ እንደምትጮኽ እቤቱ በፈትህ እንዲሁ ይሆናል" (እ.ሳ. ፩፮፡፲፮) በምጽዓት ቀን ምድር ሙታናቿን አትከድንም "ሙታንህ ሕያዋን ይሆናሉ፣ ራሳዎችም ይነሳሉ" (እ.ሳ. ፩፮፡፲፱) ያን ጊዜ ሁሉም ወደ ፍርድ ይቆማል። በዚህ የዝሙት ሕይወት የኖረ ሰውም በዚያን ጊዜ ይፈረድበታል፤ ሐሩ እምኔ! ከመባል ይሰውረን።

እንግዲህ ምን እንላለን? በቤተ ክርስቲያን እየኖርን፣ እየዘመርን፣ እያመሰገንን ብንኖር እንኳን በውስጣችን ትንሽ ሰንፍና ካለ፤ መልካሙን ሥራችንን ሁሉ ያጠፋዋልና በጸም በጸሎት፣ በንስሐና ራስን በመመርመር ወደ ኃጢአት መንገድ የሚወስዱንን ትናንሾቹን ከፍተቶች የኃጢአት መዳረሻዎችን አዋፍተን በንስሐ ኖረን በቸርነቱ የመንግሥቱ ወራሾች ያደርገን ዘንድ የእግዚአብሔር መልካም ፈቃዱ ይሁን። ድንግል ማርያም በአማላጅነቷ ትርዳን አሚን።

ተቻቻሉ

ኑሩ አትላይዩ ኑሩ ተቻቻሉ አንተ ትብሉ እንቺ ዘወትር ተባባሉ እግዚአብሔር ፍትህ ነው ይላልና ቃሉ ዛሬ አትላይዩ ትላንት ተዋዳቻህ እንደ ግሉም እንዳይሆን እደራ ፍትራቸው እንዳ ሆድ ቢብሰው ቢጨልም ተባፋው እንደኛው ወንድሙ እደዘህ ይበለው ቅራኔ እንዳይኖር ሠይጣንን ተዋጉት ኑሩ ተቻቻሉ በፀሎት ድል አድርጉት እንዳ ሥቶ ቢገኝ እንደኛው ያቃኛው በእንዳ ጥፋት ቢገኝ ለላው ሰው ያቃኛው ጥልና ክርክር የሠይጣን ነውና እንዳትላይዩ ጽኑ ዘፈተና ሰላምና ፍትህ በተጠግጥፎ ምድር ኑሩ ተቻቻሉ! ቃጥኑ ዘንድ ክብር

ጋለሮስ(ሰንጋሳ) ደ/ወ/አ/ተ/ሰ/ት/ቤት ከወንጌ ገፈርሳ

መስክርላት

የብሉይ የሐዲሱን።

በተኩሳ ተነጥቶህ የጠፋኸው ከእውነተኛዋ እናትህ የተበላላከው ዘመር ብለህ እስኪ ቃኘው ፤ መርዝ ሲረጭህ ተሐድሶ ራትን በማር ለውላ፤ እረ ጠይቅ ኃበዝ ፣ ነቃ በል አትፍዘዝ። ባዳቸቸህ ተመካ እንቺ፣ አትሁን ፈራ ተሳዳጅ። ታሉን ታጠቅ አንድት መልስ ስትጠየቅ መናፍቅ ሲያጣምም ታሉን መስክርላት የብሉይ የሐዲሱን። በነሉተር ተመርዟል፣ የሱን ጥሉ ሌላ ይዟል። መሰሎት የሚያድነው ፣ ቅዱሳንን የሚሰድበው፣ በሰይጣን ጠላት ቀስቅሶት ነው። የተዋሀደ ጥበብ ስለሚበልጥ፣ ኃበዝ ልብህን እንዳትሰጥ። የአደራ ልጅ ነህ ባለተሰፋ፣ የበላላም ሀብት አለህ የማይጠፋ። እናት ቤሉ እመ ኩሉ፣ ድሀነት አለ የመስቀሉ፣ ፈውስ ቤሉ የፀበሉ ። የሚራዱን ቅዱሳን ፣ መላእክትም አሉልን። እኛ በእውነት ታድለናል አለንታዎቻችንን ይዘናል፣ በተዋሀደ ደስ ይለናል። ተድላ ፍጹም ከት/ሚካኤል/ቤ/ኮ /Bostan/ USA.

ዓምደ ሃይማኖት

መንፈስ ቅዱስና ጸጋው

ጋኔን የማውጣት ሀብት

ከሲራክ ገብረ ክርስቶስ

በብሉይ ኪዳን ሰይጣን ሰዎችን ሲቆራኝ፤ ስለሚያስከትለው መንፈሳዊና ሥጋዊ ጉዳት ባለፈው ጽሑፍ መገለጹን እናስታውሳለን። ዛሬ ደግሞ በመጠኑም ቢሆን በሐዲስ ኪዳን በሰዎች ላይ ርኩስ መንፈስ ያደረሰባቸውን ጉዳት እንገልጻለን። ለሁሉም የሰይጣንን ተንኮል አውቀን ከሽንገላውና ከሚዘረጋቸው ወጥመዶች እንድንድን መድኃኔዓለም ክርስቶስ በቸርነቱ ይርዳን። የቅድስት ድንግል ማርያም ልመናዋ በረከቷ ሁሉንም የሚጠብቅን ይሁን አሜን።

ሠ) ጨረቃ ስትታይ ጋኔን

ስለሚያስቃየው ወጣት :-

ወንጌላዊው ማቴዎስ ከዘገበው የጌታችን የመድኃኔታችን የኢየሱስ ክርስቶስን የጌትነት ነገር ከምትናገረው ወንጌል በም. ፲፮፡፲፱-፲፮) በተጻፈው ታምር ጨረቃ በወጣች ቁጥር፤ በርኩስ መንፈስ ክፋኛ ይሰቃይ ስለነበረው ወጣት (ብላቴና) ተጽፎ እናንባለን። መድኃኔታችን መለኮታዊ ክብሩን በደብረ ታቦር ከገለጸ በኋላ ከተራራ ይወርዳል፤ ከተራራው ግርጌ የነበሩት ደቀመዛሙርት ካንድ ወጣት ላይ ጋኔን ማውጣት ተስኗቸው ልቀቅ ውጣ ብቻ በማለት ሲደክሙ ያገኛቸዋል።

በርኩስ መንፈስ ልጅ የሚሰቃይበት ሰው ወደ ጌታችን ቀርቦ፤ ተንበርክኮ፤ ከሰገደ በኋላ፤ በትህትናና በሃይማኖት "ተሣላ ሊተ ወልድ" (ልጅን ማርልኝ) ብሎ ለመነው። በማስከተልም ሲማጸን፤ ሲማለል እንዲህ አለ "እስመ እኩይ ጋኔን አኃዝዎ ወሰ አርዕስተ እውራኅ ይሣቅዮ ወመብዝንቶስ ያወድቆ ውስተ እሳት ወቦ እመ ያወድቆ ውስተ ማይ ወእምጸእከዎ ገበ አርዳኒከ ወስዕኑ

ፈውሶቱ።" አለው። ትርጉሙ "ቢስ ጋኔን (ክፉ መንፈስ) እድርበታልና፤ ወር እያየ ጨረቃ ስትወጣ ይጥለዋልና ይልቁንም ብዙ ጊዜ ከእሳት ከውኃ ይጥለዋል። ያድኑልኛል ብዬ ወደ ደቀመዛሙርትህ እመጣሁት ማዳን ተላናቸው" ማለት ነው። የሰውየውን ልመና ሰምቶ መድኃኖ ክርስቶስ ደቀመዛሙርቱን ጋኔኑን ባለማውጣታቸው ከገሰጸቸው በኋላ ዓዕ መንፈስ ርኩስ ርኩስ መንፈስ ውጣ ብሎ ገሰጸው። ጋኔኑ ልጅየውን ትቶ ወጣ፤ ለቆት ሄደ "ወሐይወ ወልዱ በይእቲ ሰዓት" ይላል። ልጅ በዚያች ሰዓት ዳን ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ።

ሰይጣን ተንኮለኛ ነው ሰውን በተለያዩ መንገድ ይለክራል። ጨረቃ ስትወጣ ስቃይ በማጽናት የሚፈታ ተንበትም ምክንያት ይኖራል። መምህራን ይህንን ሁኔታ በማስመልከት የሚሰጡት ሐሳታት አላቸው፤ ጨረቃ መላ ስትሆን ማለትም ምልዓተ ወርህ ሲሆን ደም ይመላል፤ ብርድ ብርድ ይላል፤ ደዌ ይቀስቀሳልና ጨረቃ እንጂ ባታመልኩ ነው ለማለት ስረቀ ወርህ እያየ ይጥላቸዋል፤ ስቃይ ያበዛባቸዋል በማለት አስተያየታቸውን ይሰጣሉ።

ሰይጣን ወጣቱን ተቆራኝቶ በታላቅ መርጥ አንዴ ከውኃ፤ ሌላ ጊዜ ከእሳት በመጣል በየጊዜው ማስቃየቱን ከጽሑፉ ተረድተናል። በህክምና ፈውስ የማይገኝለት ክፉ ደዌ ነው። ሰይጣን በመርፈና በክኒን አይለቅም። በሌላም ዓይነት የሥነ ልቦና ጠበብተኛ ብልሃት ፍንክኛ የማይልባላጋራ ነው። በተለይም ቢስ ጋኔን በሰው ካደረ ማስለቀቁ ይከብዳል።

ሐዋርያት አጋንንትን የሚያወጡበት ሥልጣን ተሰጥቷቸው ነበር። ቢስ ጋኔንን ግን ለማውጣት ባለመቻላቸው

ላቸው የልጅየው አባት ክርስቶስን መማጸን ግድ ሆነበት። ሐዋርያት በቆይታ ጋኔንን ማውጣት እንደተላናቸው መድኃኔታችንን ጠይቀው ታል። ያገኙት መልስ "ስለ እምኔታችሁ ማንስ ነው፤ ስለ ሃይማኖታችሁ ጉድለት ነው፤ እውነት እላችኋለሁ የሰናፍጭ ትንጣት የሚያህል እምነት (ሃይማኖት) ቢኖራችሁ፤ ይህን ተራራ ከዚህ ወደዚያ እለፍ ብትሉት ያልፋል፤ የሚላናችሁም ነገር የለም። ይህ ዓይነት ግን ከጸሎትና ከጸም በቀር አይወጣም" የሚል ነው። (ማቴ. ፲፮፡፲፱-፳፩) ክርስቶስ የመረጣቸው፤ አጋንንትን እንዲያወጡ ሥልጣን የሰጣቸው ሐዋርያት እንኳን ቢስ ጋኔን ማውጣት ተስኗቸዋል። በፍጹም ሃይማኖት፤ በጸም በጸሎት ካልሆነ፤ ሰይጣን በዋሃ የሚለት አይደለም። ሰይጣን ስለራሱ ለቀቀ ማለት አይደለም፤ ሰይጣንና ውሻ ምልልስ ናቸው። ቢወጣም ተመልሶ ይገባል። ይህ የሚሆነው ከሁለት አንዳቸው ጉድለት ሲገኝባቸው ነው። ወይ ሰይጣን ከሚያስለቅቀው (እንደ ሐዋርያት ካለው) የሃይማኖት ሕዕፅ ሲገኝ፤ ወይም ከታማሚውና ካስታማሚው የባዕድ አምልኮ ቅሪት ካለ፤ ሰይጣን ለቀጭ በማለት እየሆነ ሲቀልድ ይኖራል እንጂ በዋሃ አይለቅም።

ርኩስ መንፈስም የሚያስደስተው፤ የሰው ልጆች በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና በሥጋዊ ኑሯቸው ሲሰናከሉለትና ሲሰቃዩለት ነው። ስለዚህ ነበር ያን ወጣት ተቆራኝቶ ስቃይ ሲያላየው የኖረው። ለመድኃኔዓለም ክብር ምስጋና ይግባውና በእምነትና በትህትና የቀረበለትን ጸሎት ተቀብሎ፤ በከጋሊነቱ፤ በቸርነቱ ከሰይጣን ቁራኝነት ከመቅጽበት ነፃ በማድረግ ፈውሶታል።

ዛሬም የሚያምን ከተገኘና በትህትና ወደ መስቀሉ፤ ወደ ጠበ

ሉ፣ ከቀርቦ፤ ጌታችን በሾመሉት እውነተኛ ካህን ጸሎትና ሥልጣን ከህንት በመጠቀም፤ የማይፈወስበት ምክንያት አይኖርም። ሕመምተኛም አስታማሚም ጥንቃቄ ማድረግ ያለበት ቢኖር ቅደም ተከተሉን ከማወቅ ላይ ነው። የልጅየው አባት ለዚህ ጥሩ አብነት ይሆናል። መጀመሪያ ክርስቶስ ሥልጣን ወደሰጣቸው ካህናት (ሐዋርያት) ነው የሚደውጁ ቀጥሎ ከእነርሱ አንድም በላይ መሆኑን ካዩ በኋላ ወደ ክርስቶስ ቀርቦ ልጁን እንዲያደንገት ለማድረግ በትቷል። ይህን ሳይነት የትህትናን መስመር መከተል ለክርስቲያን ሁሉ ይገባል። ለላም ሊደረግ የሚገባ ጥንቃቄ ቢኖር ከእውነተኛቹ ሐዋርያት (ተሳውስት) ዘንድ መሄድ የሚገባ መሆኑን ነው። እውነተኛውንና ሐሰተኛውን ለመለየት ወንጌልን መመሪያ፣ ሥርዓተ ቤተክርስቲያንን መርኅ ማድረግ ይገባል። ጠንቋይ ሁሉ በስምንተኛው ሺህ መነኩሲ ነኝ፣ መናኝ ነኝ በማለት፤ ሰዎችን ወደ ባዕድ እምልኮ በመምራት፤ በሰዕና በምትህት በመጠቀም፤ አጋንንትን በማቆራኘት፤ ለብር ለተማ ደፋ ቀና የሚል መናፍን በመገንዘብ አስታማሚዎችና ታማሚዎች ሊጠነቀቁ ይገባቸዋል።

በዛሬ ዘመን ሥራ ፈቺ ሁሉ በአንዳንድ ዋሻ ተሸገጦ፤ የጅብ ገብት፣ የቀበሮ ቅንድብ፣ የውሻ አጥንት፣ የእንባይ ሥር፣ የብሳና ቅጠል ወዘተ. . . አምጡና ጋኔኑን ለማውጣት እጸልዩበታለሁ በማለት የሚያታልል አለ።

ሌሎችም ደግሞ ጋኔን የማውጣት ሀብቱም ብቃቱም ሳይኖራቸው፤ ለራሳቸው መናፍቃን ሆነው ሳለ፤ እንደ ደቂቀ እስቴዎ በኢየሱስ ስም ልቀቅ ውጣ ብለው የሚቀጣጥሩ ሞልተዋል። በዛር አንጋሾች ቤትና በመናፍቃን ዘንድ፤ ሰይጣኑ ሳይሰቅ የለቀቀ መስሎ በማታለል፣ በምትህት ሲጫወት ይገኛልና ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል።

ከሁሉ በፊት መድኃኒታችን በዚህ ክፉ ዘመን መጨረሻ ላይ ላለ ነው ሰዎች እንድንጠነቀቅ የነገረንን ትንቢታዊ መመሪያ ማስተዋል አለብን፤ ለዚህም መረጃ የሚሆንን ቃል እንደሚከተለው ተዘግቧል "ያን ጊዜ ክርስቶስ ከወዲህ አለ ከወዲያ የለ

ም፣ ከወዲህ ወዲያ ደረዳል፣ ከወዲያ አለ ከወዲህ የለም፣ ከወዲያ ወዲህ ይመጣል ቢሏችሁ በጅ እት በሉ። መሲሕ ክርስቶስን የሚያሳብሉ፤ በመሲሕ ክርስቶስ የሚያብሉ ሐሰተኞች መምህራን ይነግሉና፣ መምህራንን የሚያሳብሉ በመምህራን የሚያብሉ ሐሰተኞች መምህራን ይነግሉና፤ ሰውን ለማሳት በምትህት ደጋግ ተአምራት ያደርጋሉ፤ እያቸ ላቸውም እንጂ ቢያላቸውስ ምስመና ንንም ባላቸው ነበር።" (ማቴ. ፳፬፣ ፳፯-፳፱) እንግዲህ እንዳንሳሳት የተፈወሰውን ልጅ አባት ፈለግ በመከተል ወደ እውነተኛቹ የቤተክርስቲያን አባቶች ወደ ሐዋርያቱ ቀርቦ፤ በትዳሳን ጸሎት ለመረወጥ ወጣንያን ሁነው ለጊዜው በእምነት ጉድለት ምክንያት ለፈራራውን ባይቸውም፤ በሃይማኖት ጸሎት በትህትና ወደ ክርስቶስ በመታረብ መረወስ እንደምንችል አውቀን፤ ከሐሰተኞች ነቢያትና ከሐሰተኞች መሲሐውያን መጠበቅ ይኖርብናል።

ረ) ሌጌዎን ሰላደረበት ሰው ስቃይ :-

ቁጡ የሆኑ የጋንንት ጭፍሮች ሌጌዎን የተባሉ፤ አድረው፣ ተቆራኝተው ያሳበዱት አንድ ሰው እንደነበር ቅዱስ ማርቆስ ይነግረናል። ይህ ሰው ሰንሰለት የሚበጣጥስ፣ እግር ብረቱን የሚሰባብር፣ በምንም በምንም ቢያስፋት የማይቻል ነበር። አስሮ የሚያስቀረው የሚያሸንፈው ሰው አልተገኘም።

ሁልጊዜ ሌሊትና ቀን በመቃብርና በተራራ ላይ ሆኖ ይጮኻል፣ ሰውነቱንም በድንጋይ ይቀጠቅጣል፣ ይቧጭራል። ይህን ሰው እንዲህ የሚያስቃዩት በማኅበር ሆነው ያደሩበት ከሺህ የማያንሱ ሌጌዎን የተባሉ የጋንንት ጭፍሮች ናቸው።

ዘመዶቹም ማሠርና ማሸነፍ ስላልቻሉ፤ አጋንንት ያሳበዱትን ሰው ተስፋ ቆርጠው፣ መቼም አይድን በማለት ትተውት ይኖሩ ነበር። በዚህ ስቃይ ላይ እንዳለ፣ ከአለቃት በአንድ ቀን፣ መድኃኒታችን ይህ ሰው ወዳለበት ወደ ጌርጌሴናን አገር መጣ። ከታንኳ እንደወጣ ርኩስ

መንፈስ ከነጭፍሮቹ ያደረበት ሰው፤ ወዲያውኑ ከመቃብር ወጥቶ ጌታ ኢየሱስን በሩት ሲያየው ሮጦ ሰገደለት።

ሰውየው እራሱን አያውቅም፤ በላዩ ላይ ያደሩ የሌጌዎን ጭፍሮች ግን ከነ አለቃቸው ያውቁ ታል። የመጣው በሥጋ ተገልጾ የሚታየው፣ ሰዎችን ከርኩሳን መናፍስት ቁራኝነት ነፃ የሚያወጣ የዓለም መድኃኒት ክርስቶስ መሆኑን አጋንንት ያውቃል። ስሙ ሲጠራ ይደነግጣሉ "እግዚአብሔር አንድ እንደሆነ እንተ ታምናለህ መልካም ታደርጋለህ" ካለ በኋላ ሐዋርያው "አጋንንት ነጂ የአምኑ ቦቱ ወይደነግኡ" "አጋንንት ያምኑበታል ይንቀጠቀጡ ማል" ብሏል (ያዕ. ፪፡፲፱)

አጋንንትን የሚያንቀጠቅጥ ኃይላቸውን የሚያደክም አምላክ በሥጋ በተገለጸ ጊዜ፤ ሰዎች ሳይነልቡናቸው በድንቁርና ሞራ ተሸፍኖ ባያምኑበትም እንኳ፤ የሌጌዎን ማኅበር ርኩሳን መናፍስት ሳይወዱ በግድ ሰግደውለታል። በአለቃቸው አማካይነት አሰምተው "የላዕል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ካንተ ጋር ምን አለኝ እንዳታሰቃየኝ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ።" (ማር. ፭፡፲፫-፲፫) ሲሉ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እውነተኛ የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጅ፣ ከአምላክ የተወለደ እውነተኛ የባሕርይ አምላክ መሆኑን በመንቀጥቀጥ መስክረውለታል። ጌታም

"ስምህ ማነው ውጣ" ብሎ ሲገስጸው፤ የአጋንንቱ አለቃ በፍርሃትና በድንጋጌ እየሮኸ፤ ብዙዎች ነን፣ ስሜ ሌጌዎን ነው፣ ከሀገር ውጪ አትሰደደን፣ ወደ እራያዎች እንድንገባ ሰደደን በማለት ከነ ጭፍሮቹ ለምነውታል። ወደ እራያዎች እንዲገቡ በፈቀደላቸው ጊዜ፤ ሁለት ሺህ በሚያህሉ እራያዎች ገብተው ሲያድሩባቸው፤ የእራያው መንጋ ከአፋፍ ወደ ባሕር እየተጣደፉ ሰጥመው ቀርተዋል።

በሌጌዎን ሠራዊት ይሠቃይ የነበረው ሰው ግን ተቀምጦ ልብሱን ለብሶ፣ ልቡም ተመልሶ ፍጹም ጤነኛ ሆነ። በኋላም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገለትን ምሕረት፣ አ

ሥር ከተማ በሚባል ሀገር እየተዘዋወረ ይሰብክ ጀመር። ያዩትና የሰሙት ሁሉ ተደንቁ።(ማር. ፩:፲፬-፩)

ሰይጣን ብቻውንም ሆነ ከጎደኞቹ ከሌሎች ርኩሳን መናፍስት ጋር በመገን የሰውን ልጆች ያሠቃያል። ሌጊያን የተሰኘው ጫካኞችና ቁጡዎች የአጋንንት ጭፍሮች፤ በሰው ላይ ሲያድሩ እንደሚያሳብዱና ሌሊትና ቀን፣ ያለ ዕረፍት በመቃብርና በተራራ ልብ ነገራቸው፣ ዕርቃን አድርገው በማሰማት እንደሚያሠቃዩ፤ በሰውየው ላይ በረጅሙት የጭካኔ ድርጊት መረዳት ይቻላል። አጋንንት የተቆራኙት ሰው ጉልበታም ይሆናል። ብርታቱ ሰንሰለት ከመጠስ፣ እግር ብርት ከመሰበር፣ ራሱን በደጊያ ከመቀጥቀጥ ያደርሳል። ይኸ ሁሉ ሲኾን ሕመምተኛው ሕሊናውን አያውቅም፤ በሱ ላይ የፈቀዳቸውን የተገኘው ሥራ የሚያከናውኑት ርኩሳን መናፍስቱ ናቸው። ከእነርሱ ነጻ የሚያወጣን፤ ከሰማየሱም ወርዶ፣ ከድንግል ማርያም ተወልዶ፣ በሰዎች መካከል እንደሰው የተመላለሰው፤ የእግዚአብሔር ልጅ ቢዛ ዓለም ክርስቶስ ነው። ይኸን ዐውቀን፣ በመስቀሉ ታሸተን፣ በቅብዑ ትዳሱ፣ በወንጌሉ፣ በጸበሉ በመጠቀም እንዳን።

ጠንቋዮች፣ ጋኔን ሳቢ ወይም የመናፍቃን ሠራዊት የሚረውሉን መስሉን፤ ይባስ የርኩሳን መናፍስት መጫወቻ ከመገን እንጠበቅ። ሰይጣን በሰው ላይ ሲሠለጥን ብረት ያስቆረጥማል፣ በእሳት ውስጥ ያስጨፍራል፣ ያለማቋረጥ ሌሊትና ቀን ያስጮኻል፣ ያስጎራል፣ ጨርቅ ያስጥላል፣ ያሳብዳል፣ ከአገር አገር ያንከራትታል። መድኃኔዓለም ክርስቶስ በአጋንንት ከመለከፍ ይጠብቀን፤ አጋንንት ያደራሳቸውንም ሰዎች በትዳሳን ጸሎት፣ በመስቀሉ፣ በጠበሉ፣ በትዳሱ ስሙ፣ በቸርነቱ፤ ያድንልን፣ ይፈውሰልን አሚን።

ሰ) ርኩሱ መንፈስ በተንኮሉ ጎባጣ አድርጎ ሰላደከማት ሴት :-

በሉቃስ ወንጌል ፲፫:፲-፲፫ በሚነበበው ክፍል፤ ለ፲፮ ዓመታት ሰይጣን አድሮ ጎባጣ በማድረግ ሰላሠቃያት ሴት ተጸርዋል። ጌታችን በአንድ ምኩራብ፤ ትዳሜ ወንጌልን ሲያስተምራቸው፤ ፲፮ ዓመት ሙሉ

ሰይጣን በተንኮሉ ተብትቦ ጎባጣ ያደረጋትን ሴት ተመለከተ። ይህችን ምስኪን ሴት አይቶ አዘነላት።

ክርስቶስ መፍቀሪ ሰብእ (ሰውን የሚወድ) አምላክ፣ ስለ ሰዎች ድንገት ሰው የሆነ ጌታ በመገኘቱ በምሕረቱ ጎበኛት። "ወርአያ እግዚአኢየሱስ ወመሐራ ወጸውዓ ወይቤላ እ ብእሲቶ ተፈታሕኪ እምደዌኪ።" ይላል። ትርጉሙ "ጌታም አያት አዘነላት ጠርቶ አንቺ ሴት ከደዌሽ ተፈውሰሻል አላት።" ማለት ነው። ቀጥሎም "ወአንበረ እዴሁ ላዕሌሃ ወረትዓት ሰቤሃ ወአእኮተቶ ለእግዚአብሔር።" ይላል። "እጁን በላይዋ ጫነባት። ፈጥኖ ቀናች እግዚአብሔርንም አመሰገነች። ከደዌዬ የፈወሰኸኝ ከዚህ ያደረሰኸኝ ብላ " ማለት ነው። ይህችን ሴት ሰይጣን እንደተቋጠረ አትማዳ አድርጓት ነበር። ክርስቶስ ግን በቃሉ ከሠይጣን ሰንሰለት ፈታት። ጎባጣ አድርጎ ለዘመናት እያደከመ ሰይጣን ተጫውቶባት ነበር። ክርስቶስ ግን እጁን ጭና ቀጥብላ እንድትቆም፣ እንድትራመድ አደረጋት። ሰንበት የዕረፍት ቀን መገደን በሥራው ገልጸ አላየ።

አሁንቻቸውንና በራዎቻቸውን ፈትተው ወደ ገለባ፣ ወደ ውኃ የሚወስዱ ሥጋውያን ግን፤ በአርአያ እግዚአብሔር የተፈጠረች የተፈጥሮ ዘመዶቹ ያች ሴት በሰንበት ቀን በመፈወሷ፤ የጌታ ቀን አከባሪዎች አይሁድ፤ ክርስቶስን ሰንበት ሻሪ ብለው የተቃውሞ ድምፃቸውን አሰሙ። ዳሩ ግን በመጽሐፍም፣ በሕሊና ዳኝነትም ስለተረቱ በክርስቶስ ላይ እንከን ማግኘት አልቻሉም።

ፍጹም ዕረፍት የሚሰጠን ክርስቶስ ነው። ከታሠርንበት የኃጢአት ሰንሰለትም ሆነ ከዲያብሎስ ቁራኝነት ነጻ ያወጣናል። ክርስቶስ ስለእኛ ድንገት ብሎ በረጅሙ ሥራ ሁሉ እኛ ከሰይጣን ቁራኝነት ድንናል። ጠንቋዮችና አስማተኞች ከዛር፣ ከቆሌ። ከጠቋር ከቦረንትቻና ከመሳሰሉት ርኩሳን መናፍስት ልቡሳን ሥጋ አጋንንት ሊያድኑን አይችሉም። ራሳቸውም የሰይጣን ፈረሶች የዛር በትሎዎች ናቸው።

ነጻ አውጭውን ክርስቶስን በማመን ከሰይጣንና ከጠንቋዮች ከመሳሰሉት ሁሉ ነጻ እንውጣ። ከሙታን ተለይቶ ትንሣኤውን ያሳየን ክርስቶስ ሰይጣንን አሥሮ፣ አዳምን ከእነ ልጆቹ ነጻ አውጥቶ ሰላምንና ደስ

ታን ስለሰጠን ከብር ምስጋና ይድረሰው። የክርስቶስ ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለፍን አሚን።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር

በትንሣኤው ደስ ይበልን

ፊና ሕማማቱን ሰማን በሐዘን፣ አሁን በትንሣኤው ደስ ደስ ይበልን። ባንድ ቀን አፍርሱት ይህንን መቅደሱን፣ እኔ እነሳዋለሁ በሦስተኛው ቀን።

ብሎ ነበርና በአምላካዊ ቃሉ፣ ምሳሌው ነውና መቅደሱ ለአካሉ። ጎርብ ስለተ ተጠቅሞ ለሌሎች እጥቢያ ልሊት ቃሉ ላትዘነፍ ሳትቀር ወደጌሊት፤ መግቢያ ፍቅራዊ ረዳት ጥሩላኝ፣ መቃብር ክፈቱ ድንጋዩን አንሱላኝ፣ እንድሩት ብእሲ ይኸን ሁሉ ሳይል፤ ብርሃን ተጎናፍሬ ከሙታን መኻል፣ በገዢ ሥልጣኑ ተነግ ለኃይል።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ሲነሳ ፣ ግብተ መቃብር ወደቁ እንደራሉ። ለትዳሳት እንስት ለሐዋርያት፣ ትንሣኤውን ገልጾ ቆሞ በእይዎት።

አርባ ቀን ቆይቶ ሕጉን እስተምሮ፣ ሥጋዊ መከራን እንዳይፈሩ መክር። የሥልጣን ባለቤት የምስጋና ጌታ፣ አሰማኝ አረገ ሱዓላዊ በታ።

አራተኛውንም በጽርሐ ጽገን፣ ሳርደዕቱ ላክ ባሥረኛው ቀን። ስሎር ስሞት ሰዓት ነገር ላት እንገልጥ ለሐዘኛዎች ድረስ ልላው ሕዝብ ሁሉ። ድምፁን እያሰማ በነፋስ አውሎ፣ እንደ አሳት ላንታ ተከፍሎ ተከፍሎ። ሀብተ ፀጋ ሆኖ ለየአንዳንዳቸው፣ እንደ ጠቻ ብርሌ ተሞላባቸው።

መንፈስ ተዳሰንም እንደተቀበሉ፣ በጽንዳ በጥበብ በኃይል ተሞሉ። ወንጌል መንግሥቱን ሲያስተምሩለት፣ ከአላውያኑ ብዙ ነገሥታት፣ አሳቱን ስሐቱን ጅራትን ሳይፈሩ፣ ክብሩን ጌትነቱን ዞረው እስተማሩ።

ከለለታ ተገኝ ታምሩ

ተንቢት (ገ) ሀብተ መዋዕ ናቸው (ሰው ቀዳ ፲፮-፩ ስ)

፩. ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ በጥላው ጋኔን ስለማውጣቱ :-

ጊታ ለሐዋርያት ሥልጣን በሰጠበት ቀን፤ ለቅዱስ ጴጥሮስም ጋኔን የማስለቀቅ ሥልጣን እንደሰጠው የታወቀ ነው። ይህንንም ወንጌላዊው ቅዱስ ማቴዎስ በምዕራፍ ፲ ከቁጥር ፩-፮ ባለው ጽሑፉ አረጋግጦልናል። በተለይም ቁጥር ፮ን ብንመለከት "ድውዮችን ፈውሱ፣ ሙታንን አስነሡ፣ ለምጻሞችን እንጹ፣ አጋንንትን አውጡ" የሚል አምላካዊ ቃል ስለላ፤ በግልጽ አጋንንትን የማስወጣት ሥልጣን ለሐዋርያት ሁሉ መስጠቱን እንረዳለን።

ምንም እንኳን ሥልጣን ቢኖራቸውም፤ የመንፈስ ቅዱስን ሙሉ ሀብት (ጸጋ) በጽርሐ ጽዮን እስኪቀበሉ ድረስ፤ ሙሉ በሙሉ የመጡላቸውን፣ በአጋንንት የተለከ ፉትን ሕመምተኞች፤ በሥልጣናቸው ብቻ ማዳን ይላናቸው እንደነበር ቅዱስ ወንጌል ይመሰክራል። ለምሳሌ ጊታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በደብረ ታቦር ምሥጢረ መለኮቱን ሲገልጽ፤ ወደ ተራራው ያልወጡት፣ ከተራራው ግርጌ የነበሩት ሐዋርያት፤ በርኩስ መንፈስ ይሰቃይ የነበረውን ወጣት ማዳን እቅቷቸው እንደነበር ቅዱስ ማቴዎስ ጽፏል። ጊታችን ከተራራው እንደ ወረደ፤ ሁኔታውን የብላቴናው አባት ተንበርክኮ እየሰገደ "ጊታ ሆይ ልጄን ማርላን በጨረቃ እየተነሣበት ክፉኛ ይሠቃያልና፤ ብዙ ጊዜ በእሳት፣ ብዙ ጊዜም በውኃ ይወድቃልና ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት ሊፈውሱትም አቃቃቸው።" (ማቴ. ፲፯:፲፩-፲፮) ብሎ በመግለጹ ሐዋርያት ጋኔን ማስለቀቅ እንደተላካቸው ታውቋል።

እርግጥ ነው ሐዋርያትም ሆኑ ሰበካ ለርድዕት ጋኔን እንዲወጡ በወንጌል የተጻፈው ምስክርነት የታወቀ ነው። እንደ ምሳሌ ብንመለከት ሰበካው አርድዕት በደብረ ተመልሰው "ጊታ ሆይ አጋንንት እንኳ በሰምህ ተንከተው ልናል" (ሉቃ. ፪:፲፮) ባሉት ቃል ማረጋገጥ ይቻላል። በተጨማሪም ሐዋርያት ሥልጣኑን ከተቀበሉ በኋላ፤ አጋንንት ያደራገቡትን ሕመምተኞችና ሌላም በገበያ ያሰባቸውን ተቃራኒ ዘይት (ተቃራኒ ተብሎ) ተብሎ አገልግሎት እንዲሰጡ ያቀደው ተሳታፊ ማርቆስ ይመሰክራል። (ማር. ፩:፲፱) ዛሬውንም በዚህ ከፊት ሥርዓተ ቤተክርስቲያን ወይም በጊታ

ምሥጢራት ቤተ ክርስቲያን በአንድ በምሥጢረ ተንጻል፤ ሰበካው ግን ቀላው በት ጸሎት አድርገው አጋንንትን እንዲያስለቅቁ በገበያችን እንዲፈውሱ ሥርዓት አሁን ይኸውም በቅዱስ ያህ ቁብ ክታብ "ወእመብ ዘይደደ እም ጳጳሱ ለደገሙ ተላውሰተ እለ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወይጸልዩ ላሳሌሁ ወይተብሰም ተብሎ እሱት በሰሙ ለእግ ዜኒን ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸሎተ ሃይማኖት የተደገፈ ስርወ-ድ ወይን ሥኒ እግዚአብሔር ወእመቲ ቤቱ ጋጠአት ይትጋድግ ሎቱ" (ያዕ. ፩:፲፱-፲፭) ተብሎ በመነገሩ ታውቋል።

የዚህም ትርጓሜ እንደሚከተለው ነው "ከእናንተ ወገን የታመመ ሰው ቢኖር፤ ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉ፣ በምዕመናን ላይ የተሾሙ ቀላውስትን ጠርቶ ይጸልዩላት፤ በጊታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አምነው መጽሐፈ ቀንዲል በዘይት ደግመው ይቀቡት፤ አምነው የሚጸልዩት ጸሎት

የቅዱስ ጳጳሱ ጳጳሱ የጳጳሱ ዘርፍ፣ የመጠም ጠጣዮቹም ቅዳዩ ድጋግ ደጋግ ደጋግ ደጋግ።

ድውዮን ያድነዋልና፣ እግዚአብሔርም ያስነሳዋልና፣ ጋጠአትም ቢኖርበት ይሰረዳለታል" ማለት ነው። ትብቅ ቅዱስ የመንፈስ ቅዱስ አምላላ ነው፤ ወይም ጸሎቱ ትሎ ዘይት (ትብቅ) ተብላል። ምንው ቢሉ ለሰው የሚቀባ ራሱ ሳይቀምስ፣ እጁ ሳይነካ እንዳይቀር፤ ለሰውም የሚጸልይ እራሱን ሳይጠቅም አይቀርምና። በጋኔንም የተለከ ይሁን በሌላ በሽታ የተያዘ ሊፈወስ የሚችለው፤ ማለትም ደዌው የሚርቅለት፣ ጋኔን የሚተወው በትድሚያ ጋጠአቱ ሲሰረይ ነው። ጋጠአት ሳይሰረይ ደዌ አይርቅምና፤ አጋንንትም በሰው ለማደር ምክንያት የሚያደርጉት ጋጠአትን ነው። ምንም እንኳ ከሐዋርያት ጀምሮ ለቀላውስት ሁሉ ትብቅ ዘይት ቀብተው ጋኔን ማስለቀቅ፣ ሕመም መፈወስ የተሰጠ መሆኑ ቢታወቅም፤ ከላይ እንደገለጽ ነው የተሰጣቸው ሥልጣን በፍጹም እምነትና ምግባር ካልጸናና ጋኔን የማውጣት ሀብት ከሌለ፤ መፈወስም ሆነ አጋንንትን ማስለቀቅ በዋሃ የሚቻል አይደለም።

ሐዋርያት ጋኔን ማውጣት ቢላናቸው፤ ሥልጣን ሰጧቸውን ጊታ በቆይታ ብቻቸውን ቀርበው "ይቢልም ለእግዚአ ኢየሱስ በእንተ ምንት ንሕነ ሰዕነ አውፅአቱ" "እኛ ማስወጣት

ለምን ተሳንን" አሉት። (ማቴ. ፲፯:፲፰) ከዚህ በኋላ ጊታችን የሚከተለውን ቃል ነግሮ፤ ጉድለታቸው በምን ሊሞላ እንደሚችል መከራቸው፣ አስተማራቸው። ቃሉም "ወይቢሎሙ እግዚአ ኢየሱስ በእንተ ሕፀተ ሃይማኖትክሙ፤ አማን እብለክሙ እመ ብክሙ ሃይማኖት መጠነ ገጠተ ሰናፔ ወትብልም ለዝ ደብር ፍልስ እምዞ የገስ ከሀ ወይፈልስ ወአልቦ ዘይሰእነክሙ" (ማቴ. ፲፯:፲፱) የሚል ነበር።

ትርጉሙ "ጋኔን ማስወጣት የተላናቸው ስለ ሃይማኖታቸው ማነስ ነው ወይም ሃይማኖት ባይኖራቸው ነው፤ እንደ ሰናፍጭ ያህል ሃይማኖት ቢኖራቸው ማለት ሰናፍጭ ፍጹምት እንደሆነች ነቅ እንደሌላት ፍጹም ሃይማኖት ቢኖራቸው፣ ይህን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወዲያ ሂድ ብትሉት ይደረግላችኋል፤ ቸግሯቸው የሚቀር እንደሌለ፣ የሚላናቸው እንደሌለ በእውነት እነግራችኋለሁ" ማለት ነው። ቀጥሎም በማያያዝ በቁጥር ፳፩ "ወዝንቱ ዘመድ ሊወደጽዕ ዘእንበለ በጸም ወበጸሎት" "ይህ አብሮ አደግ ጋኔን ካልጸሙ ካልጸለዩ አይወጣም ወይም ይህ አይነት ግን ከጸሎትና ከጸም በቀር አይወጣም" አላቸው።

እንግዲህ ጋኔን የማውጣት ሥልጣን የተሰጣቸው ሐዋርያት፤ ከትንሣኤና ከዕርገት በፊት ሃይማኖታቸውን በጸም በጸሎት ገና ፍጹም ስላላደረጉትና መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው ከብልየት ስላላታደሱ፤ እንዳንድ ጉድለት እንደሚታይባቸው ግልጽ ነው። ከዕርገት በኋላ ግን፤ በተለይም በጽርሐ ጽዮን መንፈስ ቅዱስ ካደረገ

ሐዋርያት ጋኔን ማውጣት ስምዒ ተከናዎታ?

ቸውና ኃይልን ከተቀዳጁ በኋላ የሚላናቸው ምንም ነገር እንደሌለ የሐዋርያትን ሥራና ገድላቸውን በመመልከት ለማረጋገጥ ይቻላል። በግብረ ሐዋርያት ፩:፲፩-፲፮ ያለውን ብንመለከት፤ ሐዋርያት በጥላቸው ይፈውሱ፣ አጋንንትን ያወጡ እንደነበር መረዳት እንችላለን። በተለይም ቁጥር ፲፮ን ብቻ ብናጠቃ እውነትነቱ ማለትም ማስረጃው ጎልቶ ይገኛል።

"ደግሞም በኢየሱስ ስም ስር ያ ካቀጠው ስተማ ድውያንንና በርኩሳ መናፍስት የተሰቃዩትን እያመጡ በዙ በዎች ይሰበኩ፣ ነበር፤ ሁሉም ይፈ

ውሱ ነበር" ይላል። ላይፈወስ የግሪኮች ለሰ እንደሆነ ሰው አላነበረም። ርኩሳን መናፍቅ ለቀው ይሄኛል፤ እደመላለሱም፤ እያብረጡም፤ ምክንያቱም ሐዋርያት ከብቃታቸው የተነሳ የተሰማቸው ጸጋ መንፈስ ቅዱስ፤ ከአካቸው ተርፎ በጥላቸውም እደገገ ይሰራ ነበር። በቀጥታ ሆኖ ግልጽ እድርጎ እንደላፈው "ቅዱስ ጲሮስ ሲያልፍ ጥላውም ሲሆን ከእነርሱ አንዱን ይጋርድ ዘንድ፤ ግላትም በሸተዋቸንና በአጋንንት የሚሰቃዩትን ይጋርድ ዘንድ፤ ድውያንን ወደ እደባይ አውጥተው በአሌጋና በወሰክ ያኖሯቸው ነበር" ተብሏል። የቅዱስ ጲሮስ ጥላ ሲያርፍባቸው ሕመማን ይፈወሱ፤ በአጋንንት የተለከቱትም ከሰቃያቸው ያርፉ ነበር። ፈውሱ ለሁሉም ይደርሳቸዋል፤ አጋንንቱ እየተገዙቱ እንደ ጢስ ተነሳው ወጥተው ይጠፋሉ። ፈውሱ ፍጹም ስለሆነ መሆኑ ላለፈ፤ ደይ መጥናት የለም። ቅዱስ ጲሮስ በፍጹም ሃይማኖቱ በተሰጠው ሥልጣንና ጋኔን የግውጣት ሀብት፤ አጋንንትን ያስወጣቸው እንደነበር ከዚህ በላይ በተነገረው መገንዘብ ግስተዋል አለብኝ።

ቅዱስ ጲሮስ በተሰጠው የመፈወስና ጋኔን የግውጣት ጸጋ ሲፈውስ፤ አጋንንትን ሲያወጣ እንደኖረ ማረጋገጥ ችለዋል። በቅዱሳን እድር ከአጋንንት ቁራኝነት፤ ከደዌ ሥጋ፤ ከደዌ ነፍስ የሚፈውስን ለምሳክ እንዴት ድንቅ ነው! ከነቢዩ ከዳዊት ጋር እንዲህ በማለት እናመስግን፤ እጸብ ድንቅ እንበል። "መንከር እግዚአብሔር በላዕል ቅዱሳኒሁ" እግዚአብሔር በወዳጆቹ እድር በሚሰራው ተለምራት፤ በሚመሰገኑ ምስጋና እጸብ ድንቅ ተብሎ ይመሰገናል። (መዝ. ፳፯:፱፭)

፲. ቅዱስ ጳውሎስ በልብሱ በቁራጭ ጋኔን ስለማውጣቱ :-

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በደማስቆ ነዳና ክርስቶስ በተለምዶት ከማረከው በኋላ፤ ቤተ ክርስቲያንን ከማሳደድ ተቆጠበ። የጊታቸንን ትእዛዝ ተቀብሎ ለቸቀናት በተደም አከፈለ። የሚያጠምቅ፤ የሚናዝዝ፤ ጸጋ መንፈስ ቅዱስን የሚያሳድርበት ካህን (የክርስቶስ ደቀመዝሙር) ሐናንያ የተባለው ተላክለት። በሐናንያ እጅ የታወሩት ዓይኖቹ በርተውለት፤ በክርስቶስ ለምኖ፤ ጋጠአቱን ተናዘ፤ ለክርስቶስና በሚያ በቃ ማየገቦ ተጠመቀ፤ ክርስቲያን ሆነ። በጥምቀት ባገኘው ጸጋ፤ በፍጹም ለምኖቱና በእውነተኛ ንስሐው፤ ተጋድሎና ትሩፋቱ ከፍጹምነት ማፀ

ረግ ደረሰ። የእነዛብ ሁሉ ጋትር ያርክ፤ ሐዋርያ፤ አባት፤ መምህር ለመሆን በቃ። በማፅረጉም ከሐዋርያት የማይተናነስ ፍጹም ጸጋ ያለው ሰው ሆነ። ከተሰጡት የመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ስጦታዎች አንዱ አጋንንትን በልብሱ ቁራጭ ግውጣት፤ ሕመማንን መፈወስ ነበር። (የሐዋ ሁጵ-፲፭፤ ገላ. ፪-፲፯፤ ፪ቀ. ፲፩:፳፬-፴፫)

በግብረ ሐዋርያት ም. ፲፱:፲፩-፲፪ ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ፤ ቅዱስ ጳውሎስ በልብሱ ቁራጭ ከሕመምተኞች አጋንንትን ያስወጣ እንደነበር ጽፎልናል። በግፅ ዝና በአማርኛ ጋይሌ ቃላት እንደሚከተለው ስለተጻፈ በማስተዋል እንመልከት። "ወዕቢየ ጋይሌ ይገብር እግዚአብሔር በእደዊሁ ለጳውሎስ ወይወስኑ ለምጽገፈ ልብሱ ወለበት መቲርሙ ወያብሩ ዲበድ ድውያን ወየሐይው ወአጋንንት እኩያን ይወፅዱ" ይላል። ትርጉሙ "እግዚአብሔር በጳውሎስ ቃል፤ በጳውሎስ ሥልጣን ደጋግ ተለምራትን ያደርግ ነበር። ከልብሱ ዘርፍ፤ ከመጠምጣያው እየቀደዱ ወስደው በድውያን ላይ ይጥሉት ነበር። ድውያንም ይድኑ ነበር። አጋንንትም እየወጡ ይሄዱ ነበር።" ማለት ነው።

አጋንንት የግውጣት ሀብት የተሰጠው ቅዱስ ጳውሎስ፤ በመንፈስ ቅዱስ ጋይሌ፤ በቃላትና በእጅ ብቻ ሳይሆን፤ በሰበኝና በልብሱ ዘርፍ አጋንንትን እስከ ወጥቶ ይሰዳቸው እንደነበርና ሕመማንን እንዳዳኝ ካወቅን፤ ከአጋንንት ቁራኝነት ለመዳኝ ቅዱሳን መጥኝ ብለን ደጅ መጥናት እንዳለብን እንገንዘብ።

ከዚህ ላይ በምትሐት ለማታልል መናፍቅን ሳይቀሩ፤ አጋንንትን በእያሱስ ክርስቶስ ስም እናወጣለን ብለው ሲመጡ ደቀብን ይታሉ ይሆናሉ። ሰይጣናት ስላ ራኹ ወጥተዋል፤ ለቀዋል ግላት እደ ይለፍ፤ ርኩሳን መናፍቅ ለግታለል ተቃጠለን፤ ወግን ብለው ሳይለቁ ለሊፈ ለተ ያት ላሉ። ከዚህ መታልልም፤ መደና ትም የለብንም ዘመናችንን ግስተዋል ይኖርባናሉ። ስንኳን ከቤተ ክርስቲያን የተለፉ ትዕቢተኞቹ መናፍቅን ይታናኝ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቃትና ጋኔን የግውጣት ሀብት ከልብሱ ለቀቅ፤ ለቀቅ በማለት በጋይሌና በሰይጣን አጋንንትን ግሰውጣት አይቻልም። ከዚህ ላይ ለናስተውለው የሚገባን ነገር ቢኖር፤ የፀበላ ሥፍራ ጾቶን በጥንቃቄ በመያዝ፤ ጸጋው የተሰጠ ሆኖ እውነተኛ ካህናት ምዕመናንን እንዲያጠምቁ፤ እንዲሳርኩ ቤደረግ ይመረጣሉ ማንም አታላይ ውሳኔ ውስጡን በእስግትና በጥንቃቄ እየተጠቀመ ደጅቶ ነጅ በታሰሁ ለያለ እንዳያታለልን እንጠንቀቅ ስንኳን በጅናው ሺህ በፍጹም ዘመን ይቅርና በዘመን ሐዋርያት ሳይቀር

በክርስቶስ ጅራን ጋኔን እናወጣለን የሚሉ ለቃላት ተነሥተው እንደነበር እንወቅ።

በሐዋርያት ሥራ ም. ፲፱:፲፫-፲፯ ያለውን ብንመለከት የአይሁዳዊው የሊቀ ካህናት ለስቂዋ ለጆቶ፤ ጋኔን እናወጣለን በማለት እንደተጋለጡ እንረዳለን። ርኩስ መንፈስ እንኳን ታዘቦቸው። "ወተሠጥ ምሙ ውለቱ ጋኔን እኩይ ወይቢሉሙ በእየሱስ፤ ለእምን ወለጳውሎስ፤ ለእምር እንትሙ እንከ መት እንትሙ" (ቁ. ፲፭) በማለት ገምሶ፤ ገምሶ ለቀዋል። ይኸም ቃል ወደ አማርኛ ሲመለስ "ያ ቢሰ ጋኔንም መለሰላቸው። በእየሱስ ለምና ለሁ፤ ጳውሎስንም ለውቀዋለሁ እናንት እነማን ናቸው? እናንት ከእኔ ላይ ናቸውን?" ማለት ነው። ከዚህ በኋላ "ወእብደ ላዕሊሆሙ ውለቱ ዘጋኔን እኩይ ወገሎሙ ወምሥሙ ወአቀሰሎሙ ወፈት ለሙ ወሰደደሙ ለምውለቱ ቤት ወተሰምዐ ዝ ነገር በገብ ኩሎሙ አይሁድ ወአረጊ ገላ ይነብሩ ለሌላን ወፈርሁ ኩሎሙ ወአዕቦዩ ስመ እግዚአብሔር" ይላል። (ቁ. ፲፯-፲፯) ተመልከት። ትርጉሙ "ከተውም መንፈስ (ጋኔን) ያለበት ሰው፤ ዘለለባቸው (ተነሣሳቸው)፤ ተበራታባቸው፤ ድል አደረጋቸው፤ ገምሶ፤ አቁሰሎ፤ ከቤት እስከወጥቶ ሰደዳቸው፤ ይህም ነገር በእሌላን በሚኖሩ በአይሁድና በአረጊ ዘንድ ደርሶ ተሰማ፤ በሁሉም ፍርሃት አደረገባቸው፤ የጊታቸንን የሊየ ሱስን ስም አከሰሩ።" ማለት ነው።

የጊታቸን የመጋይያንን ስላየነው ክርስቶስ ስም ዘለፍ፤ ሁሉ የዘረጋ ጋኔንን ሁሉ የሚከረከሱት በተቃራኒ ሰው አቸው በላይ የመጣት ስም ሙሉ [ፈላጊ ስደ-፲፯] ፈላጊ ይሁ-፲፱፤ ተራ የ፳፯-፳፯፤ ሌላ ሁለት (፳፯) ይህ ስም ቤተ ክርስቲያን ያቀጠረው ሆኖ ላይ ተተረጎሞ ቤተ ክርስቲያን በሆነው ላይ በክፍሉ ስሙ በተወሰነ ተገራግሎ ማንም መናፍቅ ጥመታቱ ለታላቅ ሰውን ለጊደረግ ቤተ ክርስቲያን ስራ ላይ ጸጋ ላይ ለምሳሌ ስሙ በተወሰነ ተገራግሎ ማንም መናፍቅ ጥመታቱ ለታላቅ ሰውን ለጊደረግ ቤተ ክርስቲያን ስም እንከባር። ለሁሉም በሆነ ሃይማኖት በቤተ-ሰውነት ሆነ ለን ገዢ ዘዘ ለሐዋርያት ጋኔን የግውጣት ሀብት የሚረጋገጥ ስራም በተቀሩ ማለት ሆኖ ሥልጣን ዘህንት ባላቸው ተሳታፊነትና በሌላ ጋኔን ጋፈውለን ደረጃን አግኝቶ

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር

ለመሆኑ የፃረገው እሱ ማንው?

የፃረገው እሱ በክብተኛ ገርግም የተወለደው በየርዳናስ ወንዝ በአደ ሶልጋስ የተጠመቀው ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ዞር ያስተግረው በሰለተ ዐርብ የተሰለጠነ የጥተው የተሰረዘው በሦስተኛው ቀን የተነሳው የግራም ለፍርድ የሚመጣው ጊታቸን ለምሳካቸን የሆነው መድጋኔላም ክርስቶስ ነው። ከተግራ ለሰፊው ገፅፈ ከሊተ/ገ/ሰ/ት/ቤት ጥራጊ

አሁን አቀረብ አሉቱን የሰማ አምላክ መንፈስ ቅዱስ አንስተ በቅጽበት እንደ ዓይን ጥቅሻ ከሮሚያ ደጅ ከከላው አደረሰው መልእክተኞቹም ጭፍሮች ቅዱሱን በሮሚያ ደጅ ባገኙት ጊዜ እጅግ ደስ አላቸው፤ ለንጉሡም መጥቷል ተቀበለው አሉት ንጉሡም በጣም ደስ ብሎት በክብር ወጥቶ ተቀበለው ከቤተ መንግሥቱ አዳራሽ አስገብቶ በክብር ወንበር ላይ አስቀመጠው ስለ ልጁ ሕመም ሁኔታ ነገረው ቅዱሱም አምላካት ብሎ እዘዘ ባመጣት ጊዜ ጋኔኑ ከመሬት ላይ ጣላት አረፋ አስደረቃት ፈጽሞ እንደ ራሳ በድን አደረጋት ይህንንም ያዩ ሰዎች ሁሉ ሞተች ብለው እስኪጠራጠሩ ድረስ ትንፋሻን አሳጣት ያን ጊዜ አባ ሚልኪ በሥርዓተ ጸሎት ተነስቶ ለብዙ ሰዓቶች ረጅም ጊዜ ጸለየ ከዚህ በኋላ የተጸለየበትን ውኃ (ማየ ጸሎት) ወይም በተለመደው አነጋገር ፀበሉን ፊቷ ላይ ረጨ፣ ቅዱሱም ሰደግኑን በተሰጠው የጸሎት ኃይል በጸጋ መንፈስ ቅዱስ ይዞ በቤት ውስጥ ዘግቶ ከዚያ እንዳይወጣ በመስቀል ምልክት አማትቦ አሰረው አጋዘው።

ንጉሡም ይህን ተአምር ባየ ጊዜ ከጸድቁ ጭማሪዎች ወድቆ እያሄደ ለገዳሙ መተዳደሪያ ይሁንህ ብሎ ብዙ ገንዘብ አመጣለት ዳድቁ ግን አይሆንም ብሎ ሳይቀበል ቀረ ንጉሡም አባ ሚልኪን አባቱ ሆይ ከእኔ ጋራ ኑር ገዳሙንም እኔ እንጽልሃለሁ አለው ቅዱሱም መልሶ መነኩሳት ልጆቹን ትቺ ከዚህ ሙሉ አይቻለንም አለው። አባ ሚልኪ ቁልዝማዊ ለጥቂት ጊዜያት በሮሚያ ሕመምተኞቻቸውን እየረ ወሰ አጋንንትን እያወጣ ኖረ ከዚህ በኋላ ወደ ገዳሙ ከንጉሡ ተሰናብቶ ለመ ሄድ ሲሄድ ከደጅ የወደቁ የድንጋይ ገንዳዎች እየ ንጉሡም ከሠራዊቱ ጋር እየሸገው ስለ አባ ሚልኪ ለገዳም መገልገያ የድንጋይ ገንዳዎች የገለገሉ ነበር አለው። ንጉሡም የሚወስድልህ ካገኘህ ለእኔ ምንም አይጠቅመኝም ስጥ ጭላሁ አለው። ቅዱሱም ከፈቀደክልኝኝ የሚወስድልኝን ፈጣሪዬ ያዘልኛል ብሎ ሰደግኑን ከታሰረበት ረቲቶ ገንዳዎችን በራሱ ላይ እሸክሞ ጌታ ሆይ እንሆ አባቡን ግንገጠን ትረግጡ ዘንድ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻለሁ የሚገዳኝሁም ምንም የለም ብለህ በሰጠኸን ሥልጣን በስምህ አ ጋንንትን እንዲገዙልን በሰደረግህ ልመስገናለሁ እኛ ይነዳው ጀመር። (ሉቃ 1፡10)

በርቱ በርቱ የሆኑ አሥራሁለት ወንዶች መሸከም የማይችሉትን ገንዳ እሸክሞ ከገዳሙ ደረሰ ገንዳዎችን ከገዳሙ እንዲያናገር ሰደግኑን ካሸዘ በኋላ ዳግመኛ እንዳይረታተኝው በተሰጠው አጋንንትን የሚወጣት የመገዘት ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ሀብት ተቆጣጥሮ በትምእርተ መስቀል አግብቶ ከገዳዎች ውስጥ እንዳይወጣ በግዝት አሰረው ከዚያ በኋላ ሰደግኑን ሲረታተኝው አልቻለም።

አባ ሚልኪ ከመነኩሰ ሆኖ ዓመት እንደሞላው ከሰማይ ቃል መጣለት ቃሉም አባ ሚልኪ ዕድሜህ አልቋል የገቀናት ብቻ ዕድሜ ቀርቶሃል ወደ ዘላለም ዕረፍት ወደ ዘላለም ደስታ ትሄዳለህ የሚል ነበር።

ይህን ከሰማ በኋላ አባ ሚልኪ መንፈሳዊ ልጆቹን መነኩሳትን ጠርቶ የተነገረውን ቃል ከገለጸላቸው በኋላ "ለእግዚአብሔር ተገዙ ከሰደግኑ ግሳት ከሸንገላው እራቁ ተጠበቁ አላቸው። በገኛውም ቀን ወደ እርሱ አበው መነኩሳት መጡ እነዚህም መነኩሳት ካረፉ ብዙ ዘመናት ይሆናቸዋል። አመጣጣቸው በሥጋ ሳይሆን በእካል ነፍስ ወይም በመንፈስ ነበር። እነዚህም እየሙ መነኩሳት የተባሉት አባ እንጠንቅቅ አባ መቃርስ፣ አባ መቃርሶ፣ አባ ሲናጃ፣ አባ ብለ ይኖ፣ አባ ጳጳሚ ተገልጸው እንዲህ አሉት "ወንድማችን ከእኛ ዘንድ በመን ግሥተ ሰማያት በደስታ ከእኛ ጋር ለመኖርና" አሉት ይህን እያሉት ነፍሱ ከሥጋው ተለየች። መላእክት በምስጋና እየዘመሩ አሳረገት እንዲህ እያሉ "ዘግመው በዓለም የሐዩ ለዘሉቱ ትርጉሙ (በዓለም ላለ በገድል በትሩፋት የደከመ ለዘላለም ደድናል) ግለት ነው። (መዝ. 92፡8) እንዲህ እያሉ ነፍሱን ደስታ ካለባት የመን ግሥተ ሰማያት አረባን (መያዣ) በጥንቅ በገንት አኖሯት።

አባ ሚልኪ ቁልዝማዊ በእንዲህ ዓይነት ክብር ካረፈ በኋላ ሥጋውን ጳጳሳት ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት እንደ ሥርዓቱ ገንዘው በቤተክርስቲያን በተወ ሰነለት ሥፍራ ቀበሩት። በመቃብሩም ላይ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ተአምራትና መንከራት (ድንቆች) ታዩ ተደረጉ። አሉቱ በረከቱ በወዳጆቹ በክርስቲያን ልጆች ላይ ለዘላለም አድር ይኑር አሉን።

አባ ሚልኪ ቁልዝማዊ አጋንንትን የማስወጣት የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ቢኖ ረውም በዚህ ስጦታው ተኩራርቶ በውዳሴ ከንቱ አልተጠለፈም። በፍቅር ንዋይ ፍላጊም አልተነደፈም። ገድል ትሩፋት ከመሥራት ወደ ጳላ አላለም በምንም ነገር አልተመጸደቀም። በገዳማዊ ሕይወት ጸንቶ በተሰፋ መንግሥተ ሰማያት ተበራቶ ስሙ በሰማያዊ መዝገብ እንዲጻፍ አደረገ። በዚህም መንፈሳዊ ገድሎ የጌታን ቃል ተረጎመ።

ቅዱስ ሉቃስ በጻፈው ወንጌል 1፡12-15 ያለውን ቃል ከዚህ ላይ ልናስታ ውስ ይገባናል። ለብዓም በደስታ ተመልሰው ጌቶ ሆይ አጋንንትስ እንኳ በስምህ ተገዝተውልናል ቤሉት "መኖሩት ስለተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ ስማችሁ ግን በሰማያት ስለተጻፈ ደስ ይበላችሁ" ብሎ ጌታችን የተናገረውን ማጤን ይገባል። አባ ሚልኪ ተግባራዊ ያደረገው ይህንን ኃይል ቃል ነበር። በምድር ላለን አጋንንትን የሚወጣት ጸጋ ተሰጥቶን ለብዙ ዘመን ኖረን በኋላ "እናንተ እመጫች አላውቃችሁም" (ማቴ. 23፡35) ተብለን ለዘላለም በኩነኔ ከመኖር፤ ጋኔንን የሚወጣት ሀብቱ ቀርቶብን በትሀትና ለእግዚአብሔር በመገዛት ፈቃዱን

ፈጽመን በመንግሥተ ሰማያት ስማችን ተጽፎ ዘላለማዊ ሕይወትን መቀዳጀት እንደሚባል ጥብን ልናውቅ ልናስብ ይገባናል። ጋኔን የማውጣት ሀብት የተሰጠን ብንኖርም ሰዎች ስላሞገሱን ስላከበሩን ከሌሎች የላትን መስሎን ሰይጣን በት ዕቢት እንዳይጥለን እንጠንቀቅ። በራሳችን ብቃትና ትሩፋት ያስወጣንው እየመ ስለን አንመጸደቅ እራሳችን ተሳስተን ሌሎችን ከማሳሳት እንጠበቅ።

ሰይጣን በጸሎት በጸም በፍጹም ሃይማኖት በሥላሴ ስም የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ በተሰጣቸው ሰዎች ለቆ ሲሄድ ይተላል። እግዚአብሔር በእኛ አድር አጋንንትን በማውጣቱ ልንደስት እንችላለን ደስታችን ግን ከመጠን አልፎ የመንግሥተ ሰማያት ኑሮን እንዳያዘና ጋንና ከክርስቲያናዊ ሕይወት እንዳያወጣን ሁሉ ጊዜ ክብር ለእግዚአብሔር በመስጠት በትሀትና አንነር። እንዲሁም ከሆነ ሰይጣንን ከሌሎች ላይ ብቻ ሳይሆን ከእኛም ልናርቀው ድል ልናደርገው እንችላለን።

ሰይጣንን ለማስለቀቅ የራሳችንን ጠንቅ እንጠቀም ለጊዜው አጋንንት ለማሥላል ተስርጠው ለመቅረት እንዲመቻቸው ተቃጠለን ለቀ ቅን አባ እገሌ መኖና እገሌ ወዘተ አቃጠለን ድል አደረገን በማለት ለወሻክቱ ይተላሉ። በዚ 1፡7 ጊዜ እናስተውል። የእግዚአብሔርን ክብር እንግለጽ የቅዱሳንን ምልክት የድንጋልን አግልጥነት የመለክትን ተራጭነት በግሳ ግንባታ ላይ ካላቸው መኖራችን በትሀትና ለግያ ግንባታና መገልጫ ስራብን ይህን ከፈጸምን ሰይጣንን ድል ለማድረግ እንችላለን። በትዕቢ ግና በት ምክህት በመዳሴ ከንቱና በፍቅር ጋዎይ ተቃል ለንግስ መጸደቅ ብንኖር ግን ለእግዚአብሔር ክብር ስላልሰጠን "እናንተ ርጉራንን ከእኔ ሃይ" የሚል አስረሪ ቃል ስምተን ከአጋንንት ጋይ በጨማ ጉድጓድ በገንገም ተጥለን እንኖ ራለን (ማቴ. 23፡29-33)

ይህ የዘላለም ቅጣት እንዳይደርስ ብን በሁሉ ነገር እራሳችንን ዝቅ ዝቅ እናድርግ፤ እግዚአብሔር በጸጋው ከፍ ከፍ ያደርገናል። (ሉቃ. 10፡18) ወዳጆች ሆይ በሕይወታችን ምግባር ትሩፋት ቢኖረንም አጋንንትንም የማስወጣት ጸጋ ቢሰጠንም ሰጪውን በማመስገን በራቱ በተሰበረ መንፈስ እንመላለስ። ከዚህ ላይ አንድ ልናስበው ወይም ልናምነው የሚገ ባን ቃል አለ። ይኸውም "የእግዚአብሔር መሥዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው። የተሰ በረውንና የተዋረ ደውን ልብ እግዚአ ብሔር አይንቅም። ትሁት ልብ የሥጋ ሕይወት ነው። ቅንዓት ግን አጥን ትን ያነቅዛል። እነዚህን ሁሉ እጅ ሠርታለችና እነዚህ ሁሉ የእኔ ናቸው ይላል እግዚአ ብሔር ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሁት መንፈሱም ወደ ተሰበረ በቃሌም ወደ ሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከ ታለሁ" የሚለ ውን ምእዳን ወይም ምክር ተግ ሳጽ ልብ እናድርግ። (መዝ. 1፡12፤ምላ. 10፡25 አ.ላ. 22፡8) የቅዱስ ሚልኪ ቁልዝማዊ አም ላክ ኢየሱስ ክርስቶስ በድንግል እናቱ ጸሎት ማስተ ዋልን ሰጥቶ ከሰይጣን ሸንገላ ይጠብቀን ያደነን አሉን።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር።

ይህ ግምገማ፣ ምዕመናን የተዋህደ ቤተክርስቲያንን ትምህርት ላይ የሚገኙት ወይም ቀናናዋን በተከታታይ የሚሰጡትን እንዲሁም የመናገሩን ማህበራዊና የሚያስተምሩትን ትምህርት ስህተት የሚረዱበት ነው።

መንፈስ ቅዱስና ጸጋው

ጋኔን የማውጣት ሀብት

፩. ቅዱስ ሳዊሮስ ዘገብሎን ጋኔን ያወጣ ነበር፡-

ቅዱስ ሳዊሮስ ዘገብሎን፤ እንደ ሚልኪ ቁልዝማዊ በክርታስ ላይ ጽፎ፡ አጋንንትን ያስወጣቸው ነበር። "ሳዊሮስ ዘገብሎን የናዝራዊ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ! አንተ ርኩስ መንፈስ ውጣ ብሎሃል" በማለት በክርስታስ ጽፎ ይልካል። ከታላቅ ጠማር ጽፎ ወደ ሩት አገር ለወዳጆቹና ለደቀመዛሙርት እንደመላክ ማለት ነው። ደብዳቤው ተልኮ በጋኔን ቁራኝነት ከታመሙት ሕሙማን ዘንድ ደርሶ ሲነበብ የሳዊሮስ ዘገብሎን ጸሎት አንደደን፣ የሳዊሮስ ዘገብሎን አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ ረደደብን፣ ወጣን፣ ለቀንን እያሉ፣ እየለፈለፉ አጋንንቱ በሽተኞቹን ለቀው ይወጣሉ። ሕሙማንም ወዲያ ውኑ ፈውስ ያገኛሉ። ከዚያ ወዲያ ፍጹም ጤነኞች ሆነው ይኖሩ ነበር።

ለመሆኑ ጋኔን የማውጣት ሀብት (ጸጋ) የተሰጠው ቅዱስ ሳዊሮስ ዘገብሎን አጸናሩ ምን ይመስል ነበር? መንፈሳዊ ሕይወቱን ከሕፃን ነት ዕድሜው አንስቶ እስከ ጊዜ ዕረፍቱ በምን ዓይነት ትሩፋትና ገድል ጸጋ፣ ወይም የመንፈስ ቅዱስ ሀብት ይታዩ ነበር? በሰንክላር መጽሐፍ መስከረም ጊዜን በሚነበበው ክፍል፤ የቅዱስ ሳዊሮስ ዜና ሕይወት ተዘግቧል። በቀጥታ ሙሉ ታሪኩን እንዳለ በመውሰድ፤ የቅዱሱን መንፈሳዊ ሕይወት እንዴት እንደነበር መግለጹን መርጠናል። የምስጢር ባለቤት በቅዱሳን አድሮ ድንቅ ተአምራትን የሚሠራና የሚያሠራ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር፤ በመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ሀሊናችንን እንዳሳለፉ የማስተዋልን ጥበብ ይሰጠን ዘንድ፤ የቅዱስ ሳዊሮስ ጸሎትና ረድኤት የእመቤታችንም አማላጅነት አይለየን አሜን።

መስከረም ጊዜን የገብላው ኤጲስ ቆጶስ የተቀደሰው አባት አባ ሳዊሮስ ያረፈበት ዕለት ነው።

የዚህ ቅዱስ አባቱ አብላርያኖስ ይባላል። በውጭ አገር የአቴናን ጥበብ ተማረ። ወቲሳርያም ሄዶ ጥበባቸውን አጠና፣ ትምህርታቸውን ተማረ። ወደ ሮሜ ተመልሶ የቤተ ርስቲያንን ትምህርት ተማረ። በጥቂት ዓመታት ውስጥ የብሉይትንና የሐዲላትን ንባብ ትርጓሜ አጠና። ከዚህ በኋላ ወላጆቹ ከዚህ ዓለም በምት ተለይተው ዐረፉ፣ ቁጥር ስፍ የሌላቸው ማለትም ብዙ ንብረት ትተውለት ሄዱ። እርሱም በቅዱስ ወንጌል እንደተጸገን ዘቡን ሁሉ ለክርስቶስ ለመስጠትና በዚያ ረንታም መቶ እጥፍ ዋጋ ለማግኘት አለበ ወደደ። (ማቴ. 13:44) ከዚህ በኋላ የእንግዶች ማረፊያ (ማስተናገጃ መቀበያ) ቤት ሠራ የተሠራውም ቤት ሰደተኞችን፣ መንገደኞችን፣ ጣም አዳሪዎችንና ችግሮችን የሚቀላበት፣ የሚያስተናግድበት ሕንፃ ነበር። በግቢው ውስጥም ልዩ ልዩ የሚበሉ ፍሬ የሰጡ አትክልት እንዲተክሉ አደረገ፤ ጠባቂዎችም ቀጥሮ ፍሬዎችን ለቅመው በእንግዶች በሕንፃው ውስጥ ለሚያርፉት ሁሉ እንዲያድሉ መመሪያ ሰጣቸው። ሥፍራዎቹም ቅዱስ ሳዊሮስ ለድሆችና ለጣም አዳሪዎች ብሎ የከለላቸው፣ የሠራቸው ናቸው በማለት ለብዙ ዘመናት በሰሙ ሲጠሩ ናረዋል።

የቅዱስ ሳዊሮስ የአባቱ ወንድም የነበረ አጎቱ፤ የዚያች አገር ገዢ ነበር። ሳዊሮስ ገንዘቡን ሁሉ ለመንፈሳዊ አገልግሎት ብቻ ማዋሉን አልወደደለትም ነበር። በሮሜ ነግሥት ለነበረው ለንጉሥ አናሬዮስ አመልክቶ ሳዊሮስን እንዲህ ሲል ወንጀለው። "ንጉሥ ሆነ ሳዊሮስ ገንዘቡን ሁሉ ለክርስቶስ እስጣለሁ እያለ በትና ጨረሰው። በወንጌል እንደተነረው መቶ እጥፍ አድርጎ ክርስቶስ ይመልሰልኛል እያለ ገንዘቡን ሁሉ ስላባከን እንደ ማገጃ ሰጠው" ብሎ ከሰበው። አናሬዮስ የተባለው ንጉሥ ግን ክርስቲያን እሱም የተባሎ ሕይወት አማኝ ስለነበር የቅዱሱ ገድል ደስ አሰኘው። ሥራው ሁሉ በንጉሥ ፊት ያማረ የተወደደ ሆነ። በበጎ ሥራው ደስ ከመሰኘቱም በላይ ሳዊሮስን አረቀረው፤ ከዚህም የተነሱ ቅዱስ ሳዊሮስን አስጠርቶ ከቤተመንግሥቱ እንዳይለይበት በፍቅርና በትህትና አዘዘው። ቅዱስ ሳዊሮስም የንጉሡን የቀና ሃይማኖት ተመልክቶ እጅ ብሎ ታዘዘለት። ንጉሡም ዘወትር ወደ ቤተክርስቲያን ለማስቀደስና ለጸሎት ሲሄድ ሳዊሮስ እንዳይለየው ያደርግ ነበር። ምንም እንኳን በሮሜ የታወቀ ንጉሥ ቢሆንም፤ አናሬዮስ በምስጢር ፍጹም መናገ፣ ዓለምን የናቀ እራሱን በወንጌል ሃይማኖት የጠበቀ ነበር። ወደ ቤተክርስቲያን ገብቶ፤ ሌሊቱን ሁሉ በትጋት ሲጸይል ያድራል። ይህ ጸድቅ ንጉሥ ከውዳሴ ከንቱ ርዳ ሥርዓተ ምንኩስናንም በሰውር ይፈጽም ነበር። ከሌላው መንግሥቱ ስር በርኖስ (ማት ይለብላል። በላይ ግን ክብር ያለው ሌላው መንግሥት ይደርጋል። እንዲህ በማድረግ በምስጢር የምንኩስናን ግብር ፈጸሟል ነበር። ስለዚህ ነው መንፈሳዊነት ስላለው መናገሻ ሳዊሮስም በፍቅር እንዳይለየው ያደረገው።

የዓለም ፍቅር የነገሰበት ሥጋዊና ዓለማዊ መሪ ቢሆን ኖሮ፤ ቅዱሱን ስንኳን ሊቀርብው እንዳይሆን ሌላው ስራዎችን እንዳይረገጉት በሕይወተ ሥጋው ኑሮ በነፃነት ፈጣሪ ወትት በሮሜ ሊቀ ጳጳስ የነበረው ቅዱስ ዮናክንዲኖስ ነበር። ለወደፊት ሳዊሮስ ኤጲስ ቆጶስ እንደሚሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ ምስጢር ተገልጸለት በዚህ ምክንያት እጅግ አድርጎ ያፈቅረውና ያከብረው ነበር። ከፍቅሩም ብዛት የተነሳ፤ ሳዊሮስ ለጥቂት ጊዜ እንኳን እንዲለየው ፈታዩ አልነበረም። የዚህ ቅዱስ አባት የሳዊሮስ ዘገብሎን ዝናው በቁስጥንጥንያ ነግሶ ከነበረው ከቲምዶስቲያንም ዘንድ ተሰማ፤ በሁሉም ዘንድ ተወዳጅና የተከበረ ሆነ። ቅዱስ ሳዊሮስ በሰው ሁሉ ዘንድ መወደዱንና ከብሩም እንደሰዛ ተመልክቶ፤ ውዳሴ ከንቱ እንዳይሆንበትና ሰማያዊ ክብር እንዳያጣ ፈራ። ከዚህም የተነሳ በሽሉክታ፣ ማንም ሳያውቅ ተሰውሮ ከዚያች ሀገር ወደ ሌላ ለመሰደድና ለመመነን አሰበ። ይህን ሲያስብ የእግዚአብሔር መልአክ ተገልጸለት "ሳዊሮስ ክፍለሀ ገብላ ናትና ወደ ገብላ ገዳም ሄደህ በዚያ ኑር" በማለት አዘዘው። በመቀጠልም "በዚያም የገዳሙ አበምኔት ሆነህ ትኖራለህ የብዙዎች ነፍስ አባትም ትሆናለህ" አለው።

ቅዱሱም የምንኩስና ልብስ አስኬማ ካደረገ በኋላ፤ ቴዎድሮስ የተባለውን ረድ አስከትሎ በሌሊት መንና ወደ ገብላ አመራ።

በጉዞ ላይ ሳለ እግዚአብሔር ከፊቱ የምትሄድ የብርሃን መንኮራኩር ሳከለት፤ ገዳመ ገብላ እስኪደርስ ትመራው ነበር።

በዚያች ገዳም ደግ (ጳውሎስ) የሆነ አበምኔት ይኖር ነበር። የቅዱስ ሳዊርስ መምጣት በራእይ ተገልጿለት ወደ እርሱ መጥቶ ተቀበለው። መንፈሳዊ ሰላምታም ሰጠው። ስለ እርሱም ራእይ እንደተገለጠለት ነገረው። ፈጽሞ አደነቀ። ዜናው በየሀገሩ ሁሉ ደረሰ። ከየሀገሩ ተወጣ ጥተው ሰፍር ቁጥር የሌላቸው ሰዎች ወደ እርሱ ዘንድ ተሰበሰቡ። ንጉሥ ቴዎድሮስም ከእርሱ ዘንድ ያሉትን ብዙዎች ሹማምንት፤ ለቅዱስ ሳዊርስ አድባራትን (የመናንያንን ማረፊያዎች) አንጸብሎት አላቸው። እንደ ታዘዙ አደረጉ። ቅዱስ ሳዊርስም ብዙዎችን ነፍሳት የሚያረጋጋ፣ የሚያጽናና ሆነ፤ እግዚአብሔርም በእጅ ቁጥር ሰፍር የሌላቸው ታምራትንና ድንቆችን አደረገ። ከተደረጉትም ድንቆችና ምልክቶች መካከል። የገብላው አገረ ገዢ ሴት ልጅ፣ ሰይጣን ሰፍርባት እንዴት እንደዳነች የሚተረከው ይገኝበታል።

በልጅቷ ላይ ያደረገው ሰይጣን ወላጅ አባታን፤ ሳዊርስን ከዚህ ካባረርክልኝ እወጣለሁ እለታ ታለሁ እያለ ይቀጥር ይሆኑ ጀመር። የልጅቱም አባት ሰይጣን ያለውን ነገር ሰምቶ ከቅዱስ ሳዊርስ ዘንድ ሄዶ ርኩስ መንፈስ የፎክረውን ተከራ ነገረው። በጸሎቱም ልጁን እንዲያደናገሉት ተማኝነው። ቅዱስ ሳዊርስም በብራና ላይ ከዚህ የሚከተለውን ቃል ጽፎ ለሰውየው ሰጠው። በደብዳቤው የተጻፈው ቃልም፤ "ክብር ምስጋና ይግባውና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አንተ ርኩስ መንፈስ ከእርሷ ወጥተህ እንድትሄድ እኔ ሳዊርስ ዘገብሎን የክርስቶስ አገልጋይ አዝሃለሁ" የሚል ነበር።

አባትየውም ደብዳቤውን ወሰዶ ወደ ልጅቱ ዘንድ ሄደ። ያን ጊዜ ደብዳቤው ደርሶ ሲነበብ፤ ሰይጣን ከእርሷ ተለይቶ ለቆ ወጣ። ከዚያ ወዲያ ፍጹም ጤነኛ ሆነች። አልተመለሰባትም።

ቅዱስ ሳዊርስ ከጋኔን ማውጣት ጎን ሌላም ተአምራት ያደርግ ነበር፤ ከዚህ ቀጥሎ ያሉትን ታሪካዊ መግለጫዎች በመመልከት የተሰጠውን ጸጋ መገንዘብ እንችላለን።

ወደ ቅዱስ ሳዊርስ ከላምራውያን ወገን የሚሆኑ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ፤ ታላቅ የሕዝብ ጉባዔ ሆነ፣ ተደረገ። ወደ ቅዱስ ሳዊርስ ገዳም ገብተው ለመዝረፍና በመነኮሳቱ ላይ አደጋ ለመጣል

ያሌሩና ያድሙ ጀመር። በቅዱሱ ጸሎት እግዚአብሔር ሦስት መጻፈትና ሌሊት ድቅድቅ ጨለማ አመጣባቸው። በእነዚህ ሰለታት ምንም ምን ማየት ተሳናቸው፤ ሊያዩ አልቻሉም። በብዙ ልቅሶና ዕንባ ቅዱስ ሳዊርስን ማለዱት ለመተት። እርሱም ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አድርጎ ጨለማውን አራቀላቸው። እነርሱም ፈጥነው ከዚያ ሥፍራ ሄዱ። ከዚህ የምንመለከተው አንድ ምሥጢር ይኖራል። ይኸውም አጋንንት ቅዱሳንን በቀጥታ ተገልጿው ማሸነፍ ሲሳናቸው፤ በተዘዋዋሪ መንገድ ለመዋጋት መምጣታቸውን ነው። ለዚህም ምስክሩ ሰይጣን በቀጥታ አዳምንና ሌዋንን ማሳት ባይሆንለት፤ በእርጭ ምድር ማለትም በእባብ ተሰውሮ ሊዋጋቸው መጣ።

አዳምን በውዳሴ ከንቱ ለጊዜው ጠልፎ መጣል ቢሳነው፤ ወደ እናታችን ሌዋን በመሄድ፣ ያለ ደረዋኛ ደረጃ በመስጠት በውዳሴ ከንቱ አሰናክሎ ጣላት። እርሷን ድል አድርጎ እጅ ካደረጋት በኋላ፤ በእርሷ አማካይነት አባታችን አዳምን አሳተው። ሁለቱንም በተዘዋዋሪ መንገድ ድል አደረጋቸው። ጸጋቸው ተገልፈ እርቃናቸውን ተሩ። (ዘፍ. ፫:፩-፲)

ዛሬም የአዳምን ልጆች በተለይም ቅዱሳንንና እውነተኛች ክርስቲያናችን ለመጥመድ ዘይ ይፈልጋል። ሌላ ቢያቅተው በሰዎች አድሮ መምጣት አይሳነውም። በምትሃቱም የብርሃን መልአክ መስሎ ያጠምዳል። ያም ባይሆን ክፉ ሰዎችን አነሳስቶ ቅዱሳንን ይዋጋል። (፩ቆሮ. ፲፩:፲፫-፲፭፤ ፪ጢዋ. ፱:፲፬-፲፮) ፤ ግንም እንኳን ሰይጣን በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ቅዱሳንን ለማጥቃት ቢዘምትም የእግዚአብሔር ሰዎች ጸድቃን መከራውን ሁሉ በትዕግሥት ከመቀበል ጋር፤ በሃይማኖታቸው ጽናት፣ በእግዚአብሔር ጸጋ ድል ያደርጉታል። ይኸውም በቅዱሳን ገድል የተረጋገጠ፣ የተመሰከረም ነው።

ከቡር ዳዊት የጸድቃን መከራቸው ብዙ ነው፤ እግዚአብሔርም ከሁሉ ያድናቸዋል። እግዚአብሔርም አጥንተቻቸውን ሁሉ ይጠብቃል፤ ከእነርሱም አንድ አይሰበርም። (መዝ. ፱፫:፲፩-፲፮) ብሎ መዘመሩና ትንቢት መናገሩ፤ የቅዱሳንን ተጋድሎና ድል አድራጊነት የሚያረጋግጥልን ነው። ወደ ጥንተ ታሪኩ እንመለስና ስለ ቅዱስ ሳዊርስ ገድና ተአምራት እናጠን።

ዳግመኛም በዚህ ቅዱስ አባት አበምኔትነት ስር ያሉ መነኮሳት ሁሉ ሲታመሙ ይጸልዳላቸዋል፤ እነርሱም ፈጥነው ይፈወሱ ይድኑም ነበር። በመንፈሳዊ ምክርም ያረጋጋቸዋል፣ ያጽናናቸዋል። እግዚአብሔርን መፍራት ያስተምራቸዋል፤ ሁሉም የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም፤ በሥራቸው የእግዚአብሔርን መልአክ እስኪመስሉ ድረስ ባለ ትሩፋት እንዲሆኑ አብቅቷቸዋል። በዚያች አገር (በገብላ) ኤጲስ ቆጶስነት ተሹሞ የሚኖር ፈላጊና ሚባል መንፈሳዊ አባት ነበር። ከእግዚአብሔር ዘንድ ራእይ ተገለጠለት ከእርሱ ቀጥሎ በገብላ ቅዱስ ሳዊርስ ኤጲስ ቆጶስነት እንደሚሾም ተነገረ። እርሱም ወደ ሕዝብ ክርስቲያኑ ሁሉ ልኮ፤ ቅዱስ ሳዊርስን ውሰዱና በእግዚአብሔር የተፈቀደለት ስለሆነ፤ መርጣቸው በእናንተ ላይ ኤጲስ ቆጶስ እንዲሆን ይሾም አሉ። ያን ጊዜም የጳጳሱን ቃል ሰምተው በመታዘዝ፤ በዘመኑ የነበሩት አርዳዎስና አናሬዎስ የተባሉ ደጋግ ነገሥታት መኳንንቱን ጭምር በገብላ ሀገር ላይ ኤጲስ ቆጶስነት እንዲሾሙ፤ ቅዱስ ሳዊርስን እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ እንደ አንድ ልብ መስካሪ ሆነው መረጡት። በቤተክርስቲያን ሕግ መሠረት ተሾሙ፣ ኤጲስ ቆጶስ ሆነ።

ከተሾሙበት ጊዜ አንስቶ ይህ ቅዱስ አባት፤ የክርስቶስን መንጋ ሕዝብ ክርስቲያኑን ለመጠበቅ ይችላል ዘንድ ታላቅ መንፈሳዊ ተጋድሎ በማድረግ ይተጋ ነበር። ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ኤፌሶን ልኮ የቤተክርስቲያንን ቀላውስትና አገልጋዮች ሁሉ ካስጠራቸው በኋላ "በገዛ ደሙ የዋጁትን የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሻመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ ጨካኞች፣ ተኩላዎች እንዲገቡባችሁ፤ ደቀመዛሙርትንም ወደ ኋላቸው ይሰቡ ዘንድ ጠማግ ነገርን የሚናገሩ ሰዎች በመካከላችሁ እንዲነሱ እኔ አውቃለሁ። ስለዚህ ሦስት ዓመት ሌሊትና ቀን በዕንባ እያንዳንዳችሁን ከመገሰጽ እንዳለቋረጥሁ እያሰባችሁ ትጉ። አሁንም ለእግዚአብሔርና ያንጸቅሁ ዘንድ በቅዱሳንም ሁሉ መካከል ርስትን ይሰጣችሁ ዘንድ ከሚችል ለጸጋው ቃል አደራ ሰጥቻችኋለሁ። ከማንም ብር ወይም ወርቅ ወይም ልብስ አልተመኘሁም፤ እነዚህ እጆቼ በሚያስፈልገኝ ነገር ለእኔና ከእኔ ጋር ላሉት እንዳገለገሉ እናንተ ታውቃላችሁ። እንዲሁ እየደከማችሁ ድውዮችን ልትረዱና እርሱ ራሱ ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው እንዳለ የጌታን የኢየሱስን ቃል ልታስቡ ይገባችሁ ዘንድ በሁሉ አሳየኋችሁ።" (የሐዋ. ፳:፳፫-፴፭) ብሎ የመጨረሻ የመሰናበቻ ምክር እንደሰጣቸው ይታወሳል።

የቅዱስ ሳዊርስ ተጋድሎም ይኸን የቅዱስ ጳውሎሳዊ ምዕዳን ያገናዘበ ተልእኮ ነበር። ቅዱሳን አባቶች፣ እንደ ሳዊርስ ዘገብሎን ያሉት አበው ሐዋርያዊ ግድታቸውን እንደጧፍ ተቃጥለው በማብራት፣ ለምዕመናን አብነት በመኾን አልፈዋል። ይህንን የቅዱሳንን ዜና በመክታተል መረዳት ይቻላል። ቅዱስ ሳዊርስ በሚኖርበት አገር የሚኖር ሰው በቅሰጠስ የተባለ አንድ አይሁዳዊ ነበር። እሱም ምሁረ አሪት ስለነበር የሙሴን ሕግ ጠንቅቆ በማወቅ ይመካ ነበር። ከዚህ ትምክህት የተነሳ፤ ቅዱስ ሳዊርስን ለመከራከር ተነሳ። ቅዱስ እስጢፋኖስን ቢጽ ሐሳውያን፤ ተሰፋ ያልደረሰውን ደረሰ፣ ሥጋ

ያልሰበሰቡን ሥጋን ተዋሕዶ መሲህ (ማሰያሰ) መጣ እያልክ የምታስተምረው ክምን አግኝተህ ነው በማለት የክርስቲያንን ትምህርት በማብጠል ጠልቦ በከራከሩት፤ እእምሮ ጠባይዎ የቀናለት፣ ጥበብ መንፈሳዊ የተሰጠው ሊቀ ዲያቆናት እስጢፋኖስ፤ ምላሽ አሳዋቶ ሱባዔ ትውልድ፤ የኒናኮን ሱባዔ ዕለት፣ የኤርም ያሰንና ሱባዔ ሰንበት፣ የዳንኤልን ጠቅሶ እንዳሳፈራቸው በሐዋ. ፮፡፮-፲ ተጽፎ ይገኛል። (ግዕዝና አማርኛ የአንድምታ ትርጓሜ ተመልከቱ) በዚህ አንጻር አይሁዳዊው ትምክህ ህተኛ ስትሰጠህም ለተቃውሞ ተነሳሳ። ቅዱስ ሳዊሮስን ተከራክሮ ለመርታት አልቻለም። በጊዜው ልቦናውን እንደ ድንጋይ አጽንቶ ክርክሩን ቀጠለ እንጂ። ከቅዱስ ሳዊሮስ የሚነገረውን ኃይለ ቃል ሊረዳ አልቻለም ነበር።

ይህ በዚህ እንዳለ እግዚአብሔር ለቅዱስ ሳዊሮስ በራእይ ተገልጾ "ወዳጅ ሳዊሮስ ለጊዜው አይሁዳዊው ባያምንም አትዘን፤ በክርስቶስ አምነው ካሉ ቅዱሳን፣ ብሩካን ምዕመናን ክርስቲያኖች እንደ አንዳቸው የሚሆንበት ጊዜ ሩቅ አይደለም ያምናል" አለው።

ከዕለታት በአንድ ቀን ተከራካሪው አይሁዳዊ ወደ ቤቱ ይገባል ተኝቶ ሳለ፣ ሊሊት በሕልሙ አሰጠናቱ የሆነ የኩነኔ ሥፍራዎችን አየ። የእግዚአብሔር መልእክም በሕልሙ "ሰቅሎሳ ሆይ እነሆ እይ፣ ተመልከት በክርስቶስ ያላመኑ ከሀዲዎች አይሁድ ዘመዶችህ፤ የሚኖሩት በዚህ ዘላለማዊ ስቃይ ውስጥ ነው" አለው። ይህንን ምሥጢር ግን በማግለቱ ወደ ቅዱስ ሳዊሮስ ዘንድ ሃይ፣ ከእግሩ በታች የጸጋ ሰጊድ በማቅረብ ወደቆ እንዲህ ሲል ተማግኝው። "ቅዱስ አባት ሆይ! የክርስቶስ አገልጋይ ሳዊሮያኖስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ እንደሆነ፣ በእውነትም ከድንግል ማርያም ያለ አባት በድንግልና ተጽንሶ እንደተወለደ እምናለሁ፤ ክርስቲያን እንደሆነ እሻለሁና የክርስቶስ ጥምቀት እባክህ አጥምቀኝ" በማለት ለመነሳው።

ቅዱስ ሳዊሮስም በፍጹም ማመኑን አይቶ፤ እሱንና ቤተሰቡን፣ በእርሱ ምክንያት የተመለሱትን የእገሩ ሰዎች ሁሉ የክርስቶስ ጥምቀት አጠመቃቸው። የተቀሩት አይሁድም መምህራቸው ክርስቲያን እንደሆነ በሰሙ ጊዜ በክርስቶስ ስም አምነው ተጠመቁ፤ ክርስቲያን ሆኑ። ከሐዋንነታቸው ጊዜ አንስተው ክርስቶስን በማመን እንደኖሩት ክር

ስቲያኖች መሰሉ። በክርስቶስ ሃይማኖት ማለትም በተዋሕዶ ሃይማኖት ጸንተው ናቸው ይህም ተግባር ሌላው ለቅዱስ ሳዊሮስ የተሰጠው ጸጋ ነበር። የሚያስክድ፣ የሚያጠራጥሰው ሰይጣን ድል አድርጎ ያጠፋውን ሰው፤ ለክርስቶስ ማብቃትና እንዲድን ማድረግ ለትዳ አባት የተሰጠው ተጋድሎና ጸጋ መሆኑን ማስተዋል ይገባል።

ሰይጣን እንደ እብብ ያለ ወይም ሀሳብ መሲህን የሚመስል ማደሪያ ባገኘ ጊዜ የክርስቲያንን ወገን ሁሉ ለማስካድ የማይፈነቅለው የተንኮል ድንጋይ፣ የማይቆፍረረረ ቤተክርስቲያንን ይዋጋል። እግዚአብሔርን ይሳደባል ስሙንና የሰሙን ማደሪያ ታቦቱን ይቃወማል። የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ታቦት የሆኑ ማደሪያዎቹን ቅዱሳን ነቢያትን ሐዋርያትን በጠቅላላው ጸድቃን ሰማዕታትን ይሳደባል ይነቅፋል። ከሁሉ በላይም የአምላ ማደሪያ እናት የምትሆን፤ የኢየሱስ ክርስቶስ እናት እመቤታችን ድንግል ማርያም ይሳደባል። ሰድቦ እንዲሳደቡ ሀሊናቸው ለማነሳሳት የክርስቲያኖችን ልቦና ይፈትናል በሰማይ የሚኖሩ ሰማያውያን መላእክትን ይነቅፋል ይሳደባል። ወዘተ እንግዲህ ይህ ተሳዳሪ ጋኔን ድል አድርገው፣ ከሌሎችም ላይ የክህደቱን መንፈስ የአውራውን (የሀላ መሲህን) መልእክተኞች አጋንንትን፤ በተሰጣቸው የሃይማኖት ጸጋ የሚያርቁ እንደ ቅዱስ ሳዊሮስ ያሉ ቅዱሳን በእውነት ብፁዕን ንዑዳን ክቡራን መባል ይገባቸዋል። (ራ) ፲፫፡፩-፮፣ ራ. ፪፡፲፪-፲፫)

ለላው ቅዱስ ሳዊሮስ ያደረገው ተአምራት ለዝክረ ነገርና ለምስክርን የሚከተለውን ታሪክ እናቀርባለን። በማስተዋል ለመመልከት ያብቃን አሜን።

ቅዱስ ሳዊሮስ ኒምንጦስ ተብለው የሚጠሩ አስማተኞችን (ሰራዊቶችን) መጠጠጥ ግብራቸውን ትተው ወደ ክርስቲያን ሃይማኖት እንዲገቡ ለመናቸው። እነርሱ ግን በሰራዊታቸው ስለታበዩ ምክሩን አልሰሙትም። እነዚህ አስማተኞች ተንኮላቸውን ይቀጥሏቸዋል። ሰው ወደ እነሱ ሲሄድ፤ የበተነበት ማን እንደሆነ ሳይይ በመተት ሥራ አባራ፣ ትቢያ እንዲበተንበት ያደርጋል፤ ይህ ሁሉ የመተቃቸው ውጤት ነበር። ቅዱስ ሳዊሮስ እነዚህን አስማተኞች ወደ ተቀደሰቸው የክርስቶስ ሃይማኖት እንዲያስገባቸው፣ ከከንቶ ሥራቸው እንዲመልሳቸው ሰንባውን እያፈሰሰ በገዘን፣ በጸሎት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ለመነው ማለደው። ጌታችንም ጸሎቱን ተቀብሎ በአስማተኞቹ ላይ ብጻ የመቅሰፍት ደዌ አዘዘባቸው። ክርስቲያኖችን ግን አልነካቸውም በሽታው የመጣው በአስማተኞች ላይ ብቻ ነበር። ከዚህ ቀደም በሙሴ ጸሎት በግብፅ አገር በፈርአንና በግብግሙያን በአስማተኞችም ላይ ብቻ ቸንፈር እንደመጣባቸው አይነት ያለ ደዌ ነበር። ፅብራውያንን ለይቶ ሳይነካ ቸንፈሩ ያጠቃው ግብግሙያንን ብቻ ነበር። እንደዚያው አይነት የሆነ ተመሳሳይ መቅሰፍት በአስማተኞች ላይ ተደረገ። (ዘፀ. ፱፡፮-፲፪)

ይህን ተአምራት ባዩ ጊዜ፤ አስማተኞቹ የቅዱስ ሳዊሮስን አባታዊ ምክርና ትእዛዝ ባለመቀበላቸው የወረደባቸው መቅሰፍት መሆኑን ተገንዝበው፤ ንስሐ በመግባትና በማመን፤ በቅዱስ ሳዊሮስ እጅ ተጠምቀው ክርስቲያን ለመሆን በቁ።

ቅዱስ ሳዊሮስ የተሾመበት ያቺ ሀገር የተባረከች ሆነች። ምዕመናንም ፍቅርና ሰላምን አግኝተው፤ አንድ የክርስቶስ መንጋ ለመሆን በቁ። በቅዱስ ሳዊሮስ ገድልና ትሩፋት የሃይማኖት ጽናት የተሰላጩ ሰይጣን፤ በምትሆኑ ልብሱ በተቀደሰበት ሽማግሌ ሰው ተመስሎ ተገልጾ ሲጮኽ ይሰማ ነበር። "ከአጥናፍ እስከ አጥናፈ ምድር በሁሉ ተጨነቅኩ፣ መከራዬን አየሁ ከግብፅ አገር ብሄድ ከዚያ በጸሎታቸው የሚያባርኩን መነሳት ሞልተውበታል። ወደ ሮሜ እንዳልሄድ ከዚያም ሊቀ ጳጳሱ የናክንዲኖስ አለ። ወደቁስጥንጥንያ እንዳልሸሸ የሐሰን አፈወርቅ የተባለ ቅዱስ ሰው አለ። የኔ ድርሻ የቀረኝ አገር ገብላናት ብዬ ተሰድጄ መጥቼ ነበር፤ አገሬን ሳዊሮስ ነጠቀኝ፣ ማርቲ ወሰደብኝ" እያለ ይጮኽ ነበር። የቅዱስ ሳዊሮስ ተአምራቱና አገልግሎቱ በዚህ ብቻ የተወሰነ አልነበረም። በኢልሳ ጸሎት እስራኤል ተጠብቃ እንደኖረች በዘመኑ የክርስቲያን ነገሥታት ግዛታቸው ሕዝቦቻቸው ተጠብቀው ይኖሩ ነበር። (ነገሐ. ፮፡፳-፳፫)

የፔርሽያ (የፋርስ) ሰዎች ጦርነት ለመግጠም ወደ አናሬዎስና አርቃዶዎስ ደብዳቤ ላኩ። "ኑ ግጠሙን እንዋጋ" እያሉ ደጋግ የሚኾኑ እኒህ ነገሥታት ግን የፋርስ ሰዎች የላኩትን የማስፈራሪያ ደብዳቤ ወደ ቅዱስ ሳዊሮስ ላኩ። ደብዳቤው እንደደረሰው ይህ ቅዱስ አባት መልእክት ላክላቸው።

የላከላቸውም "ለክርስቶስ ያደርን የምናምን ክርስቲያኖች፣ መንግሥታችንም፤ የክርስቶስ የሆነ ሰልፍን፣ ጦርንና የጦር መሣሪያን አንሻውም አንፈትደውም" በማለት ቀደም ያሉም ደጋግ ነገሥታት ያለ ሥጋዊ ጦር መሣሪያ በሃይማኖትና በተአምራት በጠላቶቻቸው ላይ የተቀዳጁትን ድል በማስታወስ የሚያሳስብ፣ የሚያስገንዝብ መልዕክት ነበር እውነትም እንዳለው ተደረገ። የአቢይ ጸም ከመድረሱ በፊት የፋርስ ጦረኞች ሊዋጉ መጡ ነገር ግን በተአምራት ድል ተነስተው አፍረው ተመለሱ። ይህም የድል

ወደ ገጽ ፱ ዘሯል

፫. በማስተማር ሙያ ላይ ያሉ የቤተክርስቲያን ሰዎች በማሰባሰብ መመካከር ቢቻል፤

፬. ምዕመናኑ ይህንን ጉዳይ በየቦታው እንዲወያዩበት ሁሉም የቻለውን ጥረት ቢያደርግ።

፭. ይህንን እና ሌሎችንም አላማዎች ተግባራዊ ለማድረግ በሥራ ግለሰብ ካሉ የቤተክርስቲያን ልጆች ፈቃደኛ ከሆኑት ከ፩ -፲ በመቶ ያህል ከገንዘባቸው ተቆርጦ ለቤተክርስቲያን ገቢ የሚደረግ ግብትን መንገድ ቤተክርስቲያን በማስተዳደር ላይ ያሉ አባቶች ከምዕመናን ጋር ቢመክሩበት።

በመጨረሻ ሁላችንም በአንድነት በመሆን የልጆቻችንን ትምህርት ቤት በማገጸ ህሊናችን ያርፍ ዘንድ እግዚአብሔር አምላክ ይርዳን።

ክፍለ ግርምም
ከአፍሪካ አንድነት ድርጅት
አዲስ አበባ

የጋራ የውውይት መድረክ ቢመቻች

በመለክት መጽሔት እንወያይቦት አምድ ልጆቻችንን የት እናስተምር በሚል የቀረበውን ሳነብ ለዚህ ችግር መጋለጣችን በጣም አሳዘኝ። ቤተክርስቲያን ዛሬ ብዙ ነገር አላት። የሃይማኖት አባቶች አሏት ዘመናዊ ትምህርት የተማሩም ልጆች አሏት የእኛ ተሰባስቦን መወያየት አለመቻላችን ይህን ችግር አባብሶታል። ምናልባት የሚቻል ከሆነ ኃላፊነት ከሚሰማቸው አካላት ጋር በመነጋገር የቤተክርስቲያን አባቶች መምህራንን በዘመናዊ ትምህርት የተማሩ የቤተክርስቲያን ልጆች ወላጆች እንዲሁም ልጆች በተገኙበት የጋራ የውውይት መድረክ ቢዘጋጅና ሁላችንም እግዚአብሔርን ለመለመን ብንነሳሳ መልካም ይመስለኛል። ተቀራርቦን አለመነጋገራችን ምን ማድረግ እንደሚገባን ሁላችንንም ግራ አጋብተናል። እንደዚህ ግድነት ችግሮችን ለመፍታት የሚያመች መንገድ የተቀመጠ የለምና በተለይ ዛሬ ቤተክርስቲያን ዘመናዊ ትምህርት በተማሩ ልጆቿ አነሳሽነት ይህንን ችግር መፍታት ይገባታል።

ዛሬ በየቦታው ሁሉም ሰው ችግር እንዳለበት ስለሚያወራ እንዲህ ግድነቱን 'መፍትሔ ለመፈለግ በተቻለ መጠን በብሩህ ተስፋ ብንወያይ መፍትሔው ይገኛል እላለሁ።

ተ.ከ
ከአ/አ

ይህ መሠረታዊ ችግር መሆኑን ሁሉም ሰው ይረዳዋል ወይ?

የችግሩ መሠረታዊነት እያንዳንዱን እያሳለበ ከመጣ አመታትን አስቆጥሯል የአንዱን አገር ዕድገትና ብልጽግና የሚወስነው በሕብረተሰቡ የተስተካከለ አቋምና የጠራ አመለካከት ሲሆን የዚህም ሕብረተሰብ ዋናው መሠረቱ ቤተሰብ ነው። አብዛኛው ቤተሰብ በአ ሁኑ ጊዜ ጥሩ መልክ የላቸውም። ሥነ ምግባር በጎደላቸው ወጣቶች ሳቢያ ጤናማ ሕይወት እንዳይኖር ተደርጎ ባለበት ሁኔታ ወደፊት የሀገራችንን ዕድገት ማሰብና ታሪካዊነቷን ጠብቃ እንድትኖር ያደረገችውን የኢትዮጵያ አርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን የወደፊት ተረካቢዎች የሚያጋጥማቸውን ችግር ፈተና ላስበው በጣም ይጨንቀኛል።

ባለፈው ባቀረባችሁት ጽሑፍ ላይ ችግሮቻችንን በምን መልኩ መፍታት እንዳለብን ማሰብ ለነገ የሚባል አይደለም። እኔን ግን እያሳለበኝ ያለው ይህ ጉዳይ ነው። ነገር ግን አንዳንዶችን ለንመለከት የዚህ ግድነት ችግርን እንደ ቀላላ ሲቆጥሩት እናያለን። ዛሬ ቤተክርስቲያን ይህንን መፈጸም

እንዳትችል ያደረጋትም ከምዕመናን የሚጠበቀው አሥራ በኩራት መሰብሰብ ባለመቻሉ ነው። አምላካዊው የመጽሐ ቅዱስ ቃል የሚያዘውን ከአሥር አንድ የቤተክርስቲያን ድር በተገቢው መልኩ ሰዊና ተቀባይ የሚሰተናገዱበት ሁኔ. ማመቻቸት ተግባራዊውነት የሚያሻው የጊዜው ወቅታዊ ጥያ ነው።

አ/አ

ጋኔን የማውጣት ሀብት

ከገጽ ፮ የሆ

ተአምራት በኢሳይያስ ጸሎት ለነጉሥ ሕዝቅያስ የተደረገለት ይመስላል። (ኢሳ. ፴፮፡፩-፴፮)

ንግሥት አውደክስያ በቁስጥንጥንያው ሊቀ ጳጳሱ በቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ ላይ አለ አግባብ ስደ፣ ብታመጣበትና ግብረ አበር ለማድረግ፤ ቅዱስ ሳዊሮስ በቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ ላይ ግዝትህን አስተላልፍ ብትለፀ ተቃወማት እንጂ አልተቀበላትም። እንዲያውም ንግሥቷ ዘንድ ቀርቦ "በዮሐንስ አፈወርቅ ስደት መፍረድሽ ትክክሪ አይደለም። ጥፋት የለበትም" ብሎ ገሰጸት እንጂ ግብረ አበር አልሆነም። ተግላጽንና ምክሩን ንግሥቷ ባትቀበለውም፤ ወደ ሀገረ ስብከቱ ከተመለሰ በኋላ ብዙ ድርሳናትና ተግላጽ፣ ጽፏል። ሃይማኖታቸው በቀና አብያተ ክርስቲያት እስካሁን ድረስ ድርሳናቸው ተግላጽቺ ይነበባሉ፣ ይተረጎማሉ። ምንም ጻድቅ ቢሆኑ ማርጂትና መሞት የማይቀር ርስት በመሆኑ ቅዱስ ሳዊሮስም አጋንንትን በማውጣት ሀብቱ ምዕመናንን ሲረጋቅቁቱ አረጁ። ዕድሜውም የፋመት ሆነ። ነቢዩ ዳዊት በመዝሙሩ "በተኩላና በእባብ ላይ ትሚማለህ፣ አንበላውንና ዘንደውን ትረግጣለህ በእኔ ተማምኗልና አስጥለዋለሁ፣ ስሜንም አውቋልና እጋርደዋለሁ። ይጠራኛል እመልስለት ማለሁ። በመከራውም ጊዜ ከእርሱ ጋር እሆናለሁ። አድነዋለሁ፣ አከብረውማለሁ፣ ረጅምን ዕድሜ አጠግበዋለሁ፣ ማዳኔንም አሳየዋለሁ።" ያለው ቃል ትንቢት የተፈጸመለት ታላቅ አባት ነበር። (መዝ. ፲፯፡፲፮)

ቅዱስ ሳዊሮስ መስከረም ፯ተኛ ከቀኑ ፲፬ኛት ላይ ሲሆን የእግዚአብሔር መልአክ ተገለጸለት "ከዚህ ግለሰብ ዕረፍት ወደምታገኝበት ግለሰብ ትሄዳለህ፣ ዕረፍትህም ዛሬ ነው ወደ ሚሻለው ግለሰብ ለመሄድ ተዘጋጅ" የሚል ቃል ነገረው። ይህን ቃል ከመልአኩ ከተረዳ በኋላ፤ ቅዱስ ሳዊሮስ ሕዝብ ክርስቲያኑን አስጠርቶ የእግዚአብሔርን ሕግና ፈቃድ ጠብቀው በቃናች ሃይማኖት ጸንተው እንዲኖሩ መከራቸው አዘዛቸው። ከዚህ በኋላ ወዲያው ነፍሱ ከሥጋው ተለይታ በክብር አረፈ። ነፍሱንም በፈጣሪው እጅ አሳልፎ ሰጠ። ዕረፍቱም ዮሐንስ አፈወርቅ ባረፈ በሁለት ግመት፣ ኢፒፋንዮስ የተባለው የቆዳሮሱ ኢጲስ ቆጶስ ባረፈ በግመቱ ሆነ። ቅዱስ ሳዊሮስ ባረፈ ጊዜ ካሆናትና ምዕመናን እንደሚገባው ንጹሕ ሥጋውን ገንዘው በዝማሬ በምስጋና በመቃብር ውስጥ አናሩት፣ ቀበሩት።

ጸሎቱ በረከቱ ከወዳጆቹ ከምዕመናን ጋር ለዘላለም ይኑር አሚን።